

Bình Hành Tình Nhân

Contents

Bình Hành Tình Nhân	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	8
3. Chương 3	13
4. Chương 4	20
5. Chương 5	27
6. Chương 6	35
7. Chương 7	41
8. Chương 8	46
9. Chương 9	53
10. Chương 10	59

Bình Hành Tình Nhân

Giới thiệu

Thể loại: Tương lai, mặt thể, trọng sinh, có H, 1x1, HEEdit: Hạ Nguyệt - Lai KhứBeta: Hạ NguyệtNhân vật chính: Lục Đế!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/binh-hanh-tinh-nhan>

1. Chương 1

Sáng sớm, ánh nắng ban mai rọi vào trong phòng ngủ, ánh nắng rọi vào tấm chăn mềm màu vàng nhạt càng thêm hài hòa.

“Tuyên, Tuyên.....”

Bên tai truyền đến tiếng gọi ôn nhu, Trữ Tuyên cuộn mình dưới chăn miến cưỡng gãi gãi hai má mình, híp hai mắt rồi xoay người, bắt chước chú mèo nhỏ cuộn mình lại, tiếp tục trốn ở trong chăn.

“Tuyên, mau thức dậy ăn bữa sáng, bằng không không đến kịp hội nghiên cứu và thảo luận!”

Một bàn tay to lạnh lẽo chui vào ổ chăn, ở trên cổ Trữ Tuyên nhẹ nhàng nhéo một cái, cậu lập tức bị xúc cảm lạnh lẽo này làm bừng tỉnh.

“Kháo!”ngồi bật dậy,cậu hung hăng trừng mắt kẻ đầu sở quỷ nhiều giấc mộng đẹp của mình “Lục Đế! Cậu muốn nhéo chết tớ à!”

Lục Đế mỉm cười, đẩy gọng kính mắt, sau đó rời bên giường, thúc giục cậu “Nhanh lên đi, nếu muộn, lão Đinh nhất định lột da của cậu ra!”

“ Hừ! Đừng lấy lão Đinh ra hù mình.” Trữ Tuyên bắt mẫn kháng nghị, nhưng vẫn ngoan ngoãn rời giường, thừa dịp lúc Lục Đế xoay người vụng trộm hướng đối phương làm mặt quỷ.

Trữ Tuyên cùng Lục Đế đã quen nhau từ khi học mẫu giáo, sau đó là cấp I, cấp II, trung học, đại học đều là bạn cùng lớp, là thanh mai trúc mã mặc chung một quần mà lớn lên

Mà hiện tại, hai người lại phi thường “ trùng hợp “ cùng làm ở một viện nghiên cứu virus, trở thành học trò đặc ý nhất của chuyên gia virus Đinh Triết giáo sư, hơn nữa lại là bạn cùng phòng, ngày thường đương nhiên là như hình với bóng, cho nên các học sinh đều trêu chọc bọn họ là lão phu lão thê.

Trữ Tuyên vừa ngáp vừa rửa mặt, khi đang thay quần áo thì Lục Đế đem bữa sáng dành cho hai người bưng vào. Mùi hương thức ăn phả vào mũi khiến cậu cuống cuống, đến ngay cả nút áo cũng không cài cho chỉnh đã đặt mông xuống ghế, hít hà “ Da! Mì Thái Dương nha.”

Một chén canh nóng hằm hập có một quả trứng gà ở bên trên, dùng sốt cà chua màu đỏ đổ lên trứng, nom thật giống một ông mặt trời đỏ nha, đây là đồ ăn mà Trữ Tuyên yêu nhất, cũng là món ăn độc nhất vô nhị của Lục Đế.

Trữ Tuyên không chút khách khí ăn đến lang thôn hổ yết, không thèm quan tâm nước canh phun tung toé trên cổ áo sơ mi.

Lục Đế chậm rãi ăn xong điểm tâm, ngẩng đầu vừa thấy, phát hiện tướng ăn của người đối diện thật khó coi, đành mở miệng nhắc nhở: “Tuyên, dính vào quần áo.....”

“Hả?” Trữ Tuyên uống xong canh, liếm liếm miệng, khoe miệng còn dính sốt cà chua.

Lục Đế bắt đắc dĩ cười, rút tờ giấy khăn giúp cậu lau sạch miệng, lại đem nước canh dính ở trên áo sơ mi xử lý đến khi nhìn không rõ mới thôi.

Trữ Tuyên vẫn không nhúc nhích, tập mãi thành thói quen nhận Lục Đế cẩn thận chiếu cố, tựa như đây là chuyện đương nhiên.

Bọn họ đã ở chung lâu lắm, lâu đến mức có thể đem người kia cho là phần thân của mình, cho nên ở trước mặt Lục Đế, Trữ Tuyên chưa bao giờ che dấu góc gheo cùng hỉ nộ ái ố của cậu.

Mà Lục Đế ôn nhu săn sóc cũng chỉ với mình Trữ Tuyên, những người khác, cho dù là người nhà của anh, anh đều là lạnh lùng đối phó, không liếc nhiều mà cũng chẳng nhiều lời.

Trữ Tuyên không hiểu, cậu nghĩ rằng Lục Đế chỉ bởi vì tính cách nội hướng, ngại ngần thẹn thùng, không thích cùng ngoại nhân tiếp xúc.

Lục Đế cũng sẽ không nói cho Trữ Tuyên, trên thực tế, anh chưa bao giờ hứng thú với người khác, duy độc đối Trữ Tuyên lại ôm tình cảm vượt qua hữu tình, rất mãnh liệt chấp nhất.

Anh sẽ không nói cho Trữ Tuyên, như bây giờ cũng rất hảo, anh không muốn tình cảm phức tạp của mình ảnh hưởng đến thái độ của Trữ Tuyên đối với mình, về phần chuyện có khả năng phát sinh trong tương lai, anh tạm thời không tính suy nghĩ.

“ Lục Đế.....” phát giác Lục Đế có chút xuất thần, Trữ Tuyên lười kéo ống tay áo của anh, nhắc nhở nói: “ Tám giờ”

“ A!” Lục Đế vội vàng đình chỉ suy nghĩ miên man của mình “Để buổi chiều rồi rửa chén, chúng ta đi nhanh đi!”

“ Ừ!” Trữ Tuyên lên tiếng, bỏ lại chiếc đĩa vội vàng bận rộn cầm lấy tài liệu diễn thuyết, chạy theo Lục Đế rời khỏi cửa nhà trọ.

Buổi sáng hôm nay có hội nghị nghiên cứu và thảo luận, nên sẽ không hề thiếu nhân viên nghiên cứu khoa học tham gia, Đinh Triết yêu cầu Trữ Tuyên bọn họ tham dự, hơn nữa còn báo cáo thành quả nghiên cứu của bọn họ.

Hội nghị sẽ bắt đầu lúc tám giờ sáng nay, nhưng tám giờ hai mươi lăm phút thì hai người phải diễn thuyết mới đứng phòi phò thờ ở cửa, rước lấy cái trừng mắt không vui của Đinh Triết.

“ Ha ha, các em tới đúng giờ ghê nhỉ, nên nói quan niệm về thời gian của các em quá kém hay quá tốt đây?” Một vị học trưởng nhìn về phía hai người mới tới, cười vui sướng khi người gặp họa, sau đó chỉ chỉ máy tính bên người “Còn không mau đem báo cáo vắn tắt vào trong máy xử lí đi.”

“ A!” vừa nhìn thấy màn hình máy tính, Trữ Tuyên vội vàng sờ túi mình, sắc mặt dần dần biến trắng.

Hồng rồi! Cậu lại quên đem đĩa tùy thân rồi, báo cáo vắn tắt đều ở trong đĩa đó hết a!

“ Đều ở trong này!” Lục Đế vỗ vỗ bả vai Trữ Tuyên, tiến lên đưa đĩa cho học trưởng “ Của tôi và Trữ Tuyên đều ở bên trong.”

Trữ Tuyên mở to hai mắt, kinh hãi nhìn rồi chụp lấy “Cậu sao chép lúc nào thế?”

“ Tối hôm qua lúc cậu đang tắm, mình cảm thấy để cùng một chỗ tiện hơn, liền đem bản gốc của cậu ghi luôn vào.” Lục Đế có chút chột dạ nhìn Trữ Tuyên, không dám nói bởi vì mình hiểu rất rõ cậu, đoán được tám phần rằng cậu sẽ quên chuẩn bị kĩ càng “Cậu sẽ không trách mình vì tự dùng máy tính chứ?”

“ Sẽ không, sao có thể chứ! Lục Đế cậu quả thực là người cứu thế của tớ a!” Trữ Tuyên ôm lấy tay anh, nhiệt tình dùng đầu cọ vào bờ vai của anh “Cậu rất có nghĩa khí! Tớ rất thích cậu nha!”

Lục Đế mặt hơi hơi đỏ vài phần, nhưng anh biết, Trữ Tuyên nói thích cũng không phải là nghĩa mà mình sở mong, cậu ấy thân thiết với mình vì hai người lớn lên cùng nhau, là “ bạn bè “.

Khi nào thì mình mới đủ dũng khí không còn cố kị, đem tình cảm của mình với Trữ Tuyên nói ra?

“ Khụ khụ!” Đinh Triết ở bên cạnh cố khụ một tiếng.

Trữ Tuyên thế này mới buông lỏng bạn tốt ra, vụng trộm làm cái mặt quỷ, sau đó an phận tìm ghế trống ngồi xuống, còn đối Lục Đế phát tay “Bên này!”

Lục Đế tiếp nhận đĩa tùy thân do học trưởng đưa qua, đi qua ngồi ở bên người cậu.

Tám giờ rưỡi sáng, hội nghị nghiên cứu và thảo luận được chính thức bắt đầu.

Trữ Tuyên báo cáo tiếp sau Lục Đế, đề mục nghiên cứu của hai người đồng dạng đều là virus miễn dịch, đây là lý tưởng vì cộng đồng của hai người từ nhỏ đến tận giờ — làm một khoa học gia có thể cứu vớt sinh mệnh.

Thành tích của hai người đều thực vĩ đại, năng lực cũng sần sần như nhau, giáo sư đối bọn họ ký thác kỳ vọng cao, cho nên cố ý phân cho phần đề tài có đảm bảo trợ cấp cao, nếu bọn họ có thể thực hiện kế hoạch mong muốn, liền có thể được càng nhiều không gian nghiên cứu, trở thành người được giới nghiên cứu sinh vật cùng y học kì vọng.

Trữ Tuyên đang chuyên chú ở trên báo cáo của mình, tầm mắt thoáng nhìn lơ đãng về phía dưới đài, lại thấy Giang Dung nữ đồng học đã chuyển đến ngồi ở chỗ của mình.

Giang Dung cũng không thật sự nghe Trữ Tuyên báo cáo, ánh mắt của cô toàn đặt ở trên người Lục Đế bên người, thần sắc ôn nhu, nhỏ giọng cùng Lục Đế nói cái gì đó.

Lục Đế nhìn không chớp mắt, tuy rằng là nhìn cậu, nhưng miệng hơi hơi khép mở, tựa hồ đang đáp lại Giang Dung.

Không biết tại sao, trong lòng Trữ Tuyên bỗng nhiên có điểm không quá thoải mái. Tuy rằng biết Lục Đế bộ dạng cao lớn anh tuấn, thực được nữ sinh hoan nghênh, nhưng không nghĩ đến ngay cả Giang Dung mà mình vẫn ngưỡng mộ cũng sẽ chủ động tìm Lục Đế nói chuyện.

Tên nhóc Lục Đế này, thật sự là quá được hoan nghênh! Trữ Tuyên trong lòng thầm nghĩ, sau lại đem lực chú ý hoàn toàn thả lại trên báo cáo của mình.

Sau khi kết thúc báo cáo, Trữ Tuyên bị Đinh Triết kêu lên sửa chữa phương án thực nghiệm, chờ sau khi kết thúc cuộc nói chuyện với giáo sư, Trữ Tuyên lại ngoài ý muốn phát hiện, Lục Đế bình thường nhất định sẽ ở lại chờ chính mình mà lúc này lại đi đâu mất.

“ Có thấy Lục Đế không?” Trữ Tuyên tùy tay kéo lấy một học đệ đang quét dọn, hỏi.

Học đệ nghĩ nghĩ “Lục Đế hình như là cùng đi với Giang Dung học tử rồi, thật sự là làm người ta hâm mộ a!” Giang Dung học tử là một tài nữ nổi danh trong viện đó nha.

“ Hừ, gấp sắc quên bạn!” Trữ Tuyên bắt mãi hừ một tiếng, trong lòng lại càng không thư thái, thậm chí Lục Đế không đủ nghĩa khí, thế nhưng bỏ lại cậu đi theo mỹ nữ!

Trữ Tuyên cũng không rõ rốt cuộc bắt mãi là vì nữ sinh mà mình coi trọng bị Lục Đế cướp đi hay bởi vì bạn thân bên mình bị Giang Dung đoạt đi mà sinh khí. Cậu không thể lý giải tình cảm quá phức tạp, chỉ tự cho rằng mình là có điểm nhỏ nhỏ ghen tị Lục Đế đào hoa.

Có điểm ghen tị lại có điểm hâm mộ, tuy rằng tính cách Lục Đế có điểm âm trầm, nhưng bộ dạng lại anh tuấn phi phàm, vóc dáng so với Trữ Tuyên cũng cao hơn gần mười cm, hơn nữa còn đeo kính, vừa thấy liền cảm thấy là một nghiên cứu gia chuyên nghiệp nhà nhận. Mà bộ dạng mình lại là khuôn mặt oa nhi, thân cao mới một trăm bảy mươi mấy cm, thoát nhìn giống như một nghiên cứu sinh thực tập, đi ở trên đường đều còn có thể bị nhầm thành học sinh trung học.

Tuy rằng cậu cũng rất có duyên với các bạn khác phái, nhưng không có người nữ sinh nào đem cậu thành đối tượng kết giao . Mọi người đều nói, muốn tìm bạn trai sẽ tìm người như Lục Đế, mà Trữ Tuyên chỉ có thể xem như tiểu đệ đệ khả ái mà thôi.

Giang Dung nhất định cũng nghĩ như vậy đi?

Nghĩ nghĩ, bất tri bất giác có chút nổi giận, Trữ Tuyên thu thập xong tư liệu sau, một mình ly khai phòng họp.

Cơ hồ là vừa bước ra khỏi cổng của viện nghiên cứu, Lục Đế liền đuổi tới “Tuyên, chờ chờ nha !”

Trữ Tuyên dừng lại cước bộ, xoay người lại, thấy Lục Đế, phía sau còn có Giang Dung đi theo.

“ Có mỹ nữ xinh đẹp rồi còn đi cùng tớ làm chi nha?” Trữ Tuyên nhân cơ hội chế nhạo, Lục Đế đỏ mặt.

Anh nhìn Trữ Tuyên liếc mắt một cái, nhẹ giọng trách cứ “ Đừng nói vậy!”

Nhìn anh đỏ mặt, Trữ Tuyên lại càng không thoải mái, cảm giác trong lòng giống như có bị người ta đoạt đi đồ vật yêu thích.

Là do nữ thần trong lòng sắp bị Lục Đế đoạt đi rồi?

Hình như không phải Cảm giác như bị người ta đoạt đi một thứ mà mình đã trân quý thật lâu.

Không đợi Trữ Tuyên nghĩ cho hiểu được tâm tình của mình, Giang Dung liền tiến lên cười nói:”Trữ Tuyên, Lục Đế, đêm nay có vũ hội chào đón người mới đến, các cậu có rảnh thì qua giao lưu một chút nha.”

“ Vũ hội?” hai mắt Trữ Tuyên sáng ngời, ngọan tâm nổi lên “Sẽ có rất nhiều người sao?”

“ Cơ hồ là tất cả mọi người trong viện này đều tham gia, đến lúc đó nhất định sẽ thực náo nhiệt.” Giang Dung thực khẳng định trả lời, nhưng ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm Lục Đế, như là chờ mong đáp án của mỗi Lục Đế mà thôi.

“ Chị tìm Lục Đế là vì chuyện này?” Trữ Tuyên bỗng nhiên không đầu không đuôi hỏi một câu.

Trên mặt Giang Dung nhất thời đỏ ửng, nói chuyện cũng trở nên lắp bắp.

“ A, ừ Đúng, đúng, vì chuyện này.”

Cô rõ ràng là đang nói dối. Trữ Tuyên lại nhìn về phía Lục Đế.

Anh cũng diện vô biểu tình khẳng định “Chỉ đang nói chuyện này thôi.”

Còn muốn gạt mình? Trữ Tuyên âm thầm hừ một tiếng, lường trước vừa rồi hai người nhất định đã xác lập quan hệ gì đó, mà Lục Đế biết mình đối Giang Dung có ý, cho nên ngưỡng ngừng nói thật, nên muốn gạt cậu. Thật sự là là không xứng làm bạn chí cốt nha! Phán bội mình không nói, cư nhiên còn có điều giấu diếm mình.

“ Vậy nhóm hai người có tham gia không?”Giang Dung có điểm xấu hổ, muốn đem đề tài vũ hội kéo lại.

Trữ Tuyên hung hăng trừng mắt nhìn Lục Đế một cái, sau đó trả lời “Đi, đương nhiên muốn đi! Náo nhiệt như vậy sao có thể thiếu được chúng ta!”

“Vậy thật tốt quá, buổi tối gặp lại!” được Trữ Tuyên đáp ứng, trên mặt Giang Dung lại nở rộ một nụ cười động lòng người.

Mà Lục Đế lại như đã phát hiện điều bất thường, trốn tránh tầm mắt Giang Dung, mãi cho đến khi Giang Dung rời đi, anh mới nhìn về phía Trữ Tuyên “Cậu thật muốn đi?”

“Đương nhiên!” nếu Giang Dung cùng Lục Đế ở một chỗ, về sau mình sẽ cô đơn a, còn không thừa dịp tham gia vũ hội này tìm kiếm vài mỹ nữ làm thân, miễn cho ngày sau Lục Đế thật sự gặp sắc quên bạn, đem cậu cô linh linh để tại một bên.

Lục Đế cũng không hiểu được ý tưởng của Trữ Tuyên, thấy cậu hào hứng đi tham gia giao lưu như vậy cũng không mấy cao hứng.

Ở vũ hội, nhất định sẽ có không ít nữ sinh sẽ bị Trữ Tuyên hấp dẫn đi?

Trữ Tuyên không hướng nội bằng lãnh như mình, tương phản, cậu phi thường sáng sủa hoạt bát, luôn có thể dễ dàng cùng người xa lạ thân thiết, từ tiểu học bắt đầu vẫn luôn là người mang tới sôi nổi, vô luận nam sinh nữ sinh đều bị tươi cười ấm áp của ánh mặt trời của cậu thu hút.

Trữ Tuyên cùng mình hoàn toàn tương phản như vậy, cho nên mới khiến thật sâu trong tâm mình bị cậu hoàn toàn nắm bắt.

Mỗi lần thấy Trữ Tuyên cùng người khác hoà mình, anh sẽ nhịn không được ghen tị đám người vây quanh Trữ Tuyên, muốn đem người như ánh dương kia nắm chặt trong lòng bàn tay, một chút cũng không muốn chia cho người khác.

Nếu có thể, anh thực không muốn để cho người khác biết về ưu điểm của Trữ Tuyên

“Đêm nay không được!” Lục Đế bỗng nhiên nói. Về mặt của anh nghiêm túc còn thật sự, nội tâm đã có chút bất an.

Anh vì tư tâm của mình nên có ý đồ ngăn cản Trữ Tuyên “Vừa rồi lão Đinh cũng đã cho cậu không ít ý kiến đi? Đêm nay chúng ta đem phương án thực nghiệm chỉnh sửa lại một lần đi!”

“Nhưng cái đó để mai làm cũng kịp mà, lão Đinh cũng chưa nói khi nào thì phải giao!” Trữ Tuyên vừa nghe lại càng không cao hứng, vì báo cáo lần này, cậu đã lâu chưa đi đâu chơi, hôm nay thật vất vả mới chấm dứt được hội nghị nghiên cứu và thảo luận, Lục Đế lại còn muốn cậu tiếp tục sửa lại phương án thực nghiệm?

Lục Đế sẽ không là..... Không muốn để mình nhận thức nữ hài tử, cho nên cố ý làm trái lại chứ?

“Mình cảm thấy hẳn là nên chỉnh lại mấy yếu điểm.....” Lục Đế mất tự nhiên sờ sờ chóp mũi, thanh âm cũng càng ngày càng nhỏ.

Nói cho cùng, mình căn bản là lấy lý do thực nghiệm để giữ lại Trữ Tuyên.

“Báo cáo xong rồi còn không thể thả lỏng, thà làm cho tớ chết luôn còn hơn!” Trữ Tuyên giận đỏ mặt, quay đầu “Tớ mặc kệ, cậu không đi thì mình tớ đi, nhất định đêm nay phải đi vũ hội.”

“.....” thấy đối phương kiên trì như vậy, Lục Đế cũng không có biện pháp, anh cũng không thể đem cậu trói vào cột nhà không cho xuất môn a.

“Không phải cậu không muốn tớ đi cho nên mới nói muốn sửa lại phương án thực nghiệm chứ?” thấy Lục Đế trầm mặc, Trữ Tuyên cố ý hỏi cho rõ.

Câu hỏi này, làm cho Lục Đế cả kinh trong lòng.

Cậu ấy phát hiện mình dụng tâm sao?

Nhìn ánh mắt né tránh của anh, lửa giận của Trữ Tuyên cũng càng vượng.

Hảo Lục Đế người, hồn lẫn, có bạn gái rồi thì quên ngay bạn thân! Không muốn để mình cùng “bạn gái bảo bối” của hắn tiếp cận, nếu thế cứ việc nói thẳng thôi, còn lòng vòng tìm lí do giữ mình lại! Chẳng lẽ đem mình thành người ngoài sao?

“VẬY CẬU CỨ NGOAN NGOÃN ĐI LÀM THỰC NGHIỆM CỦA CẬU ĐI, BẠN RỘN VỚI PHƯƠNG ÁN CỦA CẬU ĐI, KHOA HỌC GIA VĨ ĐẠI A!” TRONG LÒNG CÓ LỬA, TRỮ TUYÊN NÓI CHUYỆN TRỞ NÊN KHÔNG TỐT, QUAY ĐẦU BƯỚC ĐI, MỘT BÊN CÒN KHÔNG QUÊN NÓI MÓC ĐỐI PHƯƠNG “DÙ SAO TÔI CŨNG CHỈ LÀ MỘT NGƯỜI KHÔNG TIỀN ĐỒ, KHÔNG BIẾT TIẾN TỚI, NHƯNG SẼ THAY CẬU HẢO HẢO HƯỞNG THỤ VŨ HỘI, CẬU CỨ YÊN TÂM ĐI NHÉ!”

Nhất định đem Giang Dung từ bên người Lục Đế cướp đi, cho Lục Đế một cái giáo huấn thật tốt.

Trong lòng Trữ Tuyên mặc dù ôm chặt ý tưởng cướp bạn gái của bạn, lại chỉ là nhất thời nổi nóng, cho nên sau khi phát hiện Lục Đế thật sự tiến vào phòng thí nghiệm rồi cậu lại tham gia vũ hội, ý nghĩ như vậy tự nhiên biến mất.

Vũ hội cũng không thú vị như Trữ Tuyên tưởng, cậu không ngừng đổi bạn nhảy, trong lòng lại tổng cảm thấy có chút không ổn, giống như thiếu điểm gì đó.

“KẾT QUẢ LÀ ANH ẤY KHÔNG TỚI, MÌNH CỨ NGHĨ HAI NGƯỜI NHƯ HÌNH VỚI BÓNG” GIANG DUNG CÙNG TRỮ TUYÊN KHIÊU VŨ, KHÓ NÉN THẤT VỌNG NÓI.

“AI CÙNG HẮN NHƯ HÌNH VỚI BÓNG!” TRỮ TUYÊN LẬP TỨC PHẢN BÁC, NHƯNG CŨNG THOÁNG NHẬN THẤY LÒNG MÌNH CÓ CỖ BẤT AN MÃNH LIỆT, ĐÚNG LÀ BỞI VÌ VŨ HỘI NÀY KHÔNG CÓ LỤC ĐẾ HIỆN DIỆN.

Bình thường đã có thói quen có Lục Đế tùy thời bồi tại bên người, làm chuyện gì đều là hai người cùng nhau, nhưng hiện tại, mình ở trong này cùng mỹ nữ khiêu vũ, tên kia lại ở trong phòng thí nghiệm vùi đầu khổ làm, làm cho cậu cảm thấy mình giống như đang bỏ lại chiến hữu để chạy trốn.

“TÌNH CẢM HAI NGƯỜI VẪN TỐT NHƯ VẬY MÀ..... TRỮ TUYÊN, CẬU CÓ BIẾT LỤC ĐẾ THÍCH AI KHÔNG?” GIANG DUNG NHẹ GIỌNG HỎI, THANH ÂM KHÔNG LỚN LẠI KHIẾN TRỮ TUYÊN GIẬT MÌNH, THIẾU CHÚT NỮ DẪM VÀO CHÂN CÔ.

“HẮN THÍCH..... AI?” TRỮ TUYÊN MỞ TO HAI MẮT, NGHI HOẶC NHÌN GIANG DUNG “CHẲNG Lẽ KHÔNG PHẢI CHỊ SAO?”

“SAO CÓ THỂ LÀ MÌNH.....” GIANG DUNG CÚI ĐẦU, DỪNG CƯỚC BỘ, HÓC MẮT ĐỀU ĐỎ.

“NGAY Ở ÁNH NHÌN ĐẦU TIÊN MÌNH ĐÃ THÍCH HẮN, NHƯNG HẮN CHƯA BAO GIỜ NÓI CHUYỆN VỚI MÌNH. BUỔI SANG NAY MÌNH ĐÃ HẠ RẤT LỚN QUYẾT TÂM ĐỂ THỎ LỘ VỚI HẮN, NHƯNG HẮN.....” GIANG DUNG HƠI HƠI LẮC LẮC ĐẦU, HÍT MỘT HƠI, ĐEM NƯỚC MẮT NHỊN TRỞ VỀ “HẮN NÓI HẮN SỚM ĐÃ CÓ NGƯỜI THÍCH, CHO NÊN KHÔNG THỂ NHẬN TÌNH CẢM CỦA MÌNH.”

“ĐI?” TRỮ TUYÊN KHÔNG DỰ ĐOÁN ĐƯỢC SẼ LÀ NHƯ VẬY, ĐỒNG THỜI CẢM THẤY KỶ QUÁI, SAO MÌNH KHÔNG PHÁT HIỆN ĐƯỢC LỤC ĐẾ CÓ NGƯỜI THÍCH CHỨ?

Là Lục Đế lại che dấu tâm tư, hay là người mà không thể nói cùng bạn bè?

Trữ Tuyên hảo hảo an ủi Giang Dung một chút, thẳng đến khi cô được người khác mời mới thôi.

Nhìn các sinh viên náo nhiệt trong tiếng hoan hô cùng tiếng cười, Trữ Tuyên lại không có hưng trí, trong lòng tràn ngập nghi hoặc.

Lục Đế đến tốt cùng thích ai? Vì sao không nói cho mình? Chẳng lẽ hắn đã không coi mình là bằng hữu tối tri tâm sao?

Nổi lòng hỗn loạn như vậy làm cho cậu không thể làm bộ cái gì cũng chưa nghe qua mà lại đi mời cô gái khác khiêu vũ, cậu suy tư nửa ngày, vẫn xoay người rời đi hội trường, quyết định đi tìm Lục Đế để hỏi cho rõ.

Trữ Tuyên đi thực vội, rõ ràng viện nghiên cứu ở ngay trên đường đối diện, chỉ cần rẽ qua một cái ngã tư đường, nhưng bởi vì lòng tràn đầy nghi hoặc cùng bất mãn với Lục Đế, cậu không để ý đèn đỏ đã nhảy sang xanh.

Tùy tiện nhìn hai ba lượt, thấy không có xe liền trực tiếp đi qua phố.

Đúng lúc này, trong đầu cậu bỗng nhiên truyền đến một thanh âm xa lạ “Lui ra phía sau, nhóc con!”

Bên cạnh giao lộ đột nhiên toát ra một chiếc xe thể thao cao cấp, lấy tốc xung sét đánh không kịp bưng tai chạy tới, đèn xe rọi vào khiến Trữ Tuyên bán nheo lại mắt.

“ A!” Trữ Tuyên theo bản năng nâng tay che khuất hai mắt của mình, nhưng chưa kịp thu hồi cước bộ, thân thể vẫn đứng ở tại chỗ như cũ.

Bên tai vang lên tiếng phanh xe bén nhọn.

Cùng với một tiếng nổ “ phanh “ , xe thể thao tông vào cậu, đưa cả người cậu đá văng ra ngoài, nằm sòng xoài trên mặt đất.

Cậu có cảm giác hai mắt của mình bị một màu huyết đỏ che mất, thế giới trở nên đỏ bừng..... Cuối cùng biến thành một mảnh tối đen, chỉ nghe thấy một tiếng gọi quen thuộc, lo lắng mà bi thương tê rần.

“ Tuyên!”

Lục Đế.....

Cậu muốn kêu tên đối phương, lại phát không ra tiếng âm.

Cậu cố gắng mở hai mắt, thấy trên đầu một mảnh bóng đêm tĩnh không.

“ Tuyên, Tuyên! Cậu kiên trì một chút, mau tỉnh lại!”

Cậu nghe thấy tiếng khóc của Lục Đế, từ phía thân thể nằm ở phía dưới của mình truyền tới, cực vi bi thương.

Trữ Tuyên cả kinh, vội vàng đứng lên, rất nhanh ngậy ngấn cả người.

Đây là tình huống gì?

Mình phiêu phù ở giữa không trung, phía dưới lại nằm một cái mình khác, đầy người huyết ô, bộ dáng đáng sợ, mà Lục Đế lại gắt gao ôm cái mình kia không buông, lớn tiếng gọi, thật giống như sợ hãi mình sẽ chết vậy

Chết?

Trữ Tuyên tựa hồ ý thức được cái gì đó, cúi đầu nhìn về phía bàn tay của mình.

Bàn tay..... trong suốt!

“ Nguyên lai sự tình trải qua là như thế này.....” ngay khi cậu kinh ngạc không thể nhúc nhích, không biết nên làm thế nào cho phải, bên người lại truyền đến thanh âm xa lạ.

“ Nguyên lai nam nhân kia từng trải qua chuyện như vậy, cho nên mới biến thành.....”

“ Ai?” Trữ Tuyên mạnh mẽ xoay người.

Phía sau cậu là một người đàn ông cao to mặc áo gió màu đen, một đầu tóc đen dài không buộc, tung bay trong gió

“ Xin chào, Trữ Tuyên.” hắc y nam nhân đáp cước bộ vững vàng hướng Trữ Tuyên đi tới.

Cậu theo bản năng lui một bước về phía sau, trong đầu thoáng hiện qua nhiều loại khả năng.

Chính mình..... Nhất định là bị chiếc xe kia đâm chết! Mà vị hắc y trung niên đại thúc này, sẽ không phải cái gì tử thần linh tinh chứ?

Kháo!

Trữ Tuyên dưới đáy lòng thầm mắng, cậu là kẻ phi thường kiên định thuyết vô thần giả, khi xem phim truyện còn thường cười mấy thứ thần thoại kia là hư cấu mê huyền do gian thương bày ra để kiếm tiền.

Nhưng giờ khắc này, cậu lại tận mắt thấy tử thần!

“ Ông là..... Đến đưa tôi đi sao?” Trữ Tuyên có chút khấn trương nhìn đối phương, hắc y nam nhân hơi hơi sững sốt, tròn mắt vòng vo chuyển, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, hướng cậu cười nói:”Đúng nha , Trữ Tuyên, tôi là tới đón cậu đó.”

“ Vậy Có thể chờ một chút hay không?” nhận định đối phương là tử thần, Trữ Tuyên không khỏi có chút ử rữ, thâm than sinh mệnh của mình sao mà ngắn ngủi “ Tôi muốn cùng tên kia cáo biệt”

“ Có thể, nhưng thời gian không nhiều lắm” hắc y nam nhân nói, nhìn nhìn đồng hồ.

“ Ừ.” Trữ Tuyên lên tiếng, sau đó nhảy xuống, đi đến bên người Lục Đế đang khóc.

“ Lục Đế.....”cậu nói. Nhưng là thanh âm của cậu, Lục Đế nghe không được.”Tớ phải đi, không có biện pháp tiếp tục cùng cậu.....”

Nói tới đây, tiếng nói của Trữ Tuyên trở nên nghẹn ngào, hốc mắt cũng đỏ lên.

Hai người từ nhỏ vẫn luôn bên nhau, Lục Đế là bạn thân duy nhất của cậu, cậu chưa từng nghĩ tới sẽ có một ngày cùng với Lục Đế tách ra, hơn nữa là sinh tử cách xa nhau, vĩnh viễn không thể gặp lại.

“ Giác mộng của mình, có lẽ chỉ đành nhờ cậu thực hiện, Lục Đế, cậu phải cố gắng cả phần của tớ nhé, đừng khiến tớ thất vọng.” cậu quỳ xuống, dùng hai tay trong suốt vòng trụ cổ Lục Đế, dấn sát vào bên tai anh, nói:”Lục Đế, tái kiến, trên thế giới này, cậu là bạn tốt nhất của tớ..... Nếu còn có kiếp sau, chúng ta nhất định phải tái nhận thức, tiếp tục làm bạn.”

Lục Đế căn bản không thể nghe được lời nói của hồn phách Trữ Tuyên, Trữ Tuyên gắt gao ôm lấy anh một hồi lâu, mới lưu luyến buông tay ra, đi trở về bên người hắc y nam nhân.

“ Tử thần tiên sinh, ta sẽ lên thiên đường hay là xuống địa ngục?” Trữ Tuyên bất an hỏi, ánh mắt vẫn như cũ không thể rời đi hảo hữu.

“Vừa không là thiên đường cũng không phải Địa Ngục.” Hắc y nam nhân trả lời, thanh âm mang theo một chút tiếu ý “Bởi vì nơi cậu sắp sửa đi là.....”

Thấy Trữ Tuyên mờ mịt ngẩng đầu lên nhìn về phía mình, Hắc y nam nhân hơi hơi hé miệng, phun ra hai chữ làm người ta khiếp sợ –

“ Tương lai!”

2. Chương 2

Mười năm sau, Fei Jack là trung tâm nghiên cứu dưới lòng đất.

Fei Jack là trung tâm nghiên cứu vật lý học nổi tiếng đứng đầu thế giới, nó có hệ thống nghiên cứu khoa học khổng lồ, cùng phòng thí nghiệm vật lý nổi danh thế giới, tụ tập vô số tinh anh đứng đầu trong lĩnh vực vật lý học.

Ở trên tầng cao nhất được làm hoàn toàn bằng hợp kim bỗng nhiên truyền ra tiếng rít gào, tiếng vọng liên tục được vang lên trong thông đạo.

“ Được rồi, chúng ta không quản mấy cái lý luận lượng tử giao hoán gì gì đó nữa, tóm lại, nơi này cách lúc cậu phát sinh tai nạn xe cộ là thế giới mười năm sau, đối với cậu mà nói chính là tương lai!”

Trong phòng thí nghiệm cao nhất của tòa nhà – trong phòng thí nghiệm tách rời thời không, tổ trưởng Lệ Băng đang rống giận một thiếu niên lộ ra biểu tình đại ra.

Hắn đã giải thích không dưới mười lần, nhưng đứa ngốc trước mặt vẫn không thể lý giải bọn họ đã dùng lượng tử vận chuyển thuộc về khoa học kỹ thuật cao như thế nào để chuyển họ đến tương lai .

“ Tôi ...Tôi.....” Trữ Tuyên vẫn đang sững sốt nhìn mặt bàn kim loại phản chiếu ra dụng mạo của mình “ Tôi..... Tôi rốt cuộc đang ở nơi nào? Vì cái gì..... Đây không phải bộ dáng của tôi a!”

Cậu nghĩ rằng Lệ Băng là tử thần, sắp sửa dẫn mình lên thiên đường hoặc là xuống địa ngục, hoặc là thực truyền thống đem mình đưa Diêm vương điện thẩm phán, một lần nữa đầu thai làm người.

Nhưng không nghĩ tới, Lệ Băng lại đem cậu đến tòa nhà kim loại này, còn làm cho cậu lại một lần có được thân thể.

Đang lúc cậu cao hứng lại ngoài ý muốn phát hiện bộ dáng mình thay đổi thành một người khác!

Lúc này cậu có làn da trắng nõn mềm mại, trên khuôn mặt trái xoan là một đôi mắt linh động xinh đẹp — thoạt nhìn giống như một mỹ thiếu niên oa nhi tinh xảo.

Cậu cũng không nhớ rõ bộ dáng mình lại họa quốc vương dân như vậy nha.

“ Ở đây, tiến sĩ Lục Đế là bạn tốt thanh mai trúc mã của cậu đã chế tạo ra một loại virus đáng sợ, đem thi thể biến thành cương thi có sinh mệnh đặc thù, cậu nghe thấy lời tôi nói không đó?” Lệ Băng biết Trữ Tuyên trong lúc nhất thời còn chưa thể nhận sự thật, chỉ phải lại nhẫn nại giải thích một lần nữa.

“ Cương thi?” Trữ Tuyên sửng sốt, trong đầu hiện lên trò chơi mà ngày trước cậu vẫn chơi.

“ Đúng, là cương thi thực sự, không phải đóng phim, tôi hy vọng cậu nhớ kỹ!” Lệ Băng cảnh cáo, sau đó mở máy tính cho cậu xem ảnh chụp.

Trên ảnh chụp chính là viện nghiên cứu có mái nhà tròn quen thuộc, cảnh tượng quen thuộc lập tức hấp dẫn chú ý của Trữ Tuyên.

Nơi đó..... Không phải là viện nghiên cứu virus của bọn họ sao? Chẳng qua ngoại hình hình như có chút thay đổi.....

“ Người này là ông chủ của công ty sinh vật y dược Bethogier.....” Thấy Trữ Tuyên rất cục an tĩnh lại nghe mình nói, Lệ Băng nắm chắc cơ hội, lại thay đổi một hình ảnh khác, là một trung niên nam nhân nhìn qua thực khôn ngoan.

“ Tên của hắn tên là Nghiêm Phi. Công ty sinh vật y dược Bethogier hiện tại là tập đoàn độc quyền tài chính lớn nhất trên thế giới, mà hắn lại là bằng hữu cũng là đối tác của vị kia.” Lệ Băng lại mở ra một hình ảnh khác.

Biểu tình Trữ Tuyên bởi vậy trở nên cứng ngắc, là Lục Đế!

Đúng, nhưng cũng không phải..... Lục Đế trên hình cùng Lục Đế mà cậu quen bắt đồng, càng thêm thành thực càng thêm băng lãnh.

“ Đây là người mà cậu quen sau mười năm.” Lệ Băng nói: “Từ lúc Đinh giáo sư về hưu sau, Lục Đế tiến sĩ trở thành viện trưởng của viện nghiên cứu siêu virus. Nghiêm Phi ủng hộ anh ta nghiên cứu, nhưng điều kiện là hắn được sử dụng virus mà anh ta sáng chế ra. Bọn họ lợi dụng virus đem tử thi biến thành binh đoàn cương thi phục tùng mệnh lệnh bọn họ, sau đó nơi nơi phát động chiến tranh cùng khủng bố công kích, phá hư trật tự thế giới, cậu hiểu chưa? Thế giới này không hòa bình giống như cậu đang nghĩ đâu!”

“ Không, không có khả năng, tôi nhất định đang nằm mộng đi? Chuyện này rất buồn cười! Ha ha! Tôi thể nhưng xuyên qua!” Trữ Tuyên lắc lắc đầu, bức mình cười ra, từ đáy lòng cậu sợ đây là sự thật.

Lục Đế hắc..... Lại trở thành tiến sĩ điên cuồng mang tai họa đến cho thế giới? Đây là kịch bản phim sao?

“ Bình tĩnh một chút, Trữ Tuyên, tôi biết cậu rất khó nhận sự thật như vậy.” Lệ Băng nhìn biểu tình Trữ Tuyên như cười như mếu, có chút khổ sở thở dài “Nhưng, cậu không phải ở trong mộng, xem kia cậu đã chết vì tai nạn, linh hồn xuất khiếu, đều là chính mắt tôi nhìn thấy.”

“ Ông là nhà vật lý học, hẳn phải biết thế giới này căn bản không có linh hồn, đúng hay không? Các người rốt cuộc đang đùa trò gì vậy? Vì sao tôi lại biến thành bộ dáng hiện tại này? Là các người chính dụng cho ta sao?” Trữ Tuyên bỗng nhiên kéo lấy áo Lệ Băng, nộ khí đằng đằng rống hỏi: “ Các người rốt cuộc muốn thế nào?”

“ Buông tay! Bình tĩnh một chút!” Lệ Băng không thể không lại một lần nữa lấy sức ngăn lại Trữ Tuyên đang nổi giận, đem áo mình từ trong tay của cậu giật ra “ Trữ Tuyên, khi đó cậu cũng hiểu được, cậu đã chết rồi mà.”

“” Trữ Tuyên nhấp hé miệng, hy vọng đẩy lên ban đầu lại một lần tan biến, tâm đau đớn co rút từng đợt.

Cậu chỉ không muốn chết mà thôi, cậu còn trẻ, còn có lý tưởng rộng lớn, có giấc mộng muốn cùng bạn bè mà cậu tối quý trọng cùng thực hiện, cậu không nên bị chết sớm như vậy.

“ Cậu nói đúng, tôi nguyên bản cũng không tin người khác sẽ có linh hồn, nhưng hiện tại tôi tin.” Lệ Băng đi đến giữa phòng thí nghiệm, vỗ vỗ bàn điều khiển “ Kỳ thật kế hoạch nguyên bản của chúng tôi là lợi dụng máy vượt thời không – không gian này trở về mười năm trước, đem Lục Đế tiến sĩ của mười năm trước giết chết.”

“ Cái gì!” vừa nghe đối phương nói mục tiêu đầu tiên là giết chết Lục Đế, Trữ Tuyên gắt gao nắm chặt tay, nhưng cậu không xông lên đánh người, bởi vì cậu biết rõ, kế hoạch của Lệ Băng thất bại.

Hắn không giết chết Lục Đế, lại đem mình mang đến nơi này.

“ Thực có lỗi, nhưng vì an nguy thế giới, chúng tôi không thể không làm như vậy.” Lệ Băng sờ sờ vào thiết bị, bất đắc dĩ tiếp tục nói tiếp “ Nhưng chúng tôi nghiên cứu về thời không đó dù sao cũng có hữu hạn, thiết bị này cũng không phải thập toàn thập mỹ, nó tuy rằng đem tôi đến thế giới của mười năm trước, nhưng lại cũng đem cơ thể của tôi ở tại chỗ này.”

“ Cho nên ông không có cách nào giết chết Lục Đế? Vậy cái chết của tôi có liên quan gì sao?” Trữ Tuyên dùng ánh mắt hoài nghi nhìn chằm chằm đối phương.

“ Đừng hiểu lầm, kẻ lái chiếc xe đâm chết cậu không phải tôi, tôi nhớ rõ tôi đã nhắc nhở cậu lui ra phía sau mà.” Lệ Băng tiếc hận thở dài: “ Đáng tiếc cậu hành động không nhanh.”

“ Vậy thật tôi phải đa tạ ông, đã nhắc nhở tôi “trước một giây” !” Trữ Tuyên tức giận nói.

Nói đùa gì vậy, một giây thì sao cậu có thể phản ứng lại !

“ Tóm lại, tôi biến thành thể linh hồn, không có năng lực đi giết bất luận kẻ nào, nhưng cũng để tôi hiểu được tương đối, Lục Đế tiến sĩ sở dĩ chế tạo ra virus này, nguyên nhân là vì cậu.” Lệ Băng băng lãnh nhìn người trước mắt, khi hắn biết mình chỉ có thể duy trì thể linh hồn thì hắn cũng tính toán chỉ quan sát, nhưng không nghĩ tới lại nhận được thu hoạch lớn ngoài ý muốn.

Nguyên nhân khiến tiến sĩ cổ quái kia chế tạo virus, chỉ sợ cũng là vì thiếu niên trước mắt.

Cho nên khi Trữ Tuyên tưởng lầm mình là tử thần đem cậu đi, Lệ Băng nảy ra một ý tưởng, lập tức liên hệ với viện nghiên cứu chuẩn bị nghênh đón linh hồn Trữ Tuyên.

Nếu hắn đoán đúng, vậy Trữ Tuyên sẽ trở thành vũ khí bí mật ngăn cản Lục Đế cùng Nghiêm Phi của bọn họ!

“ Tôi? Cái đó và tôi có quan hệ gì?” Trữ Tuyên trừng lớn hai mắt, thở phì phì hỏi.

“ Đây là tôi tự đoán, cái chết của cậu đối Lục Đế tiến sĩ quả thực là đả kích quá lớn. Từ khi cậu bị tai nạn xe cộ rồi tử vong, bạn thân của cậu đã bước đi lạc lối. Anh ta đem nghiên cứu virus miễn dịch đổi thành virus đặc biệt, xuyên thấu qua gien bằng phương pháp trọng tổ, chế tạo ra virus có thể chữa trị tổn thương cơ thể.” Lệ Băng nhìn Trữ Tuyên, ngữ mang nghiêm túc “ Anh ta làm như vậy, đơn giản là muốn tìm được biện pháp để cậu sống lại, có lẽ, anh ta muốn cậu được trọng sinh !”

“ Vì tôi?” Trữ Tuyên không dám tin về phía sau, lui một bước “Không thể nào..... Sao có thể là bởi vì tôi chứ, tôi sao đáng giá để cậu ấy làm như thế.....”

“ Cậu cũng không nên xem nhẹ vị trí của mình trong lòng anh ta như thế.” Lệ Băng chỉ vào bờ ngực Trữ Tuyên “Qua vài ngày quan sát, tôi biết, ở trong lòng Lục Đế tiến sĩ, cậu là người tối trọng yếu.”

“.....” Trữ Tuyên hơi hơi há mồm, lại một chữ cũng nói không nên lời.

Chính mình đối Lục Đế mà nói có trọng yếu như vậy sao? Lục Đế thật sự bởi vì mình chết đi mà chế tạo ra virus như vậy? Cậu ấy cần gì làm như thế, cậu ấy thừa hiểu người chết không thể sống lại a!

“ Trữ Tuyên, tôi hy vọng cậu có thể ngăn cản Lục Đế tiến sĩ!” Lệ Băng vỗ vỗ bờ vai của cậu, nói lời thăm thía: “ Cậu là hi vọng duy nhất của chúng tôi, tuyệt đối không thể để virus này tiếp tục làm hại nhân gian!”

Trữ Tuyên ngơ ngác nhìn hắn một cái, sau đó hung hăng nhéo đùi mình một phen.

Đau đớn làm cho cậu không thể không tin tưởng, đây cũng không phải một giấc mộng.

“ Trữ Tuyên, nhận rõ sự thật đi, tôi không có lừa gạt cậu, nếu không tin, cậu có thể chính mắt đi xem bộ dáng hiện tại của Lục Đế tiến sĩ.” Lệ Băng nắm hai vai cậu, lay động như muốn cậu tỉnh táo lại.

“ Đi tìm Lục Đế? Tôi bây giờ bộ dạng thế này còn có thể khiến cậu ấy nhận ra sao?” Trữ Tuyên cười khổ, đẩy ra Lệ Băng, ngồi xồm bên cạnh máy xuyên thời không “Hiện tại tôi đã không phải tôi kia, cho dù là Lục Đế.....”

“ Anh ta sẽ nhận ra cậu!” Lệ Băng kiên định nói: “Cậu hẳn là tin tưởng bằng hữu của cậu mà, không phải sao?”

“OK! vậy ông muốn tôi đi gặp cậu ấy thế nào? Viện nghiên cứu là loại địa phương không phải ai cũng vào được a.” Trữ Tuyên mở ra hai tay “Ông tính cho tôi danh nghĩa nào để tiến vào viện nghiên cứu virus, tới gần Lục Đế? Lấy cá tính Lục Đế, cậu ấy tuyệt đối sẽ không để ý hay nhận thức người xa lạ.”

“ Yên tâm, hiện tại cậu đối với anh ta mà nói, cũng không phải là người xa lạ không chút nào nhận thức.” Lệ Băng ở thời điểm Trữ Tuyên đang sững sờ, đi đến máy tính, lại mở ra một tấm hình khác.

Trên ảnh là một thiếu niên bộ dáng thanh tú, thần sắc ngạo mạn, Trữ Tuyên nhìn ra đến, thiếu niên trên ảnh kia chính là mình.

“ Tên của cậu ta tên là Nghiêm Tuyên, thực khéo là cùng tên với cậu.” Lệ Băng nhìn về phía Trữ Tuyên, thanh âm trở nên trầm thấp “Cậu ta là con độc nhất của Nghiêm Phi, bất quá, cậu hiện tại đã thể thân Nghiêm Tuyên rồi”

Trữ Tuyên nhảy dựng lên, khẩn trương nhìn Lệ Băng “Ông là nói, tôi hiện tại ở bộ dáng này không phải là chính dung, mà là..... Linh hồn của tôi chiếm dụng thân thể người khác?”

“ Trữ Tuyên, thân thể của cậu khi bị dụng xe đã muốn hư hao, hơn nữa chúng tôi cũng tìm không thấy thi thể của cậu. Vừa vặn là, trước đó vài ngày chúng tôi bắt được Nghiêm tuyên, tên nhóc này không học vấn không nghề nghiệp, cha cậu ta đã sớm thất vọng rất nhiều. Sau lại, cậu ta chết ở trong phòng mà chúng tôi giam giữ, chúng tôi phát hiện cậu ta dùng ma túy liều lượng lớn, bởi vậy không bài trừ khả năng tự sát.”

“ Cho nên, các ông để tôi dùng thân thể của Nghiêm Tuyên?” nghe nói chuyện có liên quan tới chủ nhân đích thực của thân thể này sau, Trữ Tuyên bỗng nhiên có điểm chán ghét chính mình.

Thiếu gia nhà giàu phóng đảng bắt kham..... Người như thế hẳn là loại hình mà bình thường Lục Đế chán ghét nhất.

“Đúng, tình huống khẩn cấp, chúng tôi chỉ có thể cung cấp thân thể như vậy cho cậu. Nhưng may mắn là, chúng tôi đã phong tỏa tin tức Nghiêm tuyên bị chúng tôi bắt cùng tin cậu ta chết, Nghiêm Phi đến bây giờ còn không biết con hắn đã chết, cho nên cậu có thể lợi dụng quan hệ của Nghiêm Phi cùng Lục Đế để tiếp cận Lục Đế.” Lệ Băng vừa nói, một bên theo bản năng dời đi tầm mắt.

Bởi vì có một điều ông cố ý giấu diếm, không có nói cho Trữ Tuyên.

Trên thực tế linh hồn Trữ Tuyên cùng thân thể Nghiêm Tuyên cũng không thể hoàn toàn dung hợp, tuy rằng tốn nhiều công sức, hiện tại thành công đem linh hồn Trữ Tuyên đạo nhập trong thân thể Nghiêm Tuyên, nhưng không thể bài trừ hiện tượng bài xích có khả năng phát sinh trong tương lai.

Cho nên, phải mau chóng đem Trữ Tuyên đưa đến bên người Lục Đế để ngăn cản hết thảy – trước khi thân thể này bài xích linh hồn Trữ Tuyên.

Trữ Tuyên cẩn thận nghĩ nghĩ, vị đại thúc trước mắt này một lòng muốn đem mình đưa đến bên người Lục Đế, đơn giản là muốn để cho mình ngăn cản Lục Đế chế tạo virus khủng bố.

Nhưng tình huống chân thật lại như thế nào? Chỉ nghe phiến diện từ vị đại thúc này, cậu rất khó tin tưởng Lục Đế sẽ làm ra cái loại chuyện tình đáng sợ này, trừ phi cậu tận mắt nhìn thấy.

Mặc kệ mục đích Lệ Băng là gì, cậu đều phải trở lại bên người Lục Đế, không bằng trước hết đáp ứng, lợi dụng lực lượng bọn họ vì chính mình bố trí bước tiếp theo.

“Được rồi!” cậu dường như đã hạ quyết tâm, đi đến trước mặt Lê Băng “Ông muốn để tôi trở lại bên người Lục Đế như thế nào? Đến bên người cậu ấy sau, ông còn muốn tôi làm cái gì?”

Đối mặt với vấn đề của Trữ Tuyên, Lê Băng cũng không có lập tức trả lời, hắn chỉ cười rồi nói sang chuyện khác “Cậu không cảm thấy mệt sao? Tôi cho người an bài phòng cho cậu nhé, trước hảo hảo nghỉ ngơi một chút, chờ tôi cùng những người khác thảo luận quá sẽ cho cậu đáp án, được không?”

Trữ Tuyên không thể cự tuyệt ý tốt của Lê Băng, trên thực tế cậu xác thực cảm thấy có chút mệt mỏi.

Sử dụng thân thể người khác, việc này, trong lúc nhất thời cậu còn có chút không quá thích ứng.

Hảo hảo nghỉ ngơi một đêm sau, nhân viên viện nghiên cứu vì cậu lấy tới một tập tư liệu dày cộm, Trữ Tuyên tùy ý lật xem vài tờ, tất cả đều là báo cáo tư liệu về “Nghiêm Tuyên”, bên trong thậm chí đem thói quen và ham mê bình thường của Nghiêm Tuyên miêu tả đến nhất thanh nhị sở.

“Vì sao muốn tôi xem thứ này?” Cậu lạnh lùng nhìn nhân viên, hỏi “Lê Băng rốt cuộc muốn tôi làm gì?”

Nếu chỉ là đơn thuần đi gặp Lục Đế, căn bản không cần làm cho mình cố ý bắt chước Nghiêm Tuyên đi?

“Đây là do Lê tổ trưởng phân phó, tôi cũng không quá rõ ràng.” nhân viên này trực tiếp tránh đi vấn đề, chỉ chỉ phần sau của tư liệu “Mặt sau còn có một ít thường thức cơ bản, Lê tổ trưởng phân phó tôi dạy cậu sử dụng các loại thiết bị điển tử, cậu chuẩn bị tốt thì có thể bắt đầu.”

“Hảo..... Cảm ơn.” Trữ Tuyên cơ hồ là nghiêng rằng nghiêng lợi đáp ứng. Cậu biết, mình không có quyền lợi cự tuyệt. Bởi vì mình vốn là kẻ không thuộc về thế giới tương lai này, đối hết thảy cũng không hiểu, cho nên hiện tại cũng chỉ có thể nghe theo đối phương an bài.

Hơn nữa, cậu muốn sớm ngày nhìn thấy Lục Đế.....

Cũng may trí nhớ của Trữ Tuyên thực vĩ đại, rất nhanh liền nhớ kỹ gần như toàn bộ tư liệu, cũng dễ dàng học cách dùng tàu bay tự động, bàn ăn xoay tròn và một vài máy móc mà mười năm trước không có.

Mấy ngày sau, cậu đã hoàn toàn dung nhập xã hội tương lai, điều này làm cho Lê Băng phi thường kinh ngạc cũng thập phần vừa lòng.

“Không hổ là học trò đắc ý của Đình giáo sư! Nếu mười năm trước cậu không chết, hiện tại chắc chắn là một nhân vật tài giỏi nha.”

Nghe Lê Băng tán thưởng, Trữ Tuyên chỉ lãnh tĩnh ngồi xuống, dựa theo tư liệu, học thói quen Nghiêm Tuyên thuận tay hất tóc, bày ra một bộ tư thái cao ngạo của con nhà giàu “Như vậy, hiện tại có thể nói cho tôi biết, ông muốn tôi bắt chước hoàn toàn tên nhóc này là có chủ ý gì không?”

“.....” Lê Băng hơi hơi sững sốt, hắn không nghĩ tới Trữ Tuyên luôn có vẻ ngốc ngốc trước mặt Lục Đế, thể nhưng hành động tốt như vậy, khiến hắn thiếu chút nữa đều tin rằng Nghiêm tuyên còn chưa chết.

“Khụ khụ.....” lấy lại tinh thần, Lê Băng xấu hổ khụ hai tiếng, sau cười nói: “Cậu thật sự thực thông minh, tôi nghĩ hắn cậu đã đoán được mục đích của chúng tôi mới đúng.”

“Ông không phải muốn tôi thay các người đi ngăn cản Lục Đế sao?” Trữ Tuyên luôn không thích cách nói quanh co vòng vèo, trong ánh mắt mang theo một cỗ không tin nhiệm.

“Đúng, chúng tôi nguyên bản bắt Nghiêm Tuyên cũng là muốn lợi dụng cậu ta để uy hiếp cha cậu ta không hỗ trợ việc tạo ra binh đoàn cương thi nữa, người của chúng tôi cũng đã bắt được liên hệ với Nghiêm Phi, Nghiêm Phi cũng đồng ý phối hợp đối lấy tánh mạng của con trai hắn.” thấy Trữ Tuyên đã bắt đầu hoài nghi dụng ý của mình, Lê Băng chỉ đành nói ra toàn bộ “Nhưng cậu cũng biết, hiện tại phiền toái đến đây, đầu tiên là tên nhóc này chết rồi, thứ hai, cho dù Nghiêm Phi đáp ứng giao ra virus đối lấy con trai hắn, chúng tôi cũng vô pháp tin tưởng hắn sẽ thật sự xuất ra cái gốc.”

Virus có thể có vô số hàng mẫu phục chế, nhưng ở trong quá trình phục chế, virus mới sẽ có khả năng phát sinh dị biến rất cao mà mất đi hiệu quả vốn có. Duy nhất có thể trăm phần trăm cam đoan thực nghiệm hiệu quả chỉ có virus gốc, tiêu hủy virus gốc sau, thì quá trình nghiên cứu sẽ cực khó khăn..... Trữ Tuyên đã có chút hiểu được mục đích của đối phương, cậu hơi hơi chọn mi, chờ Lê Băng nói tiếp.

“ Chúng tôi vẫn không thể thuận lợi lên vào viện nghiên cứu, cho nên lần này chúng tôi muốn mời cậu lấy thân phận “ Nghiêm Tuyên “ để trà trộn vào, tìm được virus gốc.” Lệ Băng lấy ra một đồng hồ đeo tay đặt ở trước mặt Trữ Tuyên “Chúng tôi đã cải biến lại đồng hồ này của Nghiêm Tuyên, mặt trên có gắn hệ thống radar định vị cùng hệ thống đạn đạo vận chuyển, chờ cậu tìm được virus gốc rồi, liền khởi động hai công năng này, chúng tôi sẽ đem đạn đạo phóng ra đến vị trí định vị, đem virus gốc cùng phục chế hàng mẫu cùng nhau tiêu hủy.”

“ Nga.....” Trữ Tuyên còn thật sự gật đầu, tỏ vẻ cậu hiểu được “Như vậy, các ông muốn đưa đại thiếu gia tôi trở về thế nào?”

“ Chúng tôi đã cùng Nghiêm Phi đàm thỏa, ngày mai sẽ dùng cậu trao đổi lấy virus trong tay hắn.” Lệ Băng mỉm cười, đi đến bên người Trữ Tuyên, ấn bờ vai của cậu “Hy vọng cậu sẽ không làm cho chúng tôi thất vọng.”

“ Tôi sẽ cố gắng hết mức.” Trữ Tuyên lộ ra tươi cười bất đắc dĩ.

Nếu hết thấy đều có thể thuận lợi vậy thì tốt rồi.....

Bất quá cho dù gặp được khó khăn lớn, cậu cũng phải kiên cường đối mặt. Trữ Tuyên âm thầm nghĩ, hai tay gắt gao nắm thành quyền.

Lục Đế, cậu cần phải chờ tớ nhé!

3. Chương 3

Trữ Tuyên cho tới bây giờ đều không có nghĩ tới, chính mình sẽ có cơ hội trở thành “ con tin”, dù sao cậu chỉ là con của một gia đình bình thường, cha mẹ chỉ có một ít tài sản để dành, làm sao có cơ hội để bọn cướp để mắt.

Nhưng mà “ Nghiêm Tuyên thiếu gia” sẽ không giống, cảnh trao đổi con tin trước mắt thật giống như trong mấy bộ phim điện ảnh hành động nha.

Một đám hoàn toàn không giống người sống mặc quân trang màu đen, trên mặt không hề có tí huyết sắc, biểu tình thờ ơ trống rỗng, xếp thành một hàng, cầm súng tự động đứng ở đối diện cậu.

Nếu không phải đã chuẩn bị tâm lý cực tốt để đối mặt với cương thi, phô trương lớn như vậy nhất định làm cho hai chân cậu phát run rồi xụi lơ trên mặt đất.

Đây là lần đầu tiên cậu nhìn thấy cương thi chân chính nha.

Trước kia cậu chưa bao giờ nghĩ tới, trên thế giới sẽ thật sự xuất hiện thứ như thế.

“ Hừ.....” Lệ Băng bên người khép lại túi da mà đối phương đưa cho, trong túi da đầy ắp băng khối, bên trong cùng là dụng cụ để đựng virus.

Kiểm tra xong, nữ luật sư đại diện cho Nghiêm Phi tiến đến, có chút không kiên nhẫn thúc giục “ Nếu ngài không buông Nghiêm Tuyên thiếu gia ra, chúng ta có thể sẽ không khách khí!”

“ Tôi đã nói không thả chưa?” Lệ Băng liếc nữ luật sư một cái, đem Trữ Tuyên bên người đẩy ra phía trước “ Cút đi! đồ vô dụng.”

“ Ông!” Trữ Tuyên ngẩng đầu, làm ra bộ dáng chịu nhục phần nộ, cao giọng rít gào “Ông chờ cho tôi, sớm hay muộn tôi cũng đem quân của cha san bằng chỗ này! Ông nghĩ rằng tôi sợ ông à! Một ngày nào đó, tôi sẽ để ông chết trong tay tôi!”

“ Nghiêm Tuyên thiếu gia, không cần cùng bọn họ chấp nhậm. Lúc này đây nếu không phải Nghiêm Phi tiên sinh đại độ lượng, nhóm người này đã sớm bị xử quyết. Cậu yên tâm, nếu bọn họ còn dám hành động thiếu suy nghĩ, Nghiêm Phi tiên sinh nhất định không tha cho bọn họ!” Nữ luật sư cẩn thận đỡ lấy Trữ Tuyên, một bên hướng tới Lệ Băng chanh chua cảnh cáo.

Lệ Băng ha ha cười, cho mấy người phía sau một ánh mắt, toàn bộ mặt đất lập tức chấn động.

“ A!” nữ luật sư bất ngờ gặp chấn động nên nghiêng ngã cùng Trữ Tuyên ngã thành một đoàn.

Trữ Tuyên nhân cơ hội làm cho thân thể hai người ngã vào lối vào duy nhất, khống chế binh lính cương thi không thể chỉ huy binh đoàn cương thi đuổi giết đám người kia.

Chờ binh lính nâng Trữ Tuyên cùng nữ luật sư dậy, Lệ Bằng cùng bộ hạ của hắn đã muốn rời đi hiện trường, nhanh chóng tiêu thất.

“ Hừ! Coi như vận khí bọn họ tốt.” binh lính oán hận mắng một câu, sau đó dẫn theo binh đoàn cương thi rút về máy bay vận tải bọn họ.

Trữ Tuyên bị đám người nữ luật sư cẩn thận hộ tống đến máy bay trực thăng, hưởng thụ chiếu cố của người hầu.

Phi cơ máy bay trực thăng chậm rãi bay lên, Trữ Tuyên một bên uống trà nóng, một bên cố gắng bình tĩnh lại trái tim đang đập loạn của mình.

Cửa thứ nhất cứ như thế là lừa được sao? Như vậy, kế tiếp chờ mình, lại là dạng khiêu chiến nào a?

Rốt cuộc khi nào thì mình mới thấy Lục Đế? Nhìn thấy cậu ấy, nên nói điều gì để chứng minh thân phận mình đây

Bay tầm một giờ hơn, máy bay trực thăng đáp xuống trên một tầng thượng của tòa đại lâu to lớn.

Trữ Tuyên đi xuống máy bay trực thăng, nhưng không có nhìn thấy nam nhân tên Nghiêm Phi kia tiến đến nghênh đón mình, con trai từ tay bọn bắt cóc bình an trở về, người cha lại không có xuất hiện, có thể thấy được quan hệ cha con của bọn họ không mấy thân cận.

“ Thiếu gia, lão gia đang ở văn phòng chờ ngài.” một gã quản gia cũng được coi đã già rồi, tiến lên, nhẹ nhàng cầm tay Trữ Tuyên.

Trữ Tuyên nhanh chóng tỏ ra thân cận với đối phương, sau đó đối lão nhân gật gật đầu “Tôi đã biết, Đồng quản gia, tôi đổi kiện quần áo rồi đi gặp cha.”

“ Thiếu gia.....” lão quản gia kéo tay Trữ Tuyên lại, dọa cậu suýt thì sốc, còn tưởng bại lộ rồi chứ.

Không nghĩ tới lão quản gia chỉ cười khổ mà nói:” Kỳ thật lão gia hẳn thực lo lắng cho cậu.....”

Trữ Tuyên sửng sốt, có điểm trở tay không kịp, cậu không thể phỏng đoán được tình huống sẽ như thế, Nghiêm Tuyên chân chính nên hỏi đáp cái gì.

Cậu chỉ đành dựa vào vận khí, trước cúi đầu, làm ra một bộ biểu tình bất đắc dĩ “Dù sao chính là như vậy..... Tôi không tránh ba ba, cho nên Đồng quản gia ông cũng không cần an ủi tôi.” Dứt lời, xoay người bước đi, không có nghe thấy lão quản gia tiếp tục gọi lại cậu, trong lòng cậu thoáng an tâm rất nhiều.

Nghe nói vợ của Nghiêm Phi chết vì tai nạn từ mấy năm trước, lưu lại mình hắn cùng con trai, nhưng hai cha con ngày một cách xa, đến mức không thể hiểu nhau.

Cậu cũng không có tâm tình đi thay đổi quan hệ giữa hai cha con này, Nghiêm Phi đối con trai lạnh lùng cùng thờ ơ đối cậu là chuyện tốt, cậu chỉ cần sắm vai hảo Nghiêm Tuyên, sớm ngày nhìn thấy Lục Đế là được.

Đổi xong quần áo rồi, Trữ Tuyên bị đưa tới văn phòng Nghiêm Phi.

“ Ba ba.....” Trữ Tuyên hô một tiếng, sau đó tùy ý ngồi vào sofa.

“ Vận khí mày thật tốt, còn có thể còn sống trở về!” Nghiêm Phi chăm chú vào công việc trên tay, cũng không ngẩng đầu nhìn con trai một cái, mái đầu trắng bạc làm hắn nhìn già hơn tuổi thực rất nhiều.

“ Nếu ngài chỉ muốn gọi con trai tới để châm chọc, con đây cũng chẳng quấy rầy công việc của ngài.” Trữ Tuyên thở dài, đứng lên muốn ra ngoài.

Cậu có chút thương hại cho chủ nhân thân thể này, đại nạn không chết trở về, thái độ của người có huyết thống duy nhất với mình lại như thế, giống như người con trai này có sống hay chết thì hắn cũng không đau khổ.

Ngay tại khi cậu xoay người, sau lưng truyền đến một tiếng quát chói tai “Đứng lại!”

Trữ Tuyên lại lần nữa quay đầu nhìn về phía Nghiêm Phi, lúc này, nam nhân đã buông công việc trong tay, ngẩng đầu nhìn hẳn.

Ánh mắt sắc bén của đối phương làm cho Trữ Tuyên có điểm muốn trốn tránh, trong lòng không yên bất an, không biết có thể bị lão trung niên khôn khéo này chọc thủng nguy trang của cậu không.

“Mày đã mười tám tuổi, không cần lại cho tao thêm phiền toái!” Nghiêm Phi cau mày răn dạy “Tuy rằng tao không trông cậy mày có tiền đồ gì, nhưng ít ra tao hy vọng mày không làm thất vọng người mẹ đã mất của mày.”

“Được rồi, ba ba.....” Trữ Tuyên suy tư một lát, cười lạnh “Con sẽ hảo hảo suy xét ý kiến của ngài, tìm vài việc giết thời gian.”

Kiên trì hết sức bất chước Nghiêm Tuyên, Trữ Tuyên biểu hiện ra một tên bất hiếu chính hiệu.

Căn cứ theo những tài liệu cùng video mà cậu xem về Nghiêm Tuyên, cũng có tự tin bất chước ra biểu tình đối phương, nhưng cậu vẫn không dám cùng Nghiêm Phi chính diện nói chuyện lâu lắm, dù sao Nghiêm Phi là cha của chủ nhân khối thân thể này.

“Mày muốn tao đem mày ném cho trại điên không?!” Nghiêm Phi giận không thể át, trừng mắt nhìn con trai.

“Con nài đùa thôi” Trữ Tuyên thu liễm kiêu ngạo khi Nghiêm Phi tức giận, ngữ khí cũng thoáng hoãn hoãn “Con nhất định sẽ hảo hảo sửa lại, không làm cho ngài cảm thấy đau đầu cùng mất mặt.”

Thấy sắc mặt con trai không tốt, cũng không chống đối với mình như trước, Nghiêm Phi nghĩ rằng Nghiêm Tuyên là do ăn đau khổ nên học được điều ngoan, thần sắc cũng trở nên dịu lên.

Thấy Nghiêm Phi hoãn hạ thần sắc, Trữ Tuyên nhân cơ hội thử hỏi: “Hoặc là, để con đến viện nghiên cứu hỗ trợ đi, tìm chuyện có hứng thú để làm? Ba ba, ngài cảm thấy con có thể thích hợp với công việc thực nghiệm không?”

“Hừ, mày thật sự đối mấy thứ kia đã hứng thú từ nhỏ.....” Nghiêm Phi cũng không có hoài nghi Trữ Tuyên, hẳn nghĩ nghĩ, cảm thấy cũng nên an bài cho con trai mình chút chuyện để làm, để tránh nó nơi nơi gặp rắc rối, liền gọi quản gia tới phân phó.

“Ngày mai ông mang thiếu gia đi viện nghiên cứu, để Lục Đế dẫn nó tới trong viện xem xét chút, về sau để thiếu gia cùng mấy nhà nghiên cứu kia liên hệ.”

Đồng quản gia khẽ gật đầu, Nghiêm Phi lại ghé vào lỗ tai ông mệnh lệnh: “Nhớ kỹ, nhất định phải thuận lợi bảo vệ cho tên nhóc này, không được có chuyện ngoài ý muốn, hiểu chưa?”

“Dạ, lão gia.” Đồng quản gia ngẩng đầu lên, hướng Trữ Tuyên mỉm cười “Có tôi cùng đi, lão gia cứ việc yên tâm.”

Thấy Nghiêm Phi đáp ứng thỉnh cầu của mình, Trữ Tuyên rốt cục nhẹ nhàng thở ra, thoáng kéo kéo cổ áo mình.

Tốt lắm, sự tình so với tưởng tượng của mình dễ hơn nhiều, đã bước qua cửa thứ hai

Ngày mai, ngày mai có thể nhìn thấy Lục Đế đã hồi lâu không thấy rồi!

—

Sớm hôm sau, Trữ Tuyên cùng Đồng quản gia đi tới viện nghiên cứu mà cậu đã rất đối quen thuộc trong quá khứ, hơn nữa thuận lợi gặp được đương nhiệm viện trưởng — Lục Đế tiến sĩ.

Bảy ngày cộng thêm mười mấy giờ, Trữ Tuyên rốt cục lại nhìn thấy Lục Đế, đây là thời gian cách xa lâu nhất từ khi hai người quen nhau và làm bạn. Nhưng mà, đối Lục Đế mà nói, bọn họ cũng đã cách nhau mười năm 7 ngày mười mấy giờ.

Thời gian dài cũng không khiến Trữ Tuyên xúc động đến mức vừa nhìn thấy liền phác qua ôm anh, tương phản, khi nhìn thấy Lục Đế, cậu cảm thấy xa lạ trước nay chưa từng thấy.

Lục Đế trước mắt, vô luận là thân hình, âm sắc hay là cái kính vạn năm không đổi kia cùng quá khứ không hề khác biệt.

Nhưng là khuôn mặt anh, cũng là màu xám trắng phi thường không khỏe mạnh, đôi mắt đen rất trầm, đám râu ria trên cằm cũng không được cạo sạch, thoạt nhìn tựa như một nhà khoa học quái nhân.

Người này và nam nhân ôn nhu cậu quen hoàn toàn bất đồng!

“ Như vậy, Lục Đế tiến sĩ, thiếu gia nhà chúng ta liền kính nhờ ngài.” Đồng quản gia khách khí nói.

Nhưng Lục Đế lại lạnh lùng quét Trữ Tuyên liếc mắt một cái, trong mắt lộ ra một chút châm biếm.

Sao lại thế này? Người này thật là Lục Đế? Trữ Tuyên dưới đáy lòng âm thầm buồn bực, Lục Đế tuy rằng không am hiểu cùng người xa lạ giao tiếp, nhưng cũng không giống nam nhân trước mặt này, đem chán ghét với người khác biểu hiện rõ ràng như thế, thậm chí còn mang theo một tia khinh thường.

Là mình nhận sai người, hay là, tính cách Lục Đế thực đã xảy ra thay đổi to lớn?

“ Được rồi, thiếu gia, theo ta lại đây.” Lục Đế mở miệng chính là ngữ khí châm chọc, bỏ lại báo cáo thực nghiệm, đứng lên, đem hai tay đút vào túi áo trắng, hướng phía ngoài đi đến.

Thấy Đồng quản gia muốn đi theo Trữ Tuyên, Lục Đế bỗng nhiên dừng lại cước bộ, nhướn mày, có chút mất hứng “Đồng quản gia, mệnh lệnh của lão gia nhà ông chỉ là để ta mang theo một mình thiếu gia đi chung quanh đi?”

“ Này.....” Đồng quản gia sửng sốt, do dự một lát, vẫn lui xuống.

Ác danh của Lục Đế tiến sĩ ông nghe nhiều đến thuộc, trừ bỏ lão gia, hẳn cũng không nhường nhịn kẻ nào, kẻ hơi có chút đắc tội hắn, sẽ mắc phải một loại bệnh cổ quái, hơn nữa không có thuốc nào cứu được. Nhưng hắn coi lão gia như là đối tác, hẳn là sẽ không làm hại thiếu gia.

Nghĩ đến đây, Đồng quản gia liền buông tâm, hướng Trữ Tuyên nói: “Thiếu gia, ta không thể bồi ở bên người thiếu gia, thiếu gia nhất định phải cẩn thận.”

“ Tôi đã biết, Đồng quản gia, không cần lo lắng cho tôi.” Trữ Tuyên cười cười, cậu còn đang lo không có biện pháp thoát khỏi Đồng quản gia nha, Lục Đế quả nhiên cùng mình tâm ý tương thông!

Kế tiếp chỉ cần đợi cho tới địa phương không người, tìm thời cơ thích hợp đem thân phận mình nói cho Lục Đế là được đi?

Trữ Tuyên vui vẻ đi theo phía sau Lục Đế, nhìn bóng lưng màu trắng của bạn bè ngày xưa cao lớn hơn nhiều, cậu có cảm giác như quay trở lại mười năm trước.

Nhưng bất đồng là, mười năm trước luôn là Lục Đế đi theo phía sau cậu, sau đó lải nhải không ngừng nhắc nhở cậu không cần quên cái này, không cần quên cái kia.

Mà hiện tại, nam nhân đang đi trước mình đây, thủy chung không có quay đầu, cũng không nói một câu.

Lục Đế chỉ tùy ý mang Trữ Tuyên đi một vòng ở viện nghiên cứu, tốc độ so với ở quá khứ bọn họ nghênh đón tân sinh rồi dẫn tân sinh đi tham quan còn nhanh hơn.

Hơn nữa dọc theo đường đi thỉnh thoảng gặp các nhân viên nghiên cứu khác, Trữ Tuyên căn bản tìm không thấy thời cơ nói cho Lục Đế thân phận của mình.

Khi hai người xuyên qua hành lang, đi đến một cái sân sau tòa nhà, Trữ Tuyên rốt cục đợi được cơ hội cho bốn bề vắng lặng.

“ Lục Đế!” Cậu mở miệng gọi Lục Đế lại, mà đối phương cũng dừng cước bộ.

“ Lục Đế, cậu đoán tớ.....” Trữ Tuyên đi tới phía trước, đang muốn lôi kéo cánh tay Lục Đế như lúc trước, để cho anh tỉ mỉ đoán ra cậu là ai, Lục Đế lại quay đầu, băng lãnh quét nhìn cậu một cái, sau đó ngoài dự đoán của cậu, hung hãn nắm chặt cánh tay của cậu ném cậu vào trên tường.

“Lần trước giả đáng thương để rời nhà rồi thành uy hiếp với tôi, lần này là muốn dùng quyền lực của cha cậu?” thần sắc Lục Đế băng lãnh đáng sợ, khoe miệng rộ lên tươi cười tàn nhẫn.

Trữ Tuyên cảm thấy sợ hãi, cậu chưa bao giờ gặp qua Lục Đế hung ác như vậy, người này và người ôn nhu trong trí nhớ của cậu hoàn toàn bất đồng, thật giống như Lục Đế trước mắt đã bị ác linh nhập thân vậy.

“Cậu đang nghĩ sẽ trèo lên giường của tôi sao?” Lục Đế gắt gao lôi kéo áo cậu, hạ giọng, tới gần lỗ tai cậu “Cậu là kẻ đê tiện không biết xấu hổ!”

“Ba!” Trữ Tuyên không chút khách khí đánh Lục Đế một cái tát, giận dữ trừng mắt, tức giận đến toàn thân phát run.

Sao cậu ấy có thể nói mình như vậy?! Sao có thể nói lời khó nghe đến vậy?!

Nhưng mà ... chờ chờ ! Trong đầu Trữ Tuyên đột nhiên sinh ra nghi hoặc, hiện tại ở trong mắt Lục Đế, mình không phải là Nghiêm Tuyên kia sao? Lục Đế nói đều nhắm vào Nghiêm Tuyên sao? Hai người rốt cuộc có quan hệ gì?

“Đánh tôi?” Lục Đế cười lạnh sờ sờ mặt mình, sau đó lui ra phía sau một bước, thần sắc lại âm lãnh như trước “Một tháng không gặp, cậu cũng thay đổi được chút tính cách nha, không biết lúc trước là ai ở trên giường khóc lóc cầu xin tôi, nói vô luận tôi đối đãi như thế nào cũng nhận”

“Trên giường?” thân mình Trữ Tuyên cứng đờ, chân cũng có chút phát run. Sao có thể Sao cho đến tận bây giờ cậu mới biết, Lục Đế lại cùng nam nhân lên giường? Chẳng lẽ Lục Đế là một người đồng tính luyến ái?

“Tôi hẳn đã cảnh cáo cậu, không được đến quấy rầy tôi!” biểu tình Lục Đế hung ác nhìn thiếu niên đang lộ ra đáng thương trước mắt, anh xác thực cùng Nghiêm Tuyên từng có quan hệ thân thể, nhưng vì lúc ấy anh quá mức thống khổ này, mà thiếu niên này lại nhân cơ hội câu dẫn mình, cho nên anh mới có thể rat ay với một kẻ mà anh chán ghét vô cùng.

Anh đem đối phương làm thế thân Trữ Tuyên, không ngừng ở trên người thiếu niên phát tiết tưởng niệm cùng dục vọng đối Trữ Tuyên, thẳng đến gần nhất, thiếu niên biểu hiện ra tư tâm càng ngày càng đậm, làm cho anh cảm thấy chán ghét cùng buồn nôn.

Không có bất luận kẻ nào có thể thay thế vị trí Trữ Tuyên ở trong lòng anh, cho dù cùng anh thượng giường bao lần cũng mặc kệ.

Cho nên anh cảnh cáo Nghiêm Tuyên, để cho tên này rút khỏi người mình, không cần tái xuất hiện.

Nhưng không nghĩ tới, Nghiêm Tuyên thế nhưng lợi dụng quyền lực của cha, tiếp tục quần quít lấy mình, điều này làm cho Lục Đế cảm thấy càng thêm chán ghét.

Quan hệ giữa Lục Đế cùng Nghiêm Tuyên là bí mật, Nghiêm Phi đều không có phát hiện, cho nên Lệ Băng bên kia càng không thể có tư liệu như vậy, làm cho Trữ Tuyên bị đánh cái trở tay không kịp.

Cậu phải dùng thời gian khá dài mới chấp nhận sự thật rằng Lục Đế thích nam nhân, trong quá trình này cậu vẫn dại ra nhìn đối phương.

“Chút nữa tôi sẽ gọi người đem cậu ném ra, đừng đến gần tôi thêm !” Lục Đế lạnh lùng đảo qua đối phương, xoay người bước đi, không hề để ý tới cậu.

“Chờ chút!” Trữ Tuyên còn muốn chạy theo sau giải thích rõ ràng, nhưng Lục Đế đã muốn đi đến địa phương nhiều người, hơn nữa cũng không quay đầu lại, đi thẳng về văn phòng của anh.

Một ngày này, Trữ Tuyên thực thất vọng, cậu không có cơ hội cùng Lục Đế nói chuyện hảo hảo, cuối cùng chỉ có thể đi theo Đồng quản gia trở về.

Hai cửa đều xông qua thuận lợi, lại không nghĩ rằng ở cửa cùng bạn thanh mã trúc mã nhận thức thì không lọt vô.

Cậu đem bản thân nhốt ở trong phòng, lấy gối để phát tiết “Lục Đế chết tiệt! người cho là người là ai? Cũng dám đối bản đại gia nói như vậy!”

Phát tiết qua đi, cậu lại khôi phục bình tĩnh, tại thời điểm đang loạn này cậu không thể bối rối, phải nghĩ ra phương pháp đối phó Lục Đế.

Ngày hôm sau, Nghiêm Phi có chút kinh ngạc nhìn con trai mình, hồ sơ đều bị hấn để sang một bên.

“Mày muốn đi viện nghiên cứu làm trợ thủ của Lục Đế tiến sĩ?”

“Dạ, ba ba, viện nghiên cứu thật sự rất thụ vị!” Trữ Tuyên giả bộ đáng tìm ra chí nguyệt cả đời, hai mắt lóe ra ánh sáng khác thường “Ba ba, thực nghiệm này rất hấp dẫn, con cũng thích làm khoa học gia!”

“Chỉ bằng mày?” Nghiêm Phi nhin không được nở nụ cười, hẳn biết năng lực của con trai nhà mình, cho nó đi thi đại học còn không hi vọng sẽ đỗ.

“Ba ba!” Trữ Tuyên đặt hai tay tại trên bàn Nghiêm Phi, bày ra một bộ mặt hứng “Ngài không cho con đi thì sao biết được? Nói không chừng, con là người có thiên phú ở lĩnh vực mình ấy chứ!”

“Được rồi!” Nghiêm Phi nhéo nhéo mũi mình, rốt cục thỏa hiệp “Chỉ cần là chuyện đứng đắn, mày muốn làm gì thì làm đó đi, để cho Đồng quản gia an bài cho mày là được.”

“Cám ơn, ba ba!” Trữ Tuyên lộ ra tươi cười thắng lợi. Nhưng rất nhanh cậu liền cảm thấy không ổn, biểu tình hiện tại của mình tựa hồ không nên là biểu hiện sẽ có của Nghiêm Tuyên.

Cậu có điểm xấu hổ thu hồi tươi cười, lại phát hiện Nghiêm Phi đang nhìn chằm chằm mình, trong lòng không khỏi hoảng, vội vàng cáo từ chạy trốn “Con đây không quấy rầy công tác của ngài!”

Dưới chân cậu hơi run, hận không thể lập tức chạy vội ra văn phòng, nhưng nghe thấy Nghiêm Phi ở phía sau thở dài: “Con đã thật lâu không cùng ta nói chuyện như thế”

“Cái gì?” Trữ Tuyên xoay người lại.

“Không có gì..... Đi đi thôi!” Nghiêm Phi không hề để ý đến cậu, cầm lấy kiện hồ sơ tiếp tục làm việc.

“Nga.....” Trữ Tuyên khó hiểu gật gật đầu, bất quá trong lòng cũng có chút may mắn, xem ra chưa bị phát hiện, còn có thể chống đỡ được một thời gian.

Trữ Tuyên lần này lấy “học tập” làm lý do, đường đường chính chính đi tới viện nghiên cứu virus, đem cảnh cáo hôm qua của Lục Đế ném đến chín tầng mây

Bất quá Lục Đế tuyệt không nể mặt mũi của vị thiếu gia này, anh ném Trữ Tuyên một mình ở văn phòng, ngay cả mặt cũng không gặp, liền lấy “không thời gian” làm lý do, muốn để Trữ Tuyên chán rồi chạy lấy người.

Trữ Tuyên đương nhiên sẽ không dễ dàng buông tha, cậu vẫn chờ ở văn phòng, mắt thấy cũng sắp tới giữa trưa, cậu liền nói với nghiên cứu viên rằng mình muốn ‘tới thăm’ phòng thí nghiệm.

“Ách, Nghiêm Tuyên thiếu gia..... Tôi xem ngài vẫn nên đợi ngày khác rồi đến đi.” nghiên cứu viên dẫn đường giúp Trữ Tuyên, hảo ý khuyên bảo “Viện trưởng của chúng tôi Kỳ thật là một quái nhân.”

Mọi người đều biết Lục Đế rất tài năng, nhưng không ai sẽ thích một người cổ quái âm trầm.

Nhiệt tình của Lục Đế đặt toàn bộ ở thực nghiệm, chưa bao giờ đi suy xét cảm thụ của người khác, cũng không cùng người khác ở chung, cho nên lén dắc tội không ít người. Nếu không phải sau lưng anh còn có Nghiêm Phi duy trì, chỉ sợ đã sớm bị đám người ghen ghét tài hoa với anh đánh sụp.

“Không quan hệ, quái nhân đến mấy tôi cũng không để ý.” Trữ Tuyên thở phà phà nói, bày ra khí phách đại thiếu gia “Anh ta bất quá là nương vào lực lượng của cha tôi để lên chức viện trưởng, tôi muốn xem anh ta lấy gì để khinh thường tôi.”

Thấy bộ dáng này của Trữ Tuyên, người dẫn đường cũng không dám tái tiếp tục thuyết phục cậu, khách khí đem vị thiếu gia được chiều chuộng đến “chỉ cao khí ngang” này mang vào phòng thí nghiệm.

Người trong phòng thí nghiệm đều vội vàng làm chuyện của mình, đối hai người mới đi vào chỉ ngẩng đầu nhìn liếc một cái, không có phản ứng, Trữ Tuyên liếc mắt một cái liền thấy Lục Đế đang ngồi ở bên máy tính, tập trung tinh thần nhìn điện kính đồ virus.

“ Ai, viện trưởng từ tối qua đã ở nơi này, đến bây giờ đều không có nghỉ ngơi quá.” nghiên cứu viên dẫn đường bất đắc dĩ nói: “Mỗi lần chỉ cần có một chút phát hiện mới, anh ta sẽ mất ăn mất ngủ giống như vậy đấy.”

“Anh ta thường xuyên như vậy?” Trữ Tuyên nhíu mày, trong lòng thầm mắng, Lục Đế ngu ngốc này đang làm cái gì? Cứ tiếp tục như thế, thực nghiệm còn chưa hoàn thành, chính Lục Đế sẽ trước ngã xuống trước.

“ Từ khi tôi biết anh ta, anh ta đã như thế.” người nọ bất đắc dĩ đáp “Trừ bỏ tham dự hội nghị học thuật, viện trưởng ít khi rời đi viện nghiên cứu, thời gian cùng tinh lực đều đặt ở đám virus này, giống như là chuyện để anh ta tiêu phí thời gian..... Chúng tôi đều khuyên anh ta mà không được, bởi vì thời gian để anh ta nghe chúng tôi khuyên còn không có.”

“ Điều này sao được, ngu ngốc ! Vì cái gì lại biến thành như vậy?” Trữ Tuyên nghe xong mấy điều này thì có chút vì Lục Đế mà khổ sở thay, bất mãn đối với đối phương cũng rất nhanh chuyển hóa thành lo lắng.

Thật sự là kỳ quái, cậu ấy rõ ràng không phải là người như thế a? Cậu ấy không phải là người rất chú trọng chuyện dậy sớm, ăn cơm đúng giờ, còn hay la mình là người hay ngủ dậy trễ và ăn cơm thất thường sao? Người chú trọng quy luật cuộc sống như thế, sao giờ lại biến thành bộ dáng này.

“ Tình huống thì tôi nghe kể lại nên không rõ, nhưng nghe mấy nghiên cứu viên lén lút kể lại, mười năm trước hình như một tai nạn xe cộ đã cướp đi người mà anh ta tối quý trọng.....” người bên cạnh thở dài:” Cho nên viện trưởng tựa như không muốn làm bản thân rảnh rỗi, sợ khi rảnh rỗi sẽ nghĩ đến chuyện thương tâm”

“ Mười năm trước.....” Trữ Tuyên cả kinh, tâm hơi hơi run rẩy một chút.

Mười năm trước người bị tai nạn cướp đi sinh mạng Là mình!

Lục Đế bởi vì mình chết nên chế tạo cái loại virus đáng sợ này, vì mình chết mà biến thành nhà khoa học điên cuồng sao?

Hết thấy đều vì mình? Nhưng là, vì cái gì? Vì cái gì cậu ấy chấp nhất như thế.....

“ Tôi chỉ là thuận miệng nói thôi. Mấy chuyện đó cũng chỉ nghe nói, Nghiêm Tuyên thiếu gia trăm ngàn không cần để trong lòng” Cảm giác được chính mình có điểm lảm nhảm, nghiên cứu viên kia lập tức cười cười thay đổi đề tài, nhưng hần vừa xoay người lại, lại bị Trữ Tuyên làm cho hoảng sợ “Nghiêm Tuyên thiếu gia! Ngài..... Ngài sao lại..... Khóc?”

“A?” Trữ Tuyên thế này mới ý thức được, mình không cẩn thận chảy xuống nước mắt.

Cậu vội vàng chà lau chất lỏng trong suốt chảy ra từ hốc mắt, thế nào cũng lau không hết, từng giọt lệ chảy xuống không ngừng, giống như đêm tai nạn hôm đó.

Đó là một loại đau đớn ảm ảm, từ ngực truyền đến, như là trái tim sắp nứt ra rồi..... Đặc biệt khi nghĩ đến thời điểm cùng với Lục Đế tách ra, loại thống khổ này lại càng phát triển rõ ràng.

Cậu không muốn chết, cậu luyến tiếc rời đi Lục Đế, trên thế gian này cậu tối không muốn rời đi Lục Đế, cũng không muốn Lục Đế sẽ quên mình, nhưng cậu càng không hi vọng Lục Đế bởi vì cậu chết mà đem bản thân tra tấn thành dạng này.

“ Lục Đế.....” Trữ Tuyên cách một tầng thủy tinh nhìn vào bóng trắng của người nọ trong phòng thí nghiệm, tay nắm lại thành quyền.

Chuyện tới nay, cậu không có cách nào thay đổi quá khứ, nhưng ít ra cậu còn có thể dựa vào năng lực của mình đem Lục Đế từ vực sâu đen tối kia cứu vớt ra.

Hạ quyết tâm sau, cậu xoay người, hướng vị nghiên cứu viên hảo tâm kia nói: “Cám ơn anh đã nói cho tôi chuyện này, còn có việc muốn nhờ anh hỗ trợ”

“ Nghiêm Tuyên thiếu gia muốn làm gì?”

Trữ Tuyên không nói, chỉ là vẻ mặt tự tin. Cậu tin tưởng chỉ cần mình làm cái đó, không cần lời nào khác, người kia nhất định sẽ nhận ra mình — bởi vì đó là thứ do Lục Đế sáng tạo ra, chỉ có bọn họ mới biết được.

4. Chương 4

Qua năm-sáu giờ, Lục Đế rốt cục kéo cước bộ nặng trĩu ra khỏi phòng thí nghiệm.

Kết quả mới đạt được không quá hoàn mỹ, nhưng anh lại không có cách nào bình tĩnh để sửa lại, điều này làm cho anh phi thường phiền táo.

Đẩy cửa ban công ra, anh lại thấy làm thứ khiến bức bối trong lòng càng lớn — Trữ Tuyên đã mệt mỏi ghé vào trên sofa mà ngủ quên.

Lục Đế đi tới cầm một cánh tay của người đang chìm trong mộng đẹp, hung hăng đẩy ngã trên mặt đất “ Cậu tới làm cái gì?”

“ Ai thêm !” Trữ Tuyên bị đập đầu , đau đến nhú máu.

Cậu bất khả tư nghị nhìn tên bạo ngược trước mặt này, nhưng nghĩ đến mình là nguyên nhân làm cho Lục Đế biến thành như vậy, lại cố nén lửa giận trong lòng, chỉ về phía bát mì đã nguội lạnh ở trên bàn giấy.

“ Tổ sợ cậu đói bụng cho nên nấu mì cho cậu ăn, cậu có đói bụng không?”

“ Nịnh bợ tôi vô dụng, Nghiêm Tuyên, tôi hẳn đã cùng cậu nói rõ ràng.” Lục Đế cười lạnh, đem Trữ Tuyên kéo lên, đặt trên sofa thượng “ Hay là nói, cậu không bị tôi thượng thì liên cả người không thoải mái?”

“ Cậu, cậu, chờ chờ, Lục Đế, tớ không phải Nghiêm Tuyên..... Tớ là.....” mắt thấy Lục Đế càng ngày càng tới gần, Trữ Tuyên sợ tới mức nói năng lộn xộn, dùng tay để gần bờ ngực của đối phương “ Tớ là Trữ”

“ Câm mồm!” Lục Đế bỗng nhiên lớn tiếng gầm lên, làm cho Trữ Tuyên bị dọa đến choáng váng.

“ Tôi hẳn đã cảnh cáo cậu, không được ở trước mặt tôi nhắc tới tên của hẳn!” Lục Đế lộ vẻ mặt hung ác, hai mắt phiếm lạnh như băng hàn quang “ Không ai có thể thay thế Trữ Tuyên! Cậu không cần tái ảo tưởng chính mình là cậu ấy, điều này làm cho tôi cảm thấy cậu thực ghê tởm.”

“ Lục Đế, tớ thật là Trữ Tuyên! Cậu xem tớ đi, thật là tớ mà!” Trữ Tuyên ngồi dậy, bắt được cánh tay Lục Đế, lo lắng nói.

Nhưng Lục Đế lại che lại miệng của cậu, áp lấy thân thể cậu trên ghế sofa “ Tôi đã nói rồi, câm miệng!”

“ Ngô.....” Trữ Tuyên trợn to hai mắt, tìm không ra bất luận biện pháp thoát thân nào, cậu chỉ có thể đem hy vọng ký thác ở trên bát mì kia, bởi vậy không ngừng hướng bàn giấy quay tới, hy vọng có thể dẫn tới chú ý của Lục Đế.

Nhưng Lục Đế lúc này đã bức bối tới cực điểm, trong cơn giận dữ anh căn bản không có để ý tới Trữ Tuyên ám chỉ, anh hiện tại cần phát tiết, mà thiếu niên trước mặt vừa lúc là công cụ tốt nhất.

“ Thế nhưng còn có thể học nấu nướng, cậu liền muốn bị tôi thượng thế sao?” Lục Đế cười lạnh trào phúng, động thủ cởi bỏ cà vạt của Trữ Tuyên, xé áo cậu “ Tôi hiện tại tâm tình phi thường không tốt, là chính cậu chủ động đưa lên cửa, đừng trách tôi không khách khí.”

Tay Lục Đế vừa rời khỏi miệng Trữ Tuyên, cậu lập tức hét to “ Cậu muốn làm gì? Hồn dân!”

Nhưng rất nhanh cậu không thể phát ra tiếng được nữa, bởi vì Lục Đế đưa chiếc cà vạt mới xé bỏ nhét vào miệng cậu, giây tiếp theo ngay cả quần áo cũng bị kéo tới khuỷu tay, gắt gao trói buộc hai tay của cậu.

Trữ Tuyên bỗng nhiên ý thức được không ổn. Đáng chết! Chẳng lẽ mình sắp bị thằng bạn cũ chiếu cố “ mặt sau” ở trong này sao sao?

Cậu giãy dụa, cố gắng thoát khỏi người Lục Đế, cố tình khời thân thể này của Nghiêm Tuyên thật sự quá mức yếu ớt, cậu căn bản lay động không nổi nửa phần của Lục Đế.

Nhìn thiếu niên luôn luôn đối với mình nhần nhục chịu đựng bổng dưng có thái độ khác thường giãy dụa, Lục Đế chỉ nghĩ cậu đang chơi lật mềm buộc chặt, một bàn tay đưa qua, không lưu tình chút nào đánh đổ nửa bên mặt của Trữ Tuyên.

Anh thực chán ghét Nghiêm Tuyên này, nhưng ở thời điểm khi anh không vừa ý, anh lại cần một khối thân thể lửa nóng đến an ủi chính mình.

Mỗi một lần cùng Nghiêm Tuyên phát sinh quan hệ, anh đều cố gắng thuyết phục chính mình, đem người dưới thân cho là Trữ Tuyên, cứ như vậy, Trữ Tuyên tươi cười, Trữ Tuyên quở trách, Trữ Tuyên hét thảy giống như chưa từng rời xa anh.

Nhưng mỗi lần khi tỉnh lại, anh mới phát giác người bên cạnh căn bản cùng Trữ Tuyên không có nửa điểm giống nhau, anh lại sinh ra cảm giác tội ác cùng chán ghét, đối Nghiêm Tuyên cũng càng thêm phỉ nhổ.

Đó là một tuần hoàn ác tính, anh đối với kẻ đang đặt dưới thân mình không hề yêu thương, lại không biết linh hồn trong thân thể này đã đổi thành Trữ Tuyên mà anh nhung nhớ.

Không cần..... Chết tiệt, Lục Đế, không thể đối tôi như vậy.....

Tận mắt thấy bạn tốt ngày xưa biến thành ác lang, xé rách áo cậu, kéo xuống quần cậu, Trữ Tuyên cố gắng lắc đầu, dùng ánh mắt cầu xin nhìn Lục Đế, như là đang nói: Đừng đối đãi với mình như thế!

Lục Đế bị ánh mắt như vậy làm nhiễu loạn tâm, không biết vì cái gì, nguyên bản Nghiêm Tuyên thực chán ghét giờ phút này thoát nhìn có vài phần cảm giác quen thuộc.

“ Trữ Tuyên.....”Lục Đế đau kịch liệt kêu gọi, lại một lần tự ngã vào thôi miên ảo tưởng.

Thanh âm của anh làm cho Trữ Tuyên toàn thân run lên, đến khi trấn định tầm nhìn lại thấy khuôn mặt của người đối diện thương tâm đến chết.

“ Tuyên.....”Lục Đế thì thào nói nhỏ, cúi người xuống dưới hôn cái trán Trữ Tuyên.

Trữ Tuyên có phần phát mộng, vì cái gì Lục Đế lại gọi tên của mình? Không phải cậu ta không nhận ra mình sao? Chẳng lẽ cậu ta nguyên bản luôn muốn đối mình làm chuyện thể này, cho nên đem Nghiêm Tuyên trở thành mình..... để làm loại sự tình này?

Ngay khi cậu bởi vì tự hỏi mà thả lỏng cảnh giacs không hề giãy dụa, Lục Đế bỗng nhiên tách hai chân cậu ra, đưa ngón tay vào trong cơ thể cậu.

“ Ngô.....”Trữ Tuyên gắt gao muốn lui lại, muốn ngăn cản Lục Đế, hai chân cũng nhanh chóng khép lại kẹt ở sườn thắt lưng của Lục Đế.

Cậu dùng sức giãy dụa vặn vẹo thân hình, ngón tay xâm nhập rất nhanh bị cậu đẩy ra, điều này làm cho Lục Đế phi thường không vui.

“ Đến bây giờ còn muốn giả thuần khiết sao?” Lục Đế cười lạnh, thu hồi ngón tay, cởi quần áo của mình “ Do cậu là Nghiêm gia đại thiếu gia, tôi vốn không muốn làm cậu bị thương, nhưng xem ra cậu thích trực tiếp hơn, đúng không?”

Anh cởi bỏ dây lưng, cởi quần ra, Trữ Tuyên lại nhân cơ hội từ sơ pha đứng lên, muốn cởi bỏ hai tay đang bị trói để đào tẩu.

Nhưng động tác Lục Đế so với cậu nhanh hơn một bước, thấy cậu muốn chạy trốn, lại kéo lấy tóc cậu một phen, đưa đầu cậu hung hăng vùi vào ghế sofa, sau đó dùng đầu gối chế trụ cậu để tránh cậu động thân thể.

“ A.....” Mặt Trữ Tuyên dính sát vào trên tấm da trâu ở trên ghế sofa, trên tóc chỗ truyền đến từng trận đau đớn, làm cậu thống khổ không chịu nổi.

Lục Đế ôn nhu vì sao lại biến thành bộ dáng hiện tại này? Trữ Tuyên oán hận nghĩ.

Đúng lúc này, thân thể cậu chấn động mạnh, một cổ cảm giác đau đớn từ sau huyết lan khắp toàn thân, tầm mắt nháy mắt biến thành tối đen như mực.

Cậu vô lực xụi lơ xuống, ý thức cũng trở nên mơ hồ không rõ, cảm giác thân thể giống như bị điểm huyết, căn bản không nghe sai sử.

Thấy người dưới thân trở nên thành thật, không còn giãy dụa, Lục Đế thế này mới lau đi mồ hôi trên đầu, sau đó đỡ lấy cái mông cậu.

“Biết chắc là cậu giả trình liệt mà, thân thể này sớm đã bị thương đến quen, còn có thể có cảm thấy thẹn tâm mới là lạ!”Lục Đế vừa nói lời nói khó nghe, một bên đem lửa nóng của mình đưa vào trong thân thể đối phương, hung hăng chọi vào!

“Ấn.....”Trữ Tuyên cảm giác phía sau truyền đến đau nhức, nhưng không có khí lực để né tránh công kích của đối phương.

Cả người cậu xụi lơ, tứ chi mệt mỏi, hai mắt cũng dần dần khép lại.

Trong bóng tối, cậu chỉ có thể cảm giác được phía sau bị người không ngừng xâm phạm, thô bạo xỏ xuyên qua.....

“Hừ!” Khi phát tiết ra dục vọng sở hữu cùng tâm tình áp lực, khoái cảm dần dần nhạt hơn, Lục Đế rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh.

Anh không chút nào thương tiếc đem người mình mới hưởng dụng ném lên mặt đất, sau đó tự sửa sang lại quần áo mình.

“Tôi đối với cậu không có cảm tình, nếu cậu còn không hết hy vọng muốn tiếp cận, tôi chỉ có thể coi cậu là công cụ tiết dục.” Anh lạnh lùng nói xong, thật giống như đang nói chuyện với một con chó.

Lời nói này truyền vào trong tai Trữ Tuyên, ý thức cậu cũng dần dần khôi phục lại.

Vừa rồi..... Sao lại như thế?

Vì sao chính mình trong nháy mắt trở nên không thể nhúc nhích, chỉ có thể tùy ý để Lục Đế thi bạo?

Trữ Tuyên có chút gian nan từ trên đất bò lên, tựa vào bên sô pha, lúc này cậu cảm nhận rõ ràng hơn rằng thân thể đang đau đớn, máu cùng chất lỏng bạch trọc cũng tự hạ thân trần ra, nhiễm ướt thấm.

Lục Đế chết tiệt! Rốt cuộc là ai nói với mình ở trong lòng cậu ta mình có vị trí rất trọng yếu, cho nên cậu ta sẽ nhận ra mình ?

Trữ Tuyên cởi bỏ cái cà vạt vẫn đang được nhét ở trong mồm, hung hăng trừng mắt Lục Đế, lúc này, cậu cảm tức căn bản không muốn thừa nhận đối phương là bạn mình, lại càng không muốn nói ra thân phận chân thật của mình.

Cho dù nói,cậu ta cũng chỉ cho rằng mình đang ăn nói bừa bãi, căn bản không thể tin tưởng.

“Nghiêm Tuyên thiếu gia, cậu có thể rút” Lục Đế sửa sang lại quần áo, đối với Trữ Tuyên chật vật không chịu nổi, lại tàn nhẫn lộ ra một chút châm biếm “Mời cậu về sau không cần lại đến làm phiền tôi.”

“Yên tâm, Lục Đế, tôi tuyệt đối sẽ không lại đến tìm anh!”Trữ Tuyên tức giận đứng dậy, mặc kệ một thân huyết ô, cứ như vậy tùy tiện mặc quần áo, miệng còn mắng:” Anh, mẹ nó nghĩ mình là ai? Phạm tội cưỡng gian, heo chó không bằng, hỗn trướng! Trước kia là tôi nhìn lầm rồi, loại bại hoại như anh đến xem còn đều ngại bẩn!”

Cậu nhanh chóng đem quần áo mặc vào, sau đó đi đến trước mặt Lục Đế, một phen túm lấy áo anh.

Lục Đế không có chút hứng thú nhìn cậu, bằng hiểu biết của anh đối với Nghiêm Tuyên, vị đại thiếu gia này tám phần là muốn đùa giỡn .

Nhưng anh một chút cũng không để ý, lại càng sẽ không đi dỡ, dù sao Nghiêm Tuyên ở trước mặt anh phát giận thì kết quả cuối cùng vẫn là hướng anh thỏa hiệp cầu xin tha thứ, chết cũng không biết xấu hổ tiếp tục bám theo.

“Anh đi chết đi!” Ngoài dự đoán của mọi người, Trữ Tuyên giơ lên một quyền, hung hăng đánh vào bụng Lục Đế.

Lục Đế không dự đoán được kẻ bình thường dù mình đánh chửi cũng không phản kháng nay lại động thủ, bởi vậy bị đánh đến khom thắt lưng quỳ trên mặt đất.

Anh nguyên bản thức cả đêm nên sức khỏe không còn chèo chống được mấy, một đấm này làm cho anh cảm giác hai mắt sắp thiếp đi, trong bụng trống rỗng, nội tạng đều xô vào cùng một chỗ, làm anh buồn nôn muốn phun.

“ Lão tử không bao giờ muốn thấy anh nữa!” một quyền này làm cho Trữ Tuyên phát tiết hết phần nộ, cậu vỗ vỗ tay, sau đó xoay người hung hăng đá văng cửa ban công, nha ly khai.

Lục Đế quỳ trên mặt đất nôn khan thật lâu, trong lòng lại buồn bực không thôi, người này cùng tên Nghiêm Tuyên ở quá khứ khác nhiều lắm.

Nghiêm Tuyên tuy rằng tính tình không tốt, nhưng ở trước mặt mình luôn giả điếm đậm đáng yêu, hơn nữa có đánh cũng không đánh trả có mắng cũng không mắng trả, chỉ sợ mình chán ghét hẳn.

Nhưng hôm nay..... Vị đại thiếu gia kia đánh mình? Chẳng lẽ tiểu tử kia rốt cục đã chán ngấy, không muốn tiếp tục nữa?

Lục Đế chậm rãi từ đất bò lên, hai tay tựa vào trên bàn giấy để khiến mình đứng vững.

Anh hít một hơi thật sâu, khoe miệng hơi hơi gợn lên, nếu thật sự như vậy thì tốt rồi, vậy mình đỡ phải đuổi hẳn đi, cũng sẽ không tiếp tục bị dây dưa.....

Ngay khi Lục Đế cơ hồ muốn cười ra, bát mì trên bàn giấy kia bỗng đập vào mí mắt anh.

Đã vài giờ rồi nên bát mì cơ hồ không còn nước, chỉ có mì cùng một quả trứng hơi nát, trên quả trứng kia xịt một ít nước tương đỏ, làm người ta ngán.

Nhưng Lục Đế lại tạm dừng một chút, rồi sau đó nhanh chóng bưng bát lên.

Anh đem bát mì tới trước mặt, nếm thử một ít nước tương trên mặt, sau đó trừng lớn mắt.

Bát từ tay anh rơi xuống dưới đất, tương đỏ đổ lên trên thảm, mì cùng nước cạn cũng văng ra, làm cho văn phòng trở nên rối loạn.

Nhưng Lục Đế cũng không muốn thu thập, anh cũng không thèm liếc xem bát mì đã bị mình đánh đổ kia một cái, liền bước những bước thật lớn, đẩy cửa đuổi theo.

“ Nghiêm Tuyên!” Anh lớn tiếng kêu cái tên của kẻ mà anh phi thường chán ghét, cước bộ phi nhanh, một đường nghiêng ngã lao đảo chạy hướng cửa viện nghiên cứu.

Sẽ không sai, bát mì cổ quái kia Đó là mì thái dương! Là bữa sáng độc đáo mà mình sáng tạo ra, cũng chỉ để mình Trữ Tuyên nếm qua .

Khi đó hai người đều vẫn là học sinh tiểu học, có một ngày Trữ Tuyên đói bụng kêu rên, muốn ăn mì với trứng gà và cà chua, vì thế mình liền khoe tài hí hoáy ở trong bếp với nồi niêu xoong chảo, sau đó lấy sốt cà chua làm ra bát mì giả mì cà chua với trứng kia.

Còn nhớ rõ lúc ấy, biểu tình Trữ Tuyên vui sướng, giống như ánh dương quang làm cho tim anh ầm ập dào dạt, cao hứng nói không nên lời là bao nhiêu, kiêu ngạo nhường nào.

Vì thế tự mình đặt tên cho bát mì kia, tên là “ Mì thái dương “, kỳ thật trong lòng anh, thái dương chân chính là Trữ Tuyên, chẳng qua đối phương cho tới bây giờ cũng không biết mà thôi.

“ Viện trưởng, Nghiêm Tuyên thiếu gia đã ly khai rồi.” Cảnh vệ thấy Lục Đế mang khuôn mặt hoang mang rối loạn đuổi theo, tiến lên hảo ý nhắc nhở, trong ánh mắt còn lộ ra một tia nghi hoặc.

Nhà khoa học quái nhân này chưa bao giờ có hứng thú với bất luận kẻ nào, sao bỗng nhiên vừa chạy vừa gọi tên Nghiêm Tuyên thiếu gia? Nghiêm Tuyên thiếu gia rốt cuộc đã làm chuyện gì khiến viện trưởng cấp bách như thế?

“ Chuẩn bị cho tôi một chiếc xe “Lục Đế xoay người đối cảnh vệ mệnh lệnh “ Phải nhanh!”

“ Dạ!” cảnh vệ không dám đoán nhiều, lập tức liền lác lái xe.

Trữ Tuyên chân trước vừa bước vào phòng mình, sau lưng Lục Đế liền theo vào đại môn Nghiêm gia.

“ Tôi muốn gặp thiếu gia nhà các người.” Lục Đế vừa vào cửa liền hướng đại sảnh đi tới, Đồng quản gia không dám ngăn trở, chỉ phải chờ anh vào cửa liền, kêu người hầu đi thông báo Trữ Tuyên.

“ Tôi không muốn gặp anh ta!” Trữ Tuyên khóa cửa, đối với bọn người hầu bên ngoài không kiên nhẫn quát “ Kêu hắn cút đi!”

Nghe người hầu hồi báo, Đồng quản gia khó xử hướng về phía Lục Đế cười nói:” Lục Đế tiến sĩ, ngài cũng nghe thấy rồi, thiếu gia nhà chúng ta hôm nay tâm tình không tốt lắm..... Bằng không, ngài đợi ngày mai rồi lại.....”

“ Đợi không được tới ngày mai!” Lục Đế căn bản không để ý tới Đồng quản gia, trực tiếp xông lên lầu hai, Đồng quản gia sợ tới mức phải vừa chạy phía sau anh vừa hô

“ Lục Đế tiến sĩ! Lục Đế tiến sĩ!”

Lục Đế không để ý tới bất luận kẻ nào, bàn tay to đẩy ra người hầu chắn ở trước mặt mình, đi tới cửa phòng Trữ Tuyên.

Muốn gõ lại thu tay về, anh bỗng nhiên cảm thấy có chút hoang mang, không biết nên mở miệng như thế nào, trong lòng có vô số nghi vấn muốn hỏi rõ ràng, lại phát giác Nghiêm Tuyên hiện tại này đã không còn giống quá khứ luôn nghe theo lời mình nữa, mà hắn cũng không biết nên dùng thân phận gì để đi chất vấn công tử của ông chủ.

“ Tôi chỉ muốn hỏi cậu, bát mì kia là ai dạy cậu làm mà thôi, cậu đi ra nói xong thì tôi đi!” Cuối cùng, Lục Đế vẫn bỏ qua toàn bộ thăm hỏi cùng chần chờ sang một bên, nói thẳng chủ đề.

Cửa phòng sau một mảnh lặng im, trong phòng Trữ Tuyên căn bản sẽ không quan tâm, chỉ đành ngồi ở trước giường sinh hờn dỗi.

Thấy đối phương không để ý tới, Lục Đế gõ cửa, cao giọng kêu:” Cậu phải đi ra nói rõ ràng với tôi!”

“ Lục Đế tiến sĩ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Đồng quản gia trong lúc nhất thời sờ không được ý nghĩ, không biết thiếu gia vì cái gì giận Lục Đế tiến sĩ, cũng không biết Lục Đế tiến sĩ vì cái gì lại trực tiếp vọt tới nhà để tìm người.

“ Nghiêm Tuyên cậu nghe tôi mới tốt, tôi và cha cậu có quan hệ hợp tác, vô luận thế nào tôi cũng có biện pháp gặp lại cậu, cậu tốt nhất hiện tại liền đi ra cho tôi! Nếu không.....” Lục Đế xuất ra uy hiếp đe dọa, bắt quá anh lại dùng nhảm phương pháp rồi.

Nếu là Nghiêm Tuyên bình thường, có lẽ sẽ bị anh uy hiếp như thế mà ngoan ngoãn đầu hàng, nhưng Trữ Tuyên ăn mềm không ăn cứng, cũng tới thống hận bị người uy hiếp.

Bởi vậy, vô luận Lục Đế ở ngoài cửa gầm rú nhiều thứ đáng sợ, cánh cửa kia thủy chung đóng chặt, không có động tĩnh.

“ Lục Đế tiến sĩ, Lục Đế tiến sĩ.....” Đồng quản gia chỉ đành tiến lên đây ngăn trở “ Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Thiếu gia nhà chúng ta đắc tội ngài sao?”

Lục Đế lạnh lùng quét Đồng quản gia một cái, trong lòng bỗng nhiên hiện lên một chủ ý. Anh sắc mặt nghiêm khắc đối Đồng quản gia nói: “Thiếu gia nhà các người hôm nay xông nhầm vào phòng thí nghiệm của tôi, tôi hoài nghi cậu ta bị virus lây nhiễm”

“ A!” Đồng quản gia vừa nghe, sắc mặt nhất thời trắng bệch.

Bị virus lây nhiễm..... Chẳng lẽ thiếu gia cũng sẽ biến thành cương thi?

Đồng quản gia biết rõ lực công kích của cương thi, cũng biết thi thể khi chưa được công ti khổng lồ sẽ cuồng hóa giết chóc mà chẳng phân biệt được địch ta, mà thiếu gia lại là người đang sống nếu bị nhiễm virus thì sẽ thành cái dạng gì? Thiếu gia sẽ phát cuồng sao? Sẽ chết sao?

“ Lục Đế tiến sĩ, ngài nhất định phải cứu thiếu gia nhà chúng tôi a!” Đồng quản gia nắm chặt cánh tay Lục Đế, đau khổ cầu xin “ Lão gia chỉ có một đứa con a!”

“ Tôi biết.....” Lục Đế cố gắng làm cho chính mình thoát nhìn cũng có uy tín, nghiêm túc nói:” Tôi hiện tại chỉ hoài nghi thôi, không xác định Nghiêm Tuyên thiếu gia có bị nhiễm virus hay không, cho nên không có hướng chủ tịch báo cáo. Nhưng Nghiêm Tuyên thiếu gia cho rằng tôi nói chuyện giật gân, không cho tôi vì cậu ta mà kiểm tra.....”

“ A, tôi, tôi đi lấy chìa khóa dự bị!” Đồng quản gia hiểu được Lục Đế ám chỉ, vội vàng chạy xuống lầu lấy tới chìa khóa dự bị, mở ra cửa phòng.

Trong phòng im ắng, Trữ Tuyên sớm đem bản thân cuộn tròn trong chăn, đầu cũng không ngẩng lên nhìn bọn hắn.

“ Lục Đế tiến sĩ, nơi này liên.....” Đồng quản gia có phần không dám tới gần, hướng Lục Đế lộ ra thần sắc bất đắc dĩ.

“ Nơi này liên giao cho tôi đi! Các người trước rời đi, vô luận phát sinh chuyện gì cũng không được vào phòng.....” Lục Đế dặn dò xong liền bước vào phòng

Đồng quản gia cùng đám người hầu vừa nghe nói thế, vội vàng lui ra ngoài, đóng lại cửa phòng.

“ Đồ nhát gan!” Lục Đế thấp giọng cười nhạo, sau đó trực tiếp đi hướng Trữ Tuyên “ Hiện tại, cậu không còn nơi mà trốn đâu.”

Anh mạnh mẽ xốc lên chăn của Trữ Tuyên, mà Trữ Tuyên lại vẫn duy trì tư thế cuộn mình oa ở trên giường như cũ, cũng không nhúc nhích.

Lục Đế thoáng sửng sốt, bộ dáng tỉnh lại của thiếu niên hiện tại đã được anh vui sâu vào kí ức, mười năm trước người kia cũng thích dùng tư thế ngủ như vậy, lười biếng chờ mình kéo cậu rời giường.

“ Tuyên.....” Lục Đế nhịn không được mở miệng, vươn tay tham tiến vào cái ót của đối phương.

Mà động tác này ở khi Trữ Tuyên bỗng nhiên xoay người lại tạm dừng ở không trung.

Đối mặt với ánh mắt u oán của thiếu niên, Lục Đế cảm thấy có một tia xấu hổ, bởi vậy vội vàng thu tay lại, thu liễm biểu tình kinh ngạc.

Anh lạnh lùng đánh giá đối phương, dùng một loại như mệnh lệnh, hỏi: “ Nói, rốt cuộc cậu học từ đâu cách làm món mì này? Là ai dạy của cậu? Hay là cậu xem ở đâu?”

“ Đó là thật lâu trước kia có một tên ngu ngốc đã dạy.” Trữ Tuyên liếc Lục Đế một cái, thần sắc ngạo khí mười phần.

“ Là ai? Bao lâu?” Lục Đế vội vàng truy vấn, cũng bất chấp chán ghét lúc trước đối với đối phương, một phen giữ chặt hai tay Trữ Tuyên, trừng lớn hai mắt “ Nhanh nói cho tôi biết!”

Bộ dáng Lục Đế vội vàng làm cho Trữ Tuyên cảm thấy hết giận mười phần, vì thế dùng ngữ khí trên cọt châm chọc nói: “Hai mươi năm trước, tầm đó.”

“ Cậu nói dối!”Lục Đế rống to, trong mắt che kín tơ máu đáng sợ “ Hai mươi năm trước cậu căn bản chưa sinh ra.”

“ Tin hay không tùy anh.” Trữ Tuyên hung hăng bỏ tay đối phương ra, lại ở trong mắt đối phương thấy được một tia tuyệt vọng.

“ Cậu sẽ không hiểu được.....” Lục Đế hai tay dần dần nắm chặt, hai mắt cũng trở nên đỏ bừng, lóe ra nhiều vết nhỏ lóng lánh.

Vẻ mặt của anh không còn lãnh khốc mà hồ hững như bình thường, mà là vẻ mặt tuyệt vọng thương tâm, thật giống như trở về ban đêm mười năm trước kia, thời điểm Trữ Tuyên ở trong lòng anh tắt thở.

“ Tôi thương cậu ấy, tôi thích cậu ấy như vậy, ông trời không nên đem cậu ấy đoạt đi từ bên tôi Mười năm qua tôi không có lúc nào không mong cậu ấy sống lại.....” Lục Đế cắn răng, từ bên giường đứng lên “ Tôi thật khờ! Tôi biết rõ cậu ấy đã chết, lại vẫn bị trò xiếc này của cậu lừa.”

Rõ ràng biết bát mì kia bắt quá là một chiêu ác độc của đại thiếu gia này, nhưng trong sự xúc động anh vẫn chạy tới, làm thỏa mãn tâm nguyện của anh.

Chỉ cần cùng Trữ Tuyên có liên quan, anh sẽ không có biện pháp khống chế bản thân, không có biện pháp bình tĩnh.

“Lục Đế.....” Trữ Tuyên thấy thế muốn vươn tay kéo lại đối phương, muốn ôm lấy đối phương, nhưng không thể kéo tay Lục Đế.

Cậu chưa từng nghĩ tới, Lục Đế sẽ thực hoài niệm mình đến như thế, hơn nữa còn rất sâu sắc, mười năm qua Lục Đế vẫn dõi mình nhớ mãi không quên.

Cậu có phần bị phân tâm tình này đã động, nhưng cậu không rõ mình có thể nhận tình cảm ấy hay không, cậu chỉ là hy vọng Lục Đế có thể vĩnh viễn ở cùng cậu mà thôi.

“Nghiêm Tuyên thiếu gia, trò chơi đã xong, cậu hẳn đã hiểu được, không có người nào có thể thay thế vị trí của cậu ấy, tôi không muốn gặp lại cậu, cũng mời cậu không cần chơi cái trò xiếc nhảm chán này.” Lục Đế lau đi vài giọt lệ trên mặt, bước đi hướng cửa phòng.

Thời điểm khi anh sắp chạm vào cửa, sau lưng lại truyền đến tiếng gầm lên giận dữ “Lục Đế, ngươi là vua vương bát đản sợ đầu sợ đuôi!”

Lục Đế sững sốt, xoay người nhìn về phía thiếu niên đang tức giận mắng chửi mình, đã thấy anh cũng đỏ mặt lên, một bộ nộ khí đằng đằng.

“Từ nhỏ luôn như vậy, sợ hãi không có kết quả tốt thì không bao giờ đi tìm kiếm nguyên do, còn không muốn làm rõ sự tình thì đã buông tha!” Trữ Tuyên từ trên giường nhảy dựng lên, chỉ vào Lục Đế mắng to.

“Cậu nói cái gì?” Lục Đế bất khả tư nghị trừng nhìn người trước mắt.

“Tôi có nói sai sao? Anh là tên ngu ngốc đến lớp bốn còn đái dầm!” Trữ Tuyên đem hết thảy những chuyện bê bối hồi nhỏ của vị tiến sĩ đầy khuôn phép này “Năm lớp sáu còn sợ sét đánh, thấy trời mưa thì dù ban ngày ban mặt cũng chui vào chăn.”

“Cậu nghe từ đâu?” Lục Đế kích động không thôi, tiến lên một phen kéo lấy áo Trữ Tuyên “Nói! Từ đâu mà cậu biết!”

“Cái này cần gì phải nghe từ miệng ai chứ?” Đuôi lông mày Trữ Tuyên vừa nhấc, đắc ý cười nhạo “Chuyện ngu xuẩn nhất của anh tôi còn có thể nói ra từng chuyện một, anh còn muốn nghe không?”

“Cậu Cậu không phải là tìm được..... Tìm được nhật kí Trữ Tuyên rồi chứ?” Tay Lục Đế có chút run run, ần ần cảm giác được người trước mắt không phải thiếu gia mà anh chán ghét, mà là người mà mình vẫn mong gặp lại

“Nhật kí? Anh nói đùa cái gì vậy? Từ bao giờ mà tôi viết cái thứ vớ vẩn đó? Chính anh cũng viết nhật kí một năm liền bỏ đó sao?”

Lời nói của Trữ Tuyên giống như là một luồng điện giật, kích thích thần kinh yếu ớt của anh.

“Cậu là.....”

“Tôi nói rồi tôi là Trữ Tuyên.”

“Không, không có khả năng.....” Lục Đế lắc đầu, những ngữ khí phản bác không còn kiên quyết giống như lúc trước nữa.

“Tôi biết những thứ anh có, tỷ như dưới giường nhà anh cất giấu một đồng DVD siêu nhân gao Tuy rằng đó là do tôi nhờ anh giữ.”

“Cậu, cậu sao lại Không, không có khả năng, cậu nhất định là từ nơi nào đó nghe thấy.”

“Cái này còn có thể nghe từ nơi khác sao? Được rồi, tôi biết anh ghét ăn cà rốt.”

“Trên thế giới có rất nhiều người ghét ăn”

Mắt thấy đối phương vẫn không chịu dễ dàng tin tưởng mình, Trữ Tuyên quyết định xuất ra bản lĩnh.

“ Hừ!” mặt cậu hơi hơi phồng hồng, lớn tiếng nói:” Năm cấp ba, anh cùng tôi so sánh tiểu đệ, kết quả anh dài hơn tôi 2 cm, có lẽ là bởi vì do anh bỗng nhiên cương..... Ngô.....”

Trữ Tuyên nói còn chưa nói xong, miệng đã bị đối phương gắt gao che lấy, cậu thoáng ngẩn đầu, phát hiện mặt Lục Đế đã muốn đỏ thành quả ớt.

“ Cậu.....” Lục Đế hoảng hốt không thôi, mỗi chuyện mà thiếu niên trước mắt vừa mới nói đều là sự thật, hơn nữa đều là bí mật chỉ có anh cùng Trữ Tuyên mới biết.

Chẳng lẽ người này..... Thật là Trữ Tuyên?

Tuy rằng không thể tin được, nhưng Lục Đế lại tìm không ra bất luận lý do thuyết phục bản thân rằng đối phương cùng Trữ Tuyên không quan hệ.

Lúc này người trước mặt này, vô luận là khí chất hay là tính tình đều cùng Trữ Tuyên giống nhau như đúc.

Hay là thật sự đã xuất hiện kỳ tích? Không có khả năng, cái này tuyệt đối không có khả năng..... Thế giới này căn bản không có thần!

Nhất định là xảy ra vấn đề, nhất định là do tên nhóc này từ nghe được từ nơi nào đó

Thấy Lục Đế còn do dự, Trữ Tuyên trong lòng sinh ra một phen hỏa, rốt cuộc là ai nói cậu ta nhất định nhận ra mình? Cả chuyện xấu mà chính mình không muốn nói ra cũng đã nói, thế nhưng cậu ta còn hoài nghi mình!

Trữ Tuyên thở một hơi, vừa nhắc chân, đầu gối hung hăng hướng tới chỗ yếu của đối phương.

“ Ngô!” Đột nhiên bị đánh, Lục Đế đau đến rập thắt lưng, quỳ xuống đất, trên trán toát ra mồ hôi lạnh.

Lúc này Trữ Tuyên đã đi tới ngoài cửa, đối đám người dưới lầu kêu “ Kiểm tra đã xong, trên người tôi không có mầm độc, nhưng Lục Đế tiến sĩ tựa hồ có chút không quá thoải mái, các người mau đưa anh ta trở về đi.”Nói xong, cậu liền ba chân bốn cẳng chạy xuống lầu.

Thấy thiếu gia nhà mình vui vẻ, Đồng quản gia cũng nhẹ nhàng thở ra, vừa vội vàng bận rộn phái người lên lầu, đem tiến sĩ thoát nhìn sắc mặt trắng bệch, cước bộ có chút lảo đảo “ hảo hảo” hộ tống xuất môn, một đường đuổi về viện nghiên cứu.

Thấy Lục Đế vẻ mặt tái nhợt suy yếu bị người tiến bước, Trữ Tuyên thiếu chút nữa cười đau sốc hông.

Bất quá cậu rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh, xem ra chính mình đã làm cho Lục Đế sinh ra dao động, nhưng đến tột cùng phải làm thế nào để cậu ta tin lời mình nói đây?

Hơn nữa, bị bạn tốt từ bé yêu thầm Sự thật như thế, chỉ cần nghĩ thôi cũng khiến cậu đỏ mặt tim đập rộn ràng.

5. Chương 5

Trên đường Lục Đế trở về viện nghiên cứu, anh đã mở toang cửa sổ, để cho gió lạnh nghênh diện mà đến giúp anh khôi phục bình tĩnh.

Không, người kia không có khả năng là Trữ Tuyên, sao có khả năng sẽ phát sinh chuyện linh hồn chiếm được thân thể chứ.

Anh vẫn không ngừng báo cho chính mình, nhưng lại nhin không được muốn phủ định ý tưởng cố chấp của mình.

Nếu Nghiêm Tuyên không phải bị linh hồn Trữ Tuyên chiếm được, vậy là từ nơi nào nghe được nhiều bí mật ngày trước liên quan đến bọn họ như thế? Chuyện này rõ ràng chỉ có mình cùng Trữ Tuyên biết, hơn nữa Trữ Tuyên cũng không có khả năng đem loại chuyện này nói cho người thứ 3 nghe.

Lục Đế cũng không phải bài xích chuyện thần quái phi khoa học, mà là anh không dám khinh thường truyền liên quan tới Trữ Tuyên.

Anh sợ chính mình nghĩ sai rồi, bị người lừa, sau đó lại thường thống khổ vì mất đi người trọng yếu nhất.

“ Trữ Tuyên.....”Lục Đế phủ kín mặt mình, thở ra một hơi thật sâu.

Lúc này, xe đã dừng lại ở trước cửa viện nghiên cứu, lái xe vì anh mở cửa ra môn “Viện trưởng, đã đến viện nghiên cứu.....”

Kéo thân mình trầm trọng xuống xe, Lục Đế ngẩng đầu nhìn cửa chính đại lâu thí nghiệm, nhớ rõ năm đó nếu hai người làm thí nghiệm quá muộn đều sẽ đem cơm chiều mua được vào văn phòng giáo sư để ăn, mà mỗi một lần, Trữ Tuyên đều mặc áo thí nghiệm màu trắng đứng ở chỗ này chờ mình mua đồ trở về.

Vừa mới chính mình nhìn thấy người kia nếu thật là Trữ Tuyên.....

Lục Đế dừng lại, ở trước đại lâu thí nghiệm dừng lại cước bộ.

Anh sờ sờ cằm mình, tựa hồ nghĩ tới chủ ý gì đó.

Lấy điện thoại di động ra, anh ấn số điện thoại Nghiêm Phi “ Chủ tịch, về chuyện Nghiêm Tuyên thiếu gia tôi muốn phiền ngài.....”

Buổi sáng,gày kệ, một chiếc limousine đứng ở cửa viện nghiên cứu.

“ Nghiêm Tuyên.”

Ngay khi Trữ Tuyên quyết miệng từ trên xe xuống dưới, Nghiêm Phi lạnh lùng gọi cậu lại.

“ Nhớ rõ lời cha dặn ngày hôm qua đấy, đừng cho cha thêm phiền toái nữa.”Nghiêm Phi nhìn không chớp mắt, mặt không chút thay đổi, nhưng hẩn trong lòng thực nghi hoặc.

Lục Đế kia chưa bao giờ thích cùng người tiếp xúc thể nhưng tự mình gọi điện thoại cho hẩn, yêu cầu để con trai hẩn đi vào viện nghiên cứu hỗ trợ, chuyện này rốt cuộc là vì cái gì? Hẩn cũng không cho rằng đứa con trai từ nhỏ đã bị nuông chiều của hẩn có thể thật sự giúp đỡ Lục Đế làm cái gì.

“ Dạ, ba ba.....”Trữ Tuyên đáp, trên mặt bày ra khinh mạn, cậu cũng không dám quên giả bộ bày ra bộ dáng đại thiếu gia trước mặt Nghiêm chủ tịch.

Nghiêm Phi nhìn cậu một cái, không nói nhiều nữa, ngược lại lệnh lái xe lái xe rời đi.

Chờ xe đi xa sau, Trữ Tuyên mới nhẹ nhàng thở ra, xoay người hướng tới viện nghiên cứu đi đến.

Cậu vốn không muốn đến, ít nhất không muốn nhanh như vậy sẽ thấy tên mà làm cậu đang tức điên lên, nhưng lại càng không nghĩ tới Lục Đế kia vốn không am hiểu giao tế thể nhưng cũng học được cách “ vận dụng quan hệ “, hại cậu sáng sớm đã bị người đến tận giường lôi dậy, ngay cả ngủ nướng cũng chưa được đủ.

“ Nếu không phải vì thế giới hòa bình, đừng để tôi dễ dàng tha thứ anh!”Trữ Tuyên một bên vừa thấp giọng lẩm bẩm, vừa tiến viện nghiên cứu.

Lục Đế chờ cậu rất sớm ngay tại trong phòng thí nghiệm, nhìn thấy cậu đi vào liền gắt gao nhìn chăm chăm người trước mặt.

Bỗng nhiên cảm thấy người mà trước đây anh ghét, lúc này thoạt nhìn cũng không đáng giận như vậy, ngược lại hơn phân cảm giác quen thuộc.

Trữ Tuyên không nhìn ánh mắt Lục Đế, đi đến trước mặt anh, hai tay đút ở túi áo thí nghiệm “Lục Đế viện trưởng, anh hôm nay cố ý để ba tôi đem tôi tới đây là vì chuyện gì? Tôi còn nghĩ rằng mình ở cái viện nghiên cứu này một chút cũng không được hoan nghênh chứ.....”

Trữ Tuyên cố ý dùng ngữ khí ngạo mạn nói chuyện, nhưng Lục Đế vẫn chưa bị cậu ảnh hưởng, ngược lại từ biểu tình của cậu vào giờ phút này lại khiến anh liên tưởng tới người kia trong quá khứ khi giận dữ cũng cố ý tỏ ra ngạo mạn như thế.

Tựa hồ thật sự thực rất giống.....

“ Nghiêm Tuyên thiếu gia, ba ba cậu đem cậu đưa đến viện nghiên cứu, là vì cho cậu học việc, ngày hôm qua là lần đầu tiên cậu thao tác thí nghiệm, thất bại cũng không quan trọng đâu.”Lục Đế miễn cưỡng duy trì ngữ khí bình tĩnh, cố ý ở trước mặt mọi người đem nguyên nhân hôm qua Trữ Tuyên hỗn hển rồi đi đổ lỗi cho thao tác thí nghiệm, làm cho Trữ Tuyên nghe xong trong lòng ứa hỏa.

Cậu ngày hôm qua rõ ràng chưa đụng tới thiết bị thí nghiệm nào đã bị đuổi đi đi! Tên chết tiệt này cư nhiên còn dám bịa đặt như vậy.

Thấy trên mặt Trữ Tuyên lộ ra thần sắc mặt giận dữ, trong lòng Lục Đế lại thêm một lần khản trương.

Biểu tình như vậy..... Quả thật là đặc điểm của người kia

Cậu ta chẳng lẽ thật là Trữ Tuyên? Vậy hành vi man rợ ngày hôm qua mình đối cậu ta là Tự tìm đường chết sao?

“ Đến đây đi, Nghiêm Tuyên thiếu gia, hôm nay chúng ta bắt đầu từ đầu.” Lục Đế kiểm chế trụ kinh ngạc cùng bất an trong lòng, xoay người đi hướng bàn điều khiển.

Trữ Tuyên cắn cắn môi, chỉ đành phải đi theo phía sau anh, lại không chú ý tới nhân viên viện nghiên cứu đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn cậu.

Bọn họ vẫn là lần đầu tiên thấy viện trưởng thân thiết đối đãi người khác như vậy, lại tự mình dạy dỗ phương.

Nghe nói ngày hôm qua vị đại thiếu gia này thở phì phì lao ra viện nghiên cứu, viện trưởng còn cố ý đuổi theo kéo cậu ta trở về, hai người này rốt cuộc là cái loại quan hệ gì?

Lục Đế cùng Trữ Tuyên không chút nào để ý ánh mắt người khác, trực tiếp đi đến bên cạnh bàn điều khiển tận cùng bên trong phòng thí nghiệm.

“ Đầu tiên, từ môi trường nuôi cấy nhất phối chế đơn giản bắt đầu, cậu trước hết cấy một cái LB môi trường nuôi cấy thử xem.....” Lục Đế tùy tay đem một cái phối phương đưa tới trong tay Trữ Tuyên, Trữ Tuyên tiếp nhận vừa thấy, khóe miệng không khỏi gợi lên một đạo đường cong.

Lục Đế nói là đưa qua phối phương LB môi trường nuôi cấy, rõ ràng đây là phối phương sàng chọn môi trường nuôi cấy! Anh ta muốn thử mình sao?

“ Tôi sẽ ở trong này nhìn cậu, nhớ kỹ, tôi muốn là LB môi trường nuôi cấy.”Lục Đế ôm cánh tay, đứng ở cách đó không xa nhìn cậu.

Trữ Tuyên tùy tay đem phối phương kia ném vào ngăn kéo, sau đó mà bắt đầu ở trên được tề tìm kiếm cần dụng dịch động thủ xứng lượng.

“ Ngô..... Chuyển xanh rồi ...” Cậu thuần thực đo lường số lượng gram, động tác căn bản không giống một kẻ học việc mà là một lão thủ phòng thí nghiệm.

Lục Đế nhấp hé miệng, anh biết, người trước mắt cũng không có lấy phối phương phối chế mà anh đưa, mà là dùng chân chính phối phương LB môi trường nuôi cấy để làm.

Nghiêm Tuyên này là người ngoài nghề căn bản không có khả năng biết LB môi trường nuôi cấy rốt cuộc là cái gì, trừ phi là cậu ta vận khí tốt, từng gặp qua..... Nhưng bước tiếp theo, có thể phán đoán ra đến tốt cùng có phải gặp may hay không.

“ Thạch trắng.....”

Thời điểm Trữ Tuyên xứng đến một bước cuối cùng, Lục Đế bỗng nhiên đi tiến lên, nhìn chằm chằm bảng điện tử cân bằng biểu hiện số lượng gram.

..... Hàm lượng thạch trắng quyết định trạng thái cố định của môi trường nuôi cấy, có thể dựa theo yêu thích của người thí nghiệm để điều chỉnh, Trữ Tuyên luôn ngại thạch trắng quá cứng rắn, cho nên phối chế ít vài gram luôn là thói quen của Trữ Tuyên

“ Bước tiếp theo thì sao? Lục Đế viện trưởng.” Trữ Tuyên làm xong hết thấy, lại phát hiện Lục Đế tựa hồ đang ngăn người, vì thế ở ở trước mặt anh phất phất tay.

Lục Đế lấy lại tinh thần, hai mắt thể nhưng có điểm ướt át, thanh âm nói chuyện cũng thoáng khàn khàn “Theo tôi tiến vào phòng vô khuẩn.”

Trữ Tuyên thuận theo đi ở phía sau anh, hai người mặc tốt mũ, khẩu trang, đi vào trong phòng vô khuẩn âm u.

Lục Đế mở ra đèn huỳnh quang trên bàn điều khiển vô khuẩn, trên bàn hiện ra một vài môi trường nuôi cấy đã sớm chuẩn bị tốt.

“ Chích ngừa là một bước phi thường mấu chốt trong nghiên cứu vi sinh vật, muốn tôi làm mẫu cho cậu không?” Lục Đế chỉ vào đồ vật trên mặt bàn.

Trữ Tuyên đặc ý liếc mắt nhìn anh “không cần.”

Muốn cậu như một nghiên cứu sinh mới đến nhìn xem những động tác chính trong thao tác rồi lặp lại, căn bản là đang xem nhẹ cậu!

Trữ Tuyên ở bên bàn điều khiển dừng lại, châm đèn cồn lên sau đó hai tay cùng sử dụng, một tay nắm môi trường nuôi cấy, một tay nắm bắt châm chích ngừa cùng khuẩn loại, thủ thế ổn định nhanh chóng.

Lục Đế vì thế hít sâu một hơi, trái tim mãnh liệt nhảy lên.

Tuy rằng chích ngừa là thao tác đơn giản, nhưng nếu là Nghiêm Tuyên đại thiếu gia chưa từng tiếp xúc qua những chuyện này, khẳng định sẽ luống cuống tay chân với đám dụng cụ này.

Mà người trước mặt hiện tại này không chút nào hoảng hốt, hơn nữa động tác đều cùng Trữ Tuyên năm đó giống nhau như đúc.

“ Xong!” Chích ngừa xong một môi trường nuôi cấy sau, Trữ Tuyên đem thành phẩm của mình đặt ở bên trái bàn điều khiển, Lục Đế lập tức đem môi trường nuôi cấy kia cầm lấy, vừa thấy, tay run lên một chút.

Môi trường nuôi cấy bị phân cách thành 3 khối chính tề, mỗi khu vực lý một khối đều vẽ một chữ “Z” thật to, mà không phải gấp tuyến liên tục phổ biến thường dùng.

Lục Đế, tớ nói cậu nhé, tuyến lớn hơn ngược lại dễ dàng đem khuẩn loại làm hỗn độn, cho nên tớ chỉ vẽ một cái z, cậu không biết là tớ rất giống tô lặc sao?

Năm đó lời người nọ nói lại một lần nữa ở bên tai vang lên, khiến Lục Đế toàn thân run run.

Là Trữ Tuyên! Linh hồn trong thân thể thiếu niên trước mắt này thật là Trữ Tuyên.....

“ Còn muốn làm cái gì?” Trữ Tuyên nhìn biểu tình Lục Đế, trong lòng đặc ý nghĩ, cậu còn gì để khảo tôi nào? Đừng quên loại chuyện chích ngừa này là năm đó tôi dạy anh nha .

Lục Đế buông xuống môi trường nuôi cấy, biểu tình cứng ngắc xoay người “Đi theo tôi..... Văn phòng.”

“ Hừ!” Trữ Tuyên buông xuống dụng cụ, tắt đèn cồn, đứng dậy đi theo phía sau Lục Đế.

Cậu tuyệt không lo lắng, chính mình là Trữ Tuyên không thể giả đờ, mặc cho đối phương khảo nghiệm như thế nào, cậu cũng không làm sai.

Nhưng thật ra cậu muốn nhìn một chút, kế tiếp Lục Đế còn muốn dùng cái phương pháp gì để khó xử cậu.

Hai người rời đi phòng thí nghiệm, đi hướng văn phòng Lục Đế. Dọc theo đường đi, Lục Đế đều không nói chuyện, Trữ Tuyên cũng ôm ấp các loại suy đoán gắt gao đi theo đối phương.

Chờ hai người vào văn phòng, Lục Đế liền khóa cửa, anh dùng một bộ biểu tình khản trương nhìn thiếu niên trước mặt.

“ Tuyên.....” Lục Đế hơi hơi mở ra miệng nói lời có chút gian nan “Thật sự..... Thật là cậu?”

“ Cậu rốt cục cũng tin.” Thấy anh rốt cục cũng tin, Trữ Tuyên cũng thoáng nhẹ nhàng thở ra.

“Tuyên..... Mình không nghĩ tới còn có thể gặp lại cậu.....” tiếng nói Lục Đế trở nên khàn khàn, nước mắt cơ hồ muốn thoát vành mắt mà ra “Mình không thể tin được là cậu, Tuyên.....”

Thấy đối phương đỏ hai mắt, Trữ Tuyên lúc trước buồn bực nhất thời hóa thành hư ảo.

Cậu biết, Lục Đế kỳ thật thực cẩn thận cũng rất sợ hãi, trước khi không xác nhận thân phận của mình, cậu ta sẽ không dễ dàng tin tưởng mình.

“Kỳ thật tớ cũng không biết là xảy ra chuyện gì. Ngày đó gặp phải tai nạn xe cộ, tớ đã cho rằng tớ hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng không nghĩ tới sau khi tỉnh lại liền biến thành đại thiếu gia này.” Trữ Tuyên buông thông tay, có chút bất đắc dĩ.

Suy xét đến Lệ Băng bọn họ hiện tại cùng Lục Đế là đối địch, cậu cũng không có đem chân tướng nói cho Lục Đế, chỉ là thoáng ngẩng đầu, đối với bạn tốt xa cách lâu ngày mỉm cười “Chúng ta có thể tính là mười năm không gặp đi? Mấy năm nay cậu có khỏe không, Lục Đế.....”

“Tuyên.....” Thấy cậu lộ ra tươi cười mà mình quen thuộc, Lục Đế nhin không được tiến lên, một tay ôm lấy đối phương vào trong lòng, tựa vào trên vai cậu, đầu đón thì thào “Mười năm qua không có lúc nào là mình không nhớ tới cậu, mình hối hận bản thân lúc trước vì cái gì không cùng cậu cùng đi tham gia cái vũ hội kia, nếu lúc ấy mình canh giữ ở bên cạnh cậu, cậu sẽ không.....”

Nói xong, thanh âm Lục Đế trở nên nghẹn ngào, thống khổ áp lực ở cổ họng làm cho anh không thể cất ra tiếng.

“Chuyện này không phải cậu sai..... Nếu không phải tớ bị tức giận đòi đi vũ hội, lại không có tuân thủ quy tắc giao thông, tớ cũng sẽ không bị tai nạn xe.” Trữ Tuyên nhẹ nhàng vuốt ve tóc đối phương, có điểm đau lòng nói: “Cho nên, Lục Đế, cậu không cần tự trách, cái chết của tớ không có chút nào liên quan tới cậu, đừng tự trách.....”

“Mình không thể tha thứ bản thân, Tuyên. Mình phải trở mắt nhìn cậu chết đi, lại bất lực, mình hận chính mình nhược tiểu như vậy.” Lục Đế nắm chặt bả vai Trữ Tuyên “mười năm, mình cũng không nhớ rõ mười năm này mình đã sống qua thế nào.”

Mất đi thái dương trong lòng sau, anh giống như là đứa nhỏ lạc đường, vẫn bồi hồi ở trong bóng tối.

Anh chuyên chú vào nghiên cứu, cũng làm không ít chuyện tình hoang đường, lại vẫn không có biện pháp buông xuống niệm đối Trữ Tuyên, cùng với khiển trách đối chính mình vô năng.

Hiện tại, Trữ Tuyên lại xuất hiện ở trước mặt anh, vì anh chiếu sáng con đường phía trước, cũng làm cho anh không còn mê vọng.

Anh biết rõ, mình yêu Trữ Tuyên, không ai có thể đủ để thay thế được vị trí Trữ Tuyên ở trong lòng mình, tình cảm như vậy trải qua mười năm lên men sau, trở nên càng ngày càng thuần hậu, đã không thể tái áp lực.

Ngón tay Lục Đế nhẹ nhàng nâng Trữ Tuyên cầm lên, cúi đầu, hướng môi Trữ Tuyên tới gần “Tuyên.....”

Trữ Tuyên vốn định hảo hảo thể nghiệm một chút cảm động cùng lão hữu gặp lại, cho Lục Đế một cái ôm cửu biệt, nhưng nhìn về mặt đối phương mê luyến lại chuẩn bị cúi xuống hôn cậu, mặt cậu đỏ lên, lập tức tránh đi “Chờ, chờ một chút!”

“Tuyên, mình ... mình thích cậu!” Lục Đế gắt gao cầm tay Trữ Tuyên đặt ở trước ngực mình, làm cho Trữ Tuyên cảm nhận được trái tim anh đang kịch liệt nảy lên “Nơi này, bởi vì xuất hiện của cậu mà lại một lần nảy lên”

“Ách..... Lục, Lục Đế, cậu.....” hai gò má Trữ Tuyên ửng hồng, trong đầu hiện lên tất cả chuyện phát sinh trong văn phòng cùng Lục Đế ngày đó “Cậu, Cậu chừng nào thì biến thành đồng tính luyến ái?”

“Mình nghĩ, đại khái là từ lúc bắt đầu quen cậu” Lục Đế một tay đặt lên phía sau cửa, đem Trữ Tuyên cố định ở trong lòng mình, lộ ra mỉm cười không biết làm thế nào “Tuyên, từ rất sớm trước kia mình đã yêu cậu, nhưng vẫn không có dũng khí nói ra miệng, cho nên sau tai nạn xe cộ, mình phi thường hối hận, nguyên tưởng rằng phân tình cảm này sẽ cứ như vậy mà bị vùi lấp, nhưng giờ cậu đã trở lại.....”

“ Nhưng là, chúng ta..... Chúng ta là anh em..... Là.....” Trữ Tuyên có chút nói năng lộn xộn, khuôn mặt đỏ bừng rũ rĩ mắt không dám nhìn Lục Đế.

Cậu không biết mình vì cái gì hoảng hốt như vậy, rõ ràng hẳn nên đường đường chính chính ưỡn ngực cự tuyệt đối phương, nhưng cậu lại nói không ra miệng, cậu không muốn lại nhìn biểu tình thương tâm của Lục Đế.

“ Tuyên, mười năm trước thời điểm cậu gặp chuyện không may, kỳ thật mình như muốn hồng mắt”Lục Đế dán tại bên tai cậu, thanh âm mang theo nồng đậm giọng mũi, có vẻ dị thường gợi cảm “Mình vẫn cố nén ái mộ đối với cậu, tự nói với bản thân chỉ cần giả làm bạn bè đứng ở bên cậu là được rồi, nhưng mỗi lần thấy cậu cùng người khác đi gần với nhau, mình đều nhịn không được muốn đem cậu từ bên họ kéo ra, mình chán ghét bọn họ đụng tới cậu, chán ghét cậu cùng bọn họ vừa nói vừa cười”

Trữ Tuyên hơi hơi sững sốt, loại tâm tình này của Lục Đế, tựa hồ mình cũng có quá.

Không vui, mất hứng, giống như có cái gì trọng yếu cũng sắp bị người cướp đi Khi thấy Giang Dung tới gần Lục Đế, trong lòng cậu mặc danh kỳ diệu sản xuất một cỗ toan sấp.

Giang Dung là hoa khôi, thực được nam sinh hoan nghênh, bình thường bên người cô sẽ có một đám nam sinh, nhưng vô luận cô cùng người nào tới gần, mình đều không có sinh ra cái loại tâm tình này, duy độc thời điểm khi cô tới gần Lục Đế

Chẳng lẽ, chính mình bất mãn cũng không phải bởi vì Lục Đế đoạt đi rồi hoa khôi, mà là bởi vì Giang Dung đoạt đi Lục Đế?

Cái này nghĩa là cái gì?

Lục Đế cũng không nhận ra Trữ Tuyên mất tự nhiên, anh biết Trữ Tuyên sẽ không lập tức nhận mình, nhưng lời chưa nói ra khỏi miệng suốt mười năm, lúc này đã giống như hồng thủy vỡ đê, rốt cuộc dừng lại không được “Mình nghĩ chỉ cần mình che giấu tình cảm rồi làm một người bạn tốt bên cạnh cậu, nhưng không nghĩ tới cậu sẽ gặp tai nạn xe..... Cái này như là trừng phạt mà ông trời giáng xuống cho mình, bởi vì mình giấu diếm cậu, cho nên mới cướp đi thứ quan trọng nhất của mình.”

Anh dừng một chút, hít vào một hơi, tiếp tục nói: “Từ đó về sau, mình giống như đã hoàn toàn thay đổi thành một người khác, trầm mê vào nghiên cứu, cũng cùng người khác lên giường, muốn mượn chuyện này để thoát khỏi tưởng niệm với cậu. Nhưng mỗi một lần, mình đều tìm lòng không đậu mà đem người khác trở thành cậu, Tuyên, ở trong lòng mình chỉ có mình cậu thôi, mặc kệ cậu có nhận hay không, mình cũng không muốn lại mất cậu lần thứ hai, nếu khiến cậu cảm thấy chán ghét, cậu có thể tùy thời đẩy mình ra”

Nói xong, anh cúi đầu hôn lên môi đối phương, say mê mà cắn nuốt đôi môi cánh hoa mềm mại.

“.....” Trữ Tuyên trợn to hai mắt nhìn đối phương, đôi tay nguyên bản kháng cự chặt chẽ cũng dần buông ra, buông thông ở bên cạnh người.

Lục Đế chưa từng ở trước mặt cậu biểu lộ ra thân mật, cho nên bản thân cậu vẫn nghĩ rằng hai người chỉ là tình như thủ túc, chưa bao giờ nhận thấy được phần hữu tình này, kỳ thật nó sớm đã thay đổi theo thời gian trôi qua.

Lục Đế hôn cũng không làm cho cậu cảm thấy chán ghét hoặc là ghê tởm, cứ tiếp tục như thế, tựa hồ cũng không quá khó nhận

Dù rằng ở trong tim Trữ Tuyên như đang có người đánh trống, nhưng cậu đã không còn đường thoái lui, sau lưng dựa vào ván cửa, phía trước là thân hình Lục Đế cao lớn, đường lui đều bị chặt chẽ phong tỏa.

Ngay tại trước khi cậu bắt đầu tâm hoảng ý loạn, Lục Đế đã sớm nhân cơ hội xâm nhập, lấy đầu lưỡi lướt qua hàm răng Trữ Tuyên, dây dưa với lưỡi cậu.

“ Ngô.....”Trữ Tuyên mặt đỏ tai hồng, cậu không thể tin được người trước mặt này thoạt nhìn một bộ học giả nhả nhận lại có kĩ thuật hôn thành thạo như thế, làm cho chính cậu bị anh nắm mũi dắt đi, dần dần ngăn cản không được thể công của anh.

Khi phát giác thân thể Trữ Tuyên trở nên hư nhuyễn, Lục Đế dùng cánh tay đỡ lấy cậu, nâng thân thể cậu lên.

Thấy hai gò má cậu phồng hồng, đôi mắt thủy doanh, cũng không có ý cự tuyệt, trong lòng Lục Đế không khỏi khẽ động, áp môi lên trán đối phương, thấp giọng hỏi: “ Tuyên,,mình nghĩ..... Mình muốn cậu”

“ Ừm.....” Trữ Tuyên hơi hơi gật đầu một cái, nhưng trong đầu bỗng nhiên giật mình tỉnh táo lại “Hả?”

“ Có thể chứ? Tuyên, mình từng ảo tưởng qua vô số lần được chạm vào thân thể cậu như thế này” trong mắt Lục Đế *** thiêu đốt, vươn tay đụng vào bờ ngực Trữ Tuyên, nhẹ nhàng kéo ra áo khoác trắng của cậu.

“ Chờ... chờ đã!” Trữ Tuyên sợ tới mức lập tức nắm chặt quần áo của mình, khẩn trương nhìn anh “Cậu, cậu sẽ không muốn như ngày hôm qua..... Với tớ như thế đi? Đau..... Đau chết!”

Lục Đế mạnh mẽ nhớ tới ngày hôm qua mình đã làm gì Trữ Tuyên ở ngay tại văn phòng này, cả người tựa như lọt vào một công kích đầy sấm rền, tất cả tâm tình sung sướng đều bị nổ tung lên tới chín tầng mây.

Đúng vậy, anh..... Anh từng đối Trữ Tuyên làm ra cái loại chuyện cầm thú không bằng!

Không cần, dừng tay.....

Lục Đế, không cần đối với tôi như vậy.....

Van cầu anh, đau quá.....

Lục Đế trong đầu tràn đầy tiếng khóc Trữ Tuyên. Đương nhiên, đó chỉ là do anh ảo tưởng, bởi vì ngày hôm qua miệng Trữ Tuyên bị anh bịt chặt, căn bản nói không nên lời dù chỉ một câu.

Chẳng lẽ đây là báo ứng? Bởi vì chính mình bình thường quá phóng túng, cho nên để cho Trữ Tuyên thấy một mặt cực kì ghê tởm của mình?

Trữ Tuyên ngồi ở bên người Lục Đế, có chút không biết làm sao.

Không khí vừa mới nãy, cậu thiếu chút nữa sẽ rơi vào, nhưng Lục Đế vừa nghe cậu nhắc tới chuyện hôm qua, bỗng nhiên trở nên thực uể oải, ngồi ở sofa cả buổi không nói chuyện.

Cậu ta là đang sám hối vì tội đã phạm hôm qua với mình sao?

Mắt thấy hai tay Lục Đế nắm chặt thành quyền đặt ở trên đầu gối, sắc mặt anh tái nhợt, Trữ Tuyên thở dài, khuyên giải an ủi nói:” Thôi nào, người không biết không có tội, dù sao lúc ấy cậu cũng không biết trong thân thể này là tớ, coi như không cẩn thận phạm sai lầm, tớ hào phóng tha thứ cho cậu đấy!”

“ Không được..... Mình không thể tha thứ cho bản thân, mình thế nhưng thương tổn tới cậu”Lục Đế bưng kín mặt, cúi đầu uể oải vạn phần “Tuyên, mình, mình không nghĩ tới sẽ thương tổn cậu.....”

“ Dù sao thương tổn thì cũng thương tổn qua, kỳ thật mình không ngại, cho nên cậu cũng nên học cách tha thứ cho bản thân, không cần rối rắm không dứt.” Trữ Tuyên ngồi trên sofa, một tay ôm bả vai Lục Đế, cười hắc hắc “Đến đây, Lục cô nương, cười cho đại gia xem cái coi !”

Lục Đế ngẩng đầu, nhìn Trữ Tuyên sang sảng tươi cười, giống như bị cuốn hút nên cũng mỉm cười “Tuyên, bộ dáng của cậu chẳng thay đổi gì cả.”

Biến đổi chỉ có chính anh Trở nên càng ngày càng xấu xí và vụn vụn.

“ Đó là bởi vì tớ bây giờ mới hai mươi tư tuổi, mà cậu đã là đại thúc ba mươi tư rồi!” Trữ Tuyên vỗ vỗ lên mặt Lục Đế, có chút trêu chọc mà xoa bóp hai má anh “Hơn nữa Nghiêm Tuyên thiếu gia mới mười tám tuổi, kêu cậu đại thúc cũng vừa vặn, cậu là tên đại thúc thối, ngay cả đứa trẻ nhỏ tuổi như thế cũng đập hư!”

“ Tuyên.....” Lục Đế xoay người, hai tay ôm lấy thắt lưng cậu, đem trán mình dán trên ngực cậu “Đó là bởi vì mình nhớ cậu tới cuồng, mới đem cái tên dâng lên tận cửa kia làm thế thân cho cậu, tha thứ mình đi, mình chỉ thích cậu”

Trữ Tuyên không trả lời, nhưng tim đập lại càng thêm gia tốc, khuôn mặt cũng bắt đầu nóng lên.

Tựa hồ phát giác được đối phương tìm đập gia tốc, Lục Đế thoáng ngẩng đầu lên, có chút kinh ngạc nhìn cậu.

Trữ Tuyên ngượng ngùng mà quay đi “Tớ đã nghe cậu nói vài lần rồi đấy, ngu ngốc!”

“Vậy, mình đây..... Mình có thể..... Có thể có được cậu sao?” Lục Đế lấp bắp hỏi, khuôn mặt luôn luôn không chút biểu tình cũng nhiễm thượng đỏ ửng.

“Cái loại chuyện này! Tớ.....” Trữ Tuyên đang muốn cự tuyệt, lại bị biểu tình đáng thương này của Lục Đế mà chần chờ.

Đây là Lục Đế trước kia bị bọn học đệ tôn là băng sơn học trưởng sao? Cậu ta cũng sẽ thẹn thùng, cũng sẽ mặt đỏ?

Thấy Trữ Tuyên không có cự tuyệt, Lục Đế phóng đại lá gan, nghiêng thân đem môi lại dán ở trên môi Trữ Tuyên.

“Lục.....” lời nói Trữ Tuyên bị lưu ở trong cổ họng, cảm giác quái dị lại lần nữa xâm nhập mà đến, không quá bao lâu, cậu liền trở nên mặt đỏ tới mang tai.

Đáng chết! Kỹ thuật hôn của cái tên này thuần thực như thế, rốt cuộc đã cùng bao nhiêu người phát sinh qua cái quan hệ này!

Tuy rằng biết Lục Đế chưa bao giờ đối với bất luận kẻ nào giao ra chân tâm, nhưng đáy lòng vẫn có điểm không thoải mái, hay là, đây là cái gọi là Ghen tị?

Khi trong đầu Trữ Tuyên hiện lên ý tưởng này, cậu nhất thời choáng váng, thân thể cũng không tự chủ mà hòa theo công kích của Lục Đế, giữa người ngã về phía sô pha ở sau lưng.

Không chỉ đối Giang Dung khó chịu, hiện tại chính mình còn ghen tị với những người mà Lục Đế đã từng phát sinh quan hệ?

Không xong, chẳng lẽ chính mình đã ở trong bất tri bất giác biến thành đồng tính luyến ái?

Mình, cũng thích Lục Đế?

Lục Đế cởi bỏ áo thí nghiệm cùng sơ mi trên người Trữ Tuyên, từ hai má cậu, cằm, môi hôn đến trên cổ cậu.

Ngô oa..... Thật ngứa! Trữ Tuyên bưng kín miệng mình, cảm giác này rất kì quái!

“A.....” đột nhiên, Trữ Tuyên cảm thấy đối phương nhẹ nhàng nắm lấy thứ nổi lên trên ngực mình, nhịn không được rên rỉ ra tiếng, thân thể cũng hơi hơi phát run.

Thấy đối phương phản ứng ngây ngô như thế, Lục Đế mỉm cười, sau đó cúi đầu, một cái khe hôn dừng ở trên xương quai xanh của Trữ Tuyên.

“Lục..... Lục Đế.....” Trữ Tuyên hữu khí vô lực đỡ lấy cái trán Lục Đế “Như vậy rất kì quái.....”

“Tuyên, ngày hôm qua thương tổn cậu, mình thực áy náy..... Để mình ôn nhu với cậu một lần, được không?” Lục Đế ôn nhu nói, ngón tay ở trên vật hồng nhật đảo quanh, làm cho nó dần dần trở nên cứng thẳng lên.

“Ừm.....” Trữ Tuyên cắn chặt môi dưới, không muốn phát ra thanh âm làm chính mình nan kham, Lục Đế thấy thế vội vàng lướt qua hôn lên môi cậu, làm cho cậu không thể tiếp tục tự ngược.

“Ừm..... Ân.....” lại đón vào đầu lưỡi dây dưa của đối phương, khóe miệng Trữ Tuyên tràn ra nước bọt trong suốt.

Lục Đế bỗng nhiên rút đầu lưỡi ra, ngược lại đem ngón tay của mình phóng vào miệng Trữ Tuyên, để cho cậu cắn.

Những cái hôn dồn dập dừng ở trước ngực Trữ Tuyên, đầu lưỡi ở trên da thịt trắng nõn bắt đầu di chuyển.

“ A.....” thân thể Trữ Tuyên cũng bắt đầu phát run, đặc biệt khi cái lưỡi lửa nóng kia cuốn vòng quanh lấy thứ nổi lên trên ngực, một cổ khoái cảm không thể giải thích cứ như thủy triều lan khắp toàn thân, làm cho cậu nhin không được bật ra rên rỉ.

Lục Đế tay kia sờ soạn xuống dưới, giải khai dây lưng, kéo ra quần xì líp.

“ Lục Đế..... Đừng.....” Trữ Tuyên mồm miệng không rõ kêu lên, cảm thấy có chút quần bách.

Lục Đế thế này mới phát giác, vật nhỏ dưới thân Trữ Tuyên đã muốn cứng rắn.

“ Tuyên, đừng sợ, tớ sẽ làm cho cậu thoải mái.” Lục Đế ôn nhu hồng, cách quần lót vuốt ve dục vọng của cậu.

“ Ân.....” Trữ Tuyên có chút xấu hổ vịn vẹo thân thể, lại trốn không thoát được sự đụng chạm của những ngón tay to lớn kia, ngược lại có vẻ có chút dục cự hoàn ghênh.

“ A.....” Lục Đế không khỏi nở nụ cười, kéo quần lót sang một bên, đem vật nhỏ trốn ở phía dưới túm ra, nhẹ nhàng nhu lộng đỉnh đầu.

“ Không..... A.....” Trữ Tuyên rốt cục buông tha cho việc cắn ngón tay của Lục Đế trong miệng mình, nường theo vồ về chơi đùa mang đến khoái cảm, cậu nhắm lại hai mắt, đầu ngưỡng về phía sau.

Xác định đối phương sẽ không cắn thương môi sau, Lục Đế đem hai tay vươn tới phía sau Trữ Tuyên, từ lưng di dọc xuống cái mông.

Anh lui về sau một chút, nhẹ nhàng nâng lên mông đối phương, cúi đầu vùi đầu vào giữa hai chân đối phương.

“ Lục Đế!” Trữ Tuyên cảm giác được dưới thân truyền đến cảm giác khác thường, lập tức thở hock vì kinh ngạc, ngạc nhiên nhìn người đang cúi đầu liếm lên thứ của mình.

“ Tuyên, sẽ thực thoải mái Minh vẫn muốn làm như vậy.....” Lục Đế dùng miệng hàm lấy phân thân cậu, không ngừng lấy miệng phun ra nuốt vào.

“ A..... Không..... Không cần.....” cảm thấy chính mình bị khoang miệng nóng bỏng vây quanh, Trữ Tuyên tuy rằng ngoài miệng kháng cự, nhưng trong lòng lại dâng lên một cổ khoái cảm khó có thể ngăn cản, làm cho cậu muốn ngừng mà không được.

Cùng với càng những cái mút ngày càng mãnh liệt, bụng Trữ Tuyên căng đầy, bỗng nhiên tiết ra, chất lỏng bạch trọc trực tiếp chảy vào trong miệng đối phương.

“ A.....” Trữ Tuyên cao giọng kêu, cảm thấy thân thể giống như là từ trên cao rơi xuống, mềm nhũn ngã phịch ở trên sofa.

Cậu nửa mở mắt, thần sắc mê ly nhìn Lục Đế ngẩng đầu, anh lau miệng mình, cổ họng khê động, như là đã nuốt cái gì đó.

“ Lục Đế..... Cậu.....” Trữ Tuyên hơi hơi thở phì phò, ngưỡng ngừng nhìn anh “Cậu sẽ không là..... Nuốt rồi đi?”

Lục Đế gật gật đầu, dùng đầu lưỡi liếm liếm bên miệng mình “Cùng mình nghĩ giống nhau, tựa như mỹ vị.”

“ Cậu, cậu Cậu ngu ngốc!” Trữ Tuyên then quá thành giận, tùy tay cầm lấy thứ gì đó bên cạnh hướng anh ném qua, vừa lúc nện ở trên mặt Lục Đế.

Lục Đế sững sờ, đồ vật đó cũng tùy theo mà rơi từ mặt anh xuống, bị anh cầm trong tay.

Là quần lót trên người Trữ Tuyên vừa mới cởi ra

6. Chương 6

“ Trả lại cho mình!” Trữ Tuyên đại quần, đứng dậy muốn đoạt lại quần lót của mình, nhưng Lục Đế lại mạnh mẽ rút tay lại, đem quần lót giấu ở sau lưng của anh.

“ Tuyên..... cậu chán ghét mình lắm sao?” Anh đột nhiên hỏi, làm cho Trữ Tuyên có chút trở tay không kịp.

“ Cậu nói bậy bạ gì đó! Tớ, nếu tớ chán ghét cậu, sao có khả năng vẫn ở chung với cậu. Mau đưa quần lót trả lại cho tớ đi!” cậu lại phác lên kéo lấy cánh tay anh, nhưng Lục Đế lại lui lại, còn nghiêm túc nhìn.

“ Cậu chán ghét..... những việc mình đã làm với cậu sao?”

“ Cậu nói bậy bạ gì đó! Tớ” Trữ Tuyên đang muốn trả lời giống như vừa nãy, đầu bỗng nhiên xoay chuyển, khí huyết nhất thời dâng lên “Cậu vừa nói..... Cái gì!?”

“ Tuyên, mình yêu cậu, cho nên mình đối với cậu sẽ có dự vọng. Mình đã không nghĩ giấu diếm cậu cái gì nữa, chỉ cần ở cạnh cậu, mình sẽ không chế không được bản thân, cho nên nếu cậu không thể nhận, mình sẽ..... Cố gắng không tới gần cậu.” Như là làm ra quyết định trọng đại, Lục Đế cắn chặt môi gian nan nói.

“ Cậu nói cái gì?!” Trữ Tuyên một phen kéo lấy áo Lục Đế, không thể tin được lời anh vừa nói.

Thật vất vả sau khi trọng sinh, cửu biệt trọng phùng, anh thế nhưng còn muốn rời khỏi cậu?

“ Nếu có thể, mình không muốn rời đi cậu nửa bước.” Lục Đế kéo tay cậu, môi hôn lên lòng bàn tay cậu “Nhưng mình sợ bản thân sẽ làm cậu bị thương, cho nên chỉ cần đứng ở xa xa chờ đợi cậu là tốt rồi.....”

“ Thú lắm!” Trữ Tuyên cắn tức mà chửi thề, hung hăng trừng mắt nhìn đối phương “Cậu nếu muốn đứng ở xa xa như lời nói, ngày mai mình phải đi phao mười người, hai mươi người, không, một trăm đứa con gái, mình đi đem vạn nhân trăm!”

Từ phao và trăm có cần giải thích không các nàng. . Hentai của BxG đó:”>

“ Tuyên.....” Lục Đế sửng sốt, ngơ ngác nhìn thiếu niên trước mặt tức giận đến đỏ mặt tía tai.

Trữ Tuyên vì cái gì lại sinh khí? Vì cái gì muốn nói ra loại lời nói kích này với mình?

Cậu đang uy hiếp mình, không cho mình rời cậu ấy đi sao?

Mình còn có hy vọng?

“ Tuyên.....” Lục Đế quyết tâm thử một lần, vì thế cúi đầu tiến đến bên tai Trữ Tuyên “Cậu..... Có thể tiếp nhận mình sao?”

“ Tiếp, tiếp, nhận cái gì?” đầu óc Trữ Tuyên bị những lời này chấn động tới trống rỗng, nói chuyện cũng trở nên lắp bắp.

“ Cậu có thể nhận tình cảm của mình đối với cậu không?” Lục Đế dùng chóp mũi cọ cổ đối phương, nhỏ giọng hỏi.

Bên cổ truyền đến một trận ngứa ngứa, Trữ Tuyên lại không cách nào cười ra mà tránh né đề tài này.

Cậu biết, nếu cậu thật sự trốn tránh, Lục Đế sẽ thật sự biến mất cho cậu xem, chuyện như vậy cậu không muốn nhìn thấy.....

Huống chi, bản thân mình cũng không kháng cự cùng Lục Đế làm cái loại chuyện này như trong tưởng tượng. Có thể nói rằng, nếu là Lục Đế, ngược lại còn có chút an tâm.

Thấy đối phương không có hồi âm, Lục Đế một lần nữa nhìn thẳng vào Trữ Tuyên, lại phát giác mặt cậu đỏ đến như một quả hồng.

“ Tuyên, kỳ thật cậu cũng thích mình, đúng hay không?” Lục Đế nhân cơ hội hỏi. Nhìn Trữ Tuyên ngay cả lỗ tai cũng đỏ theo lên, mâu quang lóe ra.

“ Tuyên.....” Anh nâng lên cằm Trữ Tuyên, chăm chú nhìn cặp mắt đang lảng tránh kia “Nhìn vào mắt mình đi, cậu thích mình sao?”

Trữ Tuyên trầm mặc, lời ngan nh ở cổ nói không thành câu, bị Lục Đế nhìn như vậy, cậu lại cảm thấy ngực có loại cảm giác hít thở không thông.

“ Không thích?” Lục Đế cố ý hỏi.

Trữ Tuyên vội vàng lắc lắc đầu. Sao cậu có thể không thích anh chứ? Hai người từ nhỏ đến lớn đều cùng một chỗ, tình cảm thâm hậu đến mức có thể nói rằng là bạn nối khố, mà khi loại thích này từ hữu tình thăng hoa thành tình yêu, nhiều ít sẽ vẫn có điểm không thể thích ứng.....

“Vây..... Là thích?” Lục Đế nở nụ cười, tươi cười hiểu ý khó được lộ ra.

“Cần chi nói ra.....” Trữ Tuyên xấu hổ lẩm bẩm, thấy Lục Đế đang cười, đơn giản đem tim giữ vững, rõ ràng mạch lạc nói: “Được rồi, xem cậu thành khẩn như vậy, đau khổ chờ đợi nhiều năm như vậy, mình cố mà nhận tình cảm của cậu, coi như mình là một gốc cây cỏ xanh cắm trên bãi cỏ trâu là được! Nhưng là.....”

Tầm mắt cậu lại chuyển tới một bên, thanh âm càng ngày càng thấp “Cái kia..... Rất đau..... Nếu có thể không cần thì đừng làm.....”

“Đứa ngốc.....” Lục Đế cười ôm cổ cậu “Đó là phương thức đối đãi ngoại nhân, đối đãi với cậu, mình nhất định sẽ hết sức ôn nhu, không cho cậu bị thương.....”

Vừa nói chưa định, cả người Trữ Tuyên đã bị Lục Đế áp đảo ở trên sô pha.

Lục Đế điên cuồng hôn môi cậu, so với cái hôn vừa mới càng thêm kịch liệt, ngay tại khi cậu sắp không thở nổi, mới buông lỏng môi Trữ Tuyên ra, đứng dậy bỏ đi quần áo của mình.

Dưới lớp quần áo là một khối thân thể hoàn mỹ, hơi chút gầy.

Lục Đế từ ngăn kéo lấy ra một cái chai, bật nắp chai, đem chất lỏng bên trong đổ vào trong tay.

Trữ Tuyên lẳng lặng nhìn anh hướng mình tới gần.

“Tuyên, thả lỏng một chút.....” Lục Đế ở bên tai Trữ Tuyên nói, một bàn tay ở đùi cậu chậm rãi vuốt ve.

“Ừm.....” Trữ Tuyên theo động tác đối phương mà uốn cong đùi, một cái gác lên trên tay vịn sô pha, một cái khác bị Lục Đế kéo vào đặt lên trên thắt lưng anh.

Ngón tay dính đầy chất lỏng chui vào khe hở phía sau Trữ Tuyên, rồi sờ soạng đến phụ cận tiểu huyết.

Đợi huyết khẩu hoàn toàn ướt át sau, ngón tay chậm rãi tham nhập, đem huyết khẩu thoáng mở ra.

“Lục Đế.....” Trữ Tuyên không tự chủ được chế trụ vai Lục Đế, thân mình hơi chút buộc chặt.

“Thả lỏng, Tuyên, tin tưởng tớ, đều giao cho tớ đi.....” Lục Đế ôn nhu hồng cậu, cúi đầu liếm quện rốn cậu.

“Ừm.....” Trữ Tuyên khẽ gật đầu, thử thả lỏng, Lục Đế nhân cơ hội đưa ngón tay sáp nhập sâu hơn.

Cậu nhần nại cổ cảm giác khác thường kia, lại không nghĩ rằng ngón tay Lục Đế thế nhưng lại ở trong thân thể của cậu ngộ nguỵ, chậm rãi đẩy mạnh vào nội bích.

“Tuyên..... cậu có biết mình yêu cậu nhiều ra sao không.....” Lục Đế thấp giọng thì thào, một bên gia nhập ngón tay thứ hai, mở rộng huyết khẩu ngưng ngừng.

“A, chậm..... Chậm một chút.....”

Thấy Trữ Tuyên sợ hãi nắm chặt cánh tay mình, anh lộ ra mỉm cười trấn an, nhẹ giọng nói: “Yên tâm, mình sẽ thực ôn nhu.”

Lục Đế tươi cười khiến Trữ Tuyên một lần nữa thả lỏng thân thể, thuận theo nằm ở trên sô pha.

Cậu có thể cảm giác được, số lượng ngón tay tiến vào thân thể mình đang gia tăng, nhưng cậu tuyệt không sợ hãi, bởi vì người đàn ông đang cùng cậu thân mật không phải người khác, mà là Lục Đế cậu tối tín nhiệm.

Có lẽ, cậu cũng thích nhất Lục Đế.....

Ngay tại khi Trữ Tuyên vì ý nghĩ của mình mà cảm thấy e lệ, Lục Đế bỗng nhiên rút ra ngón tay, thừa dịp huyết khẩu còn chưa khép kín, đem một cái thô to khác gắng gượng lách tiến vào.

Trữ Tuyên lập tức nhận thấy thứ này nọ không còn là ngón tay, vì thế cố gắng ngẩng đầu lên nhìn xem, chỉ thấy Lục Đế đã nâng thân lên, đưa đỉnh dục vọng thô to của anh vào thân thể của cậu.

“Lục Đế..... Quá..... Quá lớn.....” Trữ Tuyên nuốt nuốt nước miếng, bất khả tư nghị nhìn đối phương đang từng chút từng chút tiến vào thân thể mình.

Vì không để Trữ Tuyên bị thương, Lục Đế cực lực khắc chế xúc động, chịu dục hỏa dày vò, chậm rãi tiến vào trong cơ thể đối phương.

“A..... Thật nóng!” Cảm giác dưới thân như là bị nhiệt độ nóng rực của đối phương làm cho bị phỏng, Trữ Tuyên thậm chí cảm thấy cự vật đang tiến vào kia ở trong tràng đạo nội dấy lên một ngọn lửa.

“Tuyên, cậu là của mình.....” Lục Đế nâng hông Trữ Tuyên lên, khẽ động thất lưng, làm cho dục vọng ở trong tiểu huyết đối phương qua lại trữu sáp, làm cho trơn dịch dính nhớp khuếch tán đến tận sâu trong tràng đạo nội.

Sau khi ra vào trở nên không còn khó khăn, Lục Đế mới đẩy nhanh tốc độ hơn, hạ phúc mãnh liệt va chạm vào đôi hông cánh hoa phấn nộn của đối phương.

“A! a..... A.....” Trữ Tuyên rên rỉ biến thành một chuỗi âm phù run run, cậu bắt lấy chỗ tựa lưng của sô pha, phía sau lưng nhẹ bẫng, phần eo tùy theo động tác của Lục Đế mà đong đưa.

Khi ở chỗ sâu nào đó trong cơ thể bị va chạm đến, một cỗ khoái cảm mãnh liệt nảy lên tới đỉnh đầu, làm cậu không thể nhẫn nại, toàn thân run run.

Vật nhỏ vừa mới phát tiết qua cũng lại ngẩng đầu, chảy ra niêm trù.

Niêm trù: chất dính đặc sệt. Không giải thích gì thêm đâu nhé =))

“Không..... Không được, Lục Đế..... mình nhịn không được.....” Trữ Tuyên thở phì phò, một bên nước mắt lưng tròng nhìn nam nhân đang giữ lấy mình.

Lục Đế thấy thế, sao còn có thể nhẫn nại được, anh ôm lấy thân thể Trữ Tuyên, để cho cậu ngồi trên người mình, càng dùng sức đỉnh nhập ở tận chỗ sâu bên trong, đồng thời cầm lấy thứ đã cương của cậu mà xoa bóp “Vây cùng nhau..... Tuyên.....”

“A.....” Trữ Tuyên ngẩng đầu lên, dục vọng ở trong bàn tay Lục Đế phun trào, đồng thời cũng cảm giác tiểu huyết dưới thân bị Lục Đế bắn ra bạch trọc tràn ngập.

“Tuyên, mình yêu cậu..... Tuyên.....” Lục Đế vừa thở phì phò, vừa tựa vào trên cổ cậu cọ xát qua lại.

Mà Trữ Tuyên ở sau khi phát tiết, cũng nhuỷ hạ thân thể, miễn cưỡng dựa vào Lục Đế.

Lúc này, ở chỗ sâu trong thân thể cậu bỗng nhiên truyền đến một trận đau nhức, cứ như bỗng nhiên bị rút gân, làm cho cậu một trận hít thở không thông, không thể động đậy.

Hai mắt biến thành màu đen, cậu thật giống như hao hết năng lượng toàn thân, tựa như giống bị ngắt điện.... Cảm giác này..... Cùng lần trước ở trung tâm nghiên cứu Fei Jack giống nhau, thập phần cổ quái.

Trữ Tuyên không kịp nghĩ lại liền nhắm lại hai mắt, đầu rũ xuống, tựa vào trên vai Lục Đế.

Cảm giác được đối phương khác thường, Lục Đế vừa thấy, phát giác Trữ Tuyên đã lộ vẻ mệt mỏi ngủ say.

Có lẽ mình vẫn làm cậu ấy mệt đi? Lục Đế thật cẩn thận đem người trong lòng kéo tới, đưa cậu ôm vào trong lòng, lại kéo tới thăm lông mỏng phủ lên hai người.

Nghe tiếng hít thở của Trữ Tuyên, Lục Đế cảm thấy một trận vui mừng.

Tuy rằng ngoài miệng không chịu thành thật thừa nhận, nhưng Trữ Tuyên không có kháng cự mình tác cẩu, đây là không phải nói cậu cũng không nguyện rời khỏi mình sao?

Trong lòng Trữ Tuyên, cũng có mình tồn tại sao? Cùng mình giống nhau, có một tầng tình cảm khác vượt qua hữu tình?

Buổi chiều hôm nay, Trữ Tuyên ngủ thật sự trầm, ngay cả thời điểm Lục Đế giúp cậu rửa sạch thân thể cũng đều không có tỉnh lại.

Lục Đế tưởng bản thân mình miễn cưỡng cậu, có chút áy náy, nên toàn bộ buổi chiều đều canh giữ ở bên người cậu. Mười năm qua, nghiên cứu là việc đối anh vô cùng trọng yếu, lúc này ngược lại không hề quan trọng nữa.

Thăng đến chạng vạng, khi xe của Nghiêm gia muốn tới đón Trữ Tuyên, cậu mới thanh tỉnh lại.

Vừa mở mắt liền thấy Lục Đế vẻ mặt sủng nịch nhìn cậu, tươi cười quen thuộc ôn hòa, làm cho cậu không khỏi nhớ tới Lục Đế của quá khứ.

Nguyên lai, bắt đầu từ thời điểm ấy, Lục Đế vẫn luôn dùng ánh mắt như vậy nhìn cậu Mà cậu vẫn đều không có phát hiện.

Nguyên lai bản thân cậu cũng đối Lục Đế có đồng dạng tâm tình.....

Bất quá đánh chết cậu cũng không thể nói ra miệng.

Kể từ ngày đó trở đi, Lục Đế cùng Trữ Tuyên tiến vào thời kì tình yêu cuồng nhiệt.

Trữ Tuyên tự bản thân thì không phát hiện, nhưng ở trong mắt người bên ngoài, bọn họ lại thành một đôi cùng đi cùng đứng tựa như năm đó.

Lục Đế tuy rằng thực trầm mặc như trước, không thích nói chuyện, nhưng không có lúc nào là không ở bên người Trữ Tuyên đảo quanh, tựa như con ong bay xung quanh đóa hoa mật ngọt.

Có Trữ Tuyên giúp rồi, tiến triển thực nghiệm của Lục Đế cũng thực thuận lợi, chẳng qua anh không còn quá vui đầu vào việc nghiên cứu như lúc trước, mỗi ngày hơn phân nửa thời gian đều là cùng Trữ Tuyên ở chung, lấp đầy kẽ hở tình cảm đã tổn mất mười năm.

Buổi sáng hôm nay, anh đúng hẹn đi tới Nghiêm gia, bởi vì ngày hôm qua anh đã đáp ứng Trữ Tuyên, muốn dẫn cậu đi thăm thú thành qua nghiên cứu của chính anh.

Sau khi cùng Trữ Tuyên xác lập quan hệ, anh đã bỏ công chỉnh chu dung nhan, râu ria lún phún đã được cạo sạch, tóc cũng được chải chuốt chỉnh tề, hơn nữa hôm nay lại còn vận tây trang, khiến Đồng quản gia đứng đợi hẳn tới cũng thiếu chút nữa không nhận ra người trước mặt là ai.

“ Nguyên lai là Lục Đế tiến sĩ!” Đồng quản gia có chút kinh ngạc đón Lục Đế đi vào đại môn.

Anh khôi phục bộ dáng nhã nhặn tuấn tú, lập tức hấp dẫn lực chú ý của người xung quanh.

Ai cũng thật không ngờ, Lục Đế kia âm trầm cổ quái, lời thôi lách thép, thế nhưng bộ dáng lại anh tuấn như thế!

“ Thật sự là có lỗi, thiếu gia còn chưa rời giường.....” biết Lục Đế là tới đón Trữ Tuyên, Đồng quản gia bất đắc dĩ cười nói: “ Gần nhất thiếu gia đặc biệt thích ngủ, cũng không biết là vì cái gì, mỗi ngày ăn xong cơm chiều thì lại trèo lên giường.....”

Dựa theo tuổi tác của Nghiêm Tuyên, lúc này đúng là thời kì phát dục, không nên giống một lão nhân vừa mới tám giờ tối đã muốn leo lên giường nằm ngủ, hơn nữa buổi sáng còn không nguyện xuống giường, mỗi lần đều phải để người khua chiêng gõ trống gọi cậu dậy ăn sáng.

“ Tôi đây đi gọi cậu ấy thức dậy vậy.” Lục Đế thần sắc tự nhiên mỉm cười, lại làm cho Đồng quản gia kinh ngạc không khép miệng được.

Quái nhân khoa học kia..... Nở nụ cười?

Lục Đế không để ý ánh mắt đối phương kinh ngạc, anh chậm rãi đi lên lầu trên, đi tới trước cửa phòng Trữ Tuyên.

Nhẹ nhàng đẩy ra cửa phòng, màn cửa cũng chưa được kéo lên, phòng có vẻ thực hôn ám, Trữ Tuyên vẫn cuộn mình ở trong chăn vù vù ngủ say.

Anh đi đến trước giường Trữ Tuyên. Người này cùng quá khứ vẫn giống nhau, thích cuộn mình ngủ, một chút đều không có biến hóa.

Lục Đế xốc chăn lên, cúi đầu tựa vào bên tai cậu “Sớm an, Tuyên.”

“ Ừm.....” Trữ Tuyên hơi hơi nhú mồm, sau đó lặn thân qua “Để..... Ngủ một chút.”

“ Tuyên, dậy thôi, nếu không mặt trời chiếu tới tận mông rồi đấy.” Anh nhẹ nhàng lay lay thân thể Trữ Tuyên, nhưng người trên giường một chút cũng không lay chuyển.

Rơi vào đường cùng, Lục Đế đành phải sử dụng đòn sát thủ đã lâu không xài, đem bàn tay lạnh lẽo của anh thò vào trong chăn, thỉnh thoảng đặt tại sau ót Trữ Tuyên.

Trữ Tuyên mạnh run run một chút, tùy tay đẩy ra cái tay đang quấy rầy mình, sau đó lại đảo thân, hai mắt vẫn như cũ không chịu mở.

Lục Đế thở dài, xem ra đòn sát thủ này đã mất đi hiệu lực, như vậy chỉ có thể tự mình đến hôn tỉnh thụ mỹ nhân thôi.

Anh cúi đầu hôn xuống, cố định cằm Trữ Tuyên mà hôn lên, sau đó tinh tế thưởng thức cặp môi mỏng ngọt ngào kia.

Trữ Tuyên đang ở trong ranh giới mơ mơ hồ hồ, cảm thấy có dị vật xâm nhập khoang miệng mình, còn bá đạo chiếm cứ hô hấp của cậu.

Cậu bất mãn nhú mồm, cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi mở ra, phát ra một tiếng rên rỉ như là kháng nghị “ Ặn.....”

Lục Đế buồn cười nhéo nhéo chóp mũi cậu “Nếu không dậy, mình sẽ không khách khí đâu.....”

Sau khi nghe thấy thanh âm quen thuộc, Trữ Tuyên thoáng tỉnh táo lại, lơ mơ mở hai mắt, ánh vào tầm mắt chính là gương mặt soái khí của Lục Đế kia.

“ Lục..... A a a! Cậu đang làm cái gì?!” Đang muốn giống như quá khứ cùng Lục Đế chào hỏi, lại đột nhiên phát hiện tay Lục Đế đã giải khai áo cậu, đang muốn tham tiến tới cổ áo.

“ Hôn sớm an mà.” Lục Đế thực bình thản trả lời, không hề cảm thấy có gì kỳ quái.

“ Sớm..... Hôn sớm an?” Trữ Tuyên sững sốt, bọn họ bình thường có làm loại chuyện này sao? Mỗi lần Lục Đế đều là trực tiếp vén chăn, làm cổ cậu lạnh, làm sao.....

“ Tuyên.” Thấy Trữ Tuyên lộ ra biểu tình kinh ngạc, Lục Đế cười nâng lên mặt cậu: “ Chúng ta đã là người yêu, cho nên về sau mình sẽ dùng phương pháp đánh thức người yêu để đánh thức cậu dậy ”

Nói xong, còn cố ý dùng đầu lưỡi liếm liếm môi mình, như là vừa mới nhấm nháp quá cái gì đó mỹ vị.

Trữ Tuyên mặt nhất thời đỏ lên, hướng về phía sau lui một ít: “ Đừng, đừng tới đây..... Như vậy, như vậy rất kỳ quái, chúng ta đều là nam nhân nha!”

“ Cái này ở vườn trẻ mình đã biết rồi, nhưng mà, chúng ta ngay cả chuyện cần làm đã làm, cậu còn để ý chuyện này sao?”

“ Oa!” nhắc tới chuyện hai người đã từng phát sinh qua quan hệ thân thể, tim Trữ Tuyên liền thành thịch thịch đập không ngừng, mặt đều nhanh muốn đỏ rực, vội vàng lớn tiếng quát: “Ngu ngốc, cậu cảm miệng cho tốt!”

Lục Đế thở dài, tuy rằng anh hiểu Trữ Tuyên, biết cậu là người sĩ diện, thực dễ dàng thẹn thùng, nhưng anh vẫn hy vọng Trữ Tuyên có thể chính miệng thừa nhận quan hệ giữa bọn họ.

Nếu có thể để Trữ Tuyên chủ động mở miệng nói thích anh, hoặc là yêu anh, thì tốt biết bao.

Nhưng, chuyện kia chỉ sợ cả đời cũng không có khả năng

Thừa dịp Lục Đế không có gì động tĩnh, Trữ Tuyên vội vàng bò xuống giường, kéo ra cửa tủ quần áo lục tìm, sau đó hướng về phía Lục Đế yêu cầu: “Cậu ra ngoài một chút, mình muốn thay quần áo.”

“ Vì cái gì muốn mình ra ngoài?” Lục Đế thu hồi tâm tư, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Trữ Tuyên: “Trước kia không phải cậu đều trực tiếp thay trước mặt mình sao?”

“Hiện tại không giống thế!” Trữ Tuyên quát lớn, ngay cả vành tai đều đỏ lên: “Đừng mê đắm nhìn chăm chăm tớ chứ!”

Mê đắm? Lục Đế sửng sốt, chính mình có hạ lưu như vậy sao?

Nhưng nhìn Trữ Tuyên một bộ xấu hổ và giận dữ, anh chỉ phải bất đắc dĩ cười, xoay người ra khỏi phòng.

Anh trong lòng mừng thầm, tuy rằng Trữ Tuyên ngoài miệng không chịu thừa nhận, nhưng cậu tựa hồ đã bắt đầu để ý tồn tại của anh..... Ít nhất không giống như quá khứ, cứ suốt đêm anh coi thành bạn bè.

Lục Đế ở phòng khách hút xong một điếu thuốc, Trữ Tuyên mới xuất hiện, trên mặt còn mang theo một chút ngại ngùng.

Hôm nay, Lục Đế nói muốn tự mình mang cậu đi thăm thú thành quả nghiên cứu, vậy không phải tương đương với – Hẹn hò?

Trữ Tuyên trong lòng giống như có mắt con chuột nhỏ, không ngừng cào tim cậu, làm cho cậu cảm giác khẩn trương không yên.

Hẹn hò..... Bản thân cậu ngay cả cùng con gái cũng chưa từng hẹn hò qua, nay lại cùng một người đàn ông lên giường, hơn nữa bây giờ còn cùng người đàn ông nay hẹn hò, đối phương lại là thanh mai trúc mã bên nhau từ nhỏ tới lớn! Điều này làm cho cậu sao có thể hạ tâm?

Lục Đế biết Trữ Tuyên khẩn trương, bắt quả anh thực hưởng thụ bộ dáng Trữ Tuyên bức rức như vậy, cho nên cũng không cố ý khuyên giải an ủi, chỉ là nhẹ nhàng khoác vai cậu, mang cậu cùng nhau đi ra đại môn Nghiêm gia.

Dọc theo đường đi, Trữ Tuyên không ngừng tìm đề tài cùng Lục Đế nói chuyện phiếm, nhưng mỗi khi Lục Đế quay sang nhìn cậu, cậu lại đỏ mặt né tránh ánh mắt đối phương.

Bộ dáng này, rất giống cô gái đang chìm trong bể yêu cuồng nhiệt..... Lục Đế ở trong lòng mừng thầm, nhưng chưa biểu hiện ra ngoài.

7. Chương 7

Hai người đi tới căn cứ bí mật của công ty sinh vật y dược Bethogier.

Bởi vì thân phận Lục Đế cùng Nghiêm Tuyên, dọc theo đường đi bọn họ không gặp được bất luận ngăn cản nào, thỏa mái tiến vào địa khu trung tâm căn cứ.

Trữ Tuyên nhìn kiến trúc bốn phía quái dị, trong lòng nhớ tới chuyện Lệ Băng nói cho hắn.

Mẫu bản virus có khả năng được giấu ở căn cứ bí mật của công ty sinh vật y dược Bethogier, nếu có cơ hội đi vào, nhất định nhớ rõ mang theo anti-radar định vị hệ thống cùng đạn đạo truyền tổng hệ thống.....

Lục Đế thật sự như bọn họ nói, chế tạo ra cái loại sinh hóa vũ khí đáng sợ này sao?

Lục Đế cũng không biết Trữ Tuyên đối sở tác sở vi của anh sớm có hiểu biết, anh như một đứa bé tìm được bảo vật, nhin không được muốn khoe cùng bạn tốt.

Cho nên anh mang theo Trữ Tuyên đi tới trước phòng ướp lạnh.

Mở ra phòng ướp lạnh, một cỗ lãnh khí nghênh diện thổi đến, lạnh đến run người, nhưng Lục Đế cũng rất hưng phấn: “Tuyên, mình giới thiệu cho cậu phát hiện mới của mình nhé.”

Trữ Tuyên đi theo Lục Đế, mặc quần áo phòng hộ đi vào phòng ướp lạnh, phát giác bên trong thế nhưng đặt hơn mười cái tủ lạnh siêu lớn — chẳng lẽ đây toàn bộ đều là virus?

Lục Đế đi đến trước mặt một cái siêu tủ lạnh, gõ vào mặt mã rồi mở ra.

Trữ Tuyên tập trung nhìn vào, phát giác bên trong đặt đầy ống nghiệm trong suốt.

“Đây là virus số xv02, nó có thể nhanh chóng phục hồi DNA của vật kí chủ (vật chủ của vật kí sinh), sau đó kiến cấu ra hoàn cảnh ký túc cùng tế bào cơ thể kí chủ cùng loại, chỉ cần cấy loại virus này, ở thời điểm

kí chủ bị thương nặng khắp người, nó có thể giúp kí chủ trùng kiến thân thể.” Lục Đế hưng phấn mà giới thiệu: “Nó là bảo bối mà mình phát hiện dưới đáy biển, nhờ nó, nghiên cứu của mình mới có thể thuận lợi triển khai.”

“Virus có thể trùng kiến thân thể..... Vậy nếu kí chủ đã không còn ý thức, loại virus này sẽ chỉ làm bọn họ biến thành người thực vật đi?” Trữ Tuyên cố ý hỏi.

Lục Đế trên mặt lộ ra một chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh đã bị che dấu.

“ Cho nên mình vẫn còn đang tiếp tục nghiên cứu, nếu virus này cũng có thể chữa trị tế bào thần kinh nguyên, là có thể thuận lợi khôi phục tư duy kí chủ.” Anh cũng không muốn cho Trữ Tuyên biết, bản thân vì kinh phí nghiên cứu, giúp Nghiêm Phi làm ra rất nhiều virus như vậy, dùng để khống chế người đã chết.

Chuyện u ám này, Trữ Tuyên không cần biết..... Không thể để Trữ Tuyên biết anh đang làm cái gì.....

“ Lục Đế, cậu có giải thích gì về việc Nghiêm chủ tịch đang chế tạo cương thi không?” Trữ Tuyên đột nhiên hỏi.

Lục Đế trong lòng cứng lại, mở to hai mắt nhìn đối phương.

– Cậu ấy đã biết?

“ Cậu cũng biết Nghiêm Tuyên từng bị căn cứ Fei Jack bắt cóc đi, ngay tại cái thời điểm mình ở trên người Nghiêm Tuyên trọng sinh, đã tận mắt thấy binh đoàn cương thi do công ty Bethogier phái ra..... Lục Đế, cái đó và virus cậu chế tạo này có quan hệ phải không?” Trữ Tuyên nhìn chằm chằm anh, không cho anh bất luận cơ hội tránh né nào.

Lục Đế nuốt nuốt nước miếng, trong lòng hoảng hốt, anh có thể giả dạng đánh lừa toàn bộ mọi người trên thế giới này, lại không có cách nào nói dối Trữ Tuyên.

Trữ Tuyên quá mức hiểu rõ Lục Đế, từ mắt anh có thể thấy rõ đáp án, sự tình quả giống Lệ Băng nói, Lục Đế là đồng lõa Nghiêm Phi!

“ Cậu có biết loại cương thi này là không nên tồn tại sao?” Trữ Tuyên vô cùng đau đớn nói: “Cậu cô phụ kỳ vọng của lão Đình với cậu.....”

“ Tuyên, mình.....”

“ Cậu phản bội lý tưởng của chúng ta!” Trữ Tuyên không cho anh cơ hội phản bác: “Lục Đế, cậu còn nhớ rõ chúng ta vì cái gì mới nghiên cứu Virus không?”

“ Vì.....” Lục Đế không dám ngẩng đầu nhìn Trữ Tuyên, chỉ có thể thấp giọng nói ra giấc mộng quá khứ của mình “..... Vì để con người không còn bị đau ốm tra tấn.”

“ Vậy cậu vì cái gì làm như vậy?!”

“ Vì.....” đối mặt với cậu chất vấn, Lục Đế thoáng ngẩng đầu, lộ ra tươi cười bi thảm: “Vì cậu.....”

“.....” Cái này đối thành Trữ Tuyên á khẩu không trả lời được. Lệ Băng đã sớm nói qua, Lục Đế là vì cậu chết mới có thể đi làm thứ nghiên cứu này.

Ngay từ đầu cậu cũng không tin tưởng, nhưng nghe đối phương tự mình thừa nhận sau, cậu nhất thời cảm thấy áp lực trên người thực quá nặng quá trầm.

“ Từ sau khi cậu chết, mình đã bắt đầu nghiên cứu virus này, mình muốn lợi dụng chúng nó để chữa trị thân thể của cậu, khôi phục hệ thần kinh của cậu, cho cậu được trọng sinh. Nhưng, ở giai đoạn nghiên cứu hiện tại, mình chỉ có thể tạo ra virus chữa trị thân thể, virus có thể phục chế thần kinh nguyên đến nay còn chưa thành công.” Lục Đế xoay người sang chỗ khác, hai tay chống ở bên tủ lạnh: “Nhưng mà, nếu không đem virus này giao cho Nghiêm Phi, mình sẽ không có tài chính tiếp tục nghiên cứu, Tuyên, cậu hiểu chưa? Mình không muốn buông tha cho bất luận cơ hội nào có thể cứu cậu.....”

Nhìn thân ảnh Lục Đế thống khổ, tim Trữ Tuyên bắt đầu co rút đau đớn.

Anh đeo lưng thể nhân quả trách, chịu đựng lương tâm dày vò, ngày đêm nghiên cứu, chỉ là vì có thể để cậu sống lại.

Nếu người chết đi là Lục Đế, có lẽ chính cậu cũng bước lên con đường đồng dạng.....

Nghĩ đến đây, Trữ Tuyên chậm rãi đi lên trước, từ sau lưng ôm lấy Lục Đế, cảm giác thân thể anh rõ ràng run lên.

“Lục Đế, ngừng nghiên cứu đi, mình đã ở bên cậu rồi, cậu không cần mỗi một như thế nữa.....” Trữ Tuyên đem mặt gắt gao dán vào trên tấm lưng rộng lớn của Lục Đế, thấp giọng nói.

“Tuyên.....” đưa tay đặt trên mu bàn tay của Trữ Tuyên, trầm mặc sau một lát, Lục Đế rút cục gạt đầu: “Được, mình đáp ứng cậu, không bao giờ nghiên cứu mấy thứ này nữa. Nhưng cậu cũng phải đáp ứng mình, không bao giờ rời khỏi mình nữa.”

“Được.....”

Được Trữ Tuyên đáp ứng, Lục Đế xoay người lại, cúi đầu cách khẩu trang hôn môi cậu.

Khẩu trang che khuất hơi thở cùng độ ấm của hai người, cũng không gây trở ngại trao đổi tình cảm, từ trong mắt nam nhân, Trữ Tuyên nhìn thấy tâm ý của anh với mình chân thật tới nhường nào.

Như vậy, cậu sao có thể nào tiếp tục thương tổn, chỉ trích người nam nhân vì yêu cậu mà mới phạm sai lầm?

Cho dù toàn bộ thế giới chỉ trích Lục Đế, cậu cũng sẽ đứng ở bên Lục Đế, ủng hộ anh.

“Vậy Lục Đế, mấy cái mẫu bản này?” hôn môi xong, Trữ Tuyên thoáng đẩy Lục Đế ra, nghi hoặc nhìn ống nghiệm trong tủ lạnh, không tự giác đề mà đề lại đồng hồ trên tay.

Tuy rằng cậu không muốn hủy diệt thành quả nghiên cứu của Lục Đế, nhưng cậu cũng không thể để mặc mấy thứ này làm loạn thế giới.

Tốt nhất là đem đám virus này hủy một lần sạch sẽ, sau đó cùng Lục Đế cao chạy xa bay.

“Đám này à?” Lục Đế nhìn thoáng qua tủ lạnh phía sau: “Đám virus này đương nhiên không có khả năng là mẫu bản, Virus gốc ở trong phòng lạnh cá nhân của Nghiêm Phi.”

Nghe xong lời này Trữ Tuyên không khỏi có chút thất vọng, bất quá có thể thuyết phục Lục Đế buông tha cho nghiên cứu, coi như là thành công một nửa đi.

Buổi sáng ngày kế, văn phòng Nghiêm Phi có một vị khách vốn ít đến thăm nay lại tới.

Nghiêm Phi kinh ngạc nhìn nam nhân trước mặt, muốn từ vẻ mặt của anh nhìn thấu ý tưởng của anh.

“Cậu nói là cậu tính đình chỉ thực nghiệm?” Nghe thấy Lục Đế quyết định, Nghiêm Phi buông văn kiện trọng yếu trong tay, còn nghiêm túc nhìn chăm chú anh.

“Thật có lỗi, Nghiêm chủ tịch, tôi đã muốn hết sức, nhưng năng lực của tôi hữu hạn.” Lục Đế hai tay nắm chặt thành quyền, dựa theo Trữ Tuyên chỉ thị, giả bộ nản lòng.

“Cậu thật sự đã cố hết sức sao?” Nghiêm Phi thở dài, đứng dậy, chắp tay sau lưng đi đến trước cửa sổ: “Lục Đế, cậu hẳn là biết, mục tiêu của hai chúng ta là gì.”

“Vì để người trọng yếu nhất của mình một lần nữa sống lại.....” nhìn bóng lưng Nghiêm Phi, Lục Đế nói từng chữ chậm rãi.

Anh biết Nghiêm Phi sẽ không dễ dàng buông tha, nam nhân này có lý do cùng mình giống nhau — vì người vợ đã chết đi của hắn.

Ba năm trước đây, một hồi tai nạn xe cộ đoạt đi sinh mệnh của vợ Nghiêm Phi, vì để vợ mình sống lại, hắn tìm đủ loại phương pháp.

Cuối cùng, hắn tìm được rồi, bởi vì Lục Đế cũng đồng dạng lý do mà vui đầu vào nghiên cứu.

Nghiêm Phi cung cấp tài chính giúp đỡ Lục Đế chế tạo ra virus có thể làm cho người chết sống lại, mà ngay lúc đó Lục Đế cũng vì để Trữ Tuyên sống lại mà đáp ứng, hai người kết thành quan hệ lợi dụng lẫn nhau.

Nay, mình một lần nữa đạt được Trữ Tuyên, cũng không để ý tới tâm nguyện Nghiêm Phi..... Điều này làm cho Lục Đế đối Nghiêm Phi cảm thấy thật sâu áy náy.

“ Tôi không cho phép!”Nghiêm Phi rống giận, một quyền hung hăng nện ở trên kính thủy tinh.

“ Nghiêm chủ tịch, tôi thực thật có lỗi.....”Lục Đế cúi đầu, đầy cõi lòng sám hối,nói: “Tôi hẳn là sớm nên nói cho ông, nghiên cứu liên tục như vậy, đối với ông và tôi đều là áp lực thật lớn.”

“ Tôi không cho là có cái gì áp lực, cậu cũng không tất để ý, cậu chỉ cần nghiên cứu ra virus có thể khôi phục thân kinh nguyên là tốt rồi..... Lục Đế, tôi cần lời giải thích rõ ràng từ cậu!” Nghiêm Phi xoay người lại, nghiêm túc nói, miệng nói không giống như là mệnh lệnh, ngược lại như là thỉnh cầu.

“ Nhưng là tôi.....”Lục Đế rất khó kháng cự thỉnh cầu như vậy, anh biết Nghiêm Phi yêu vợ hẳn sâu đậm, anh biết chấp nhất trong lòng Nghiêm Phi không hề kém mình chút nào.....

Anh hẳn nên vì Nghiêm Phi hoàn thành tâm nguyện, nhưng chôn vùi lương tâm để tiếp tục nghiên cứu virus, cũng không phải điều anh mong muốn.

“ Nghiêm chủ tịch, nếu muốn tôi tiếp tục nghiên cứu virus, ông có thể đình chỉ chế tạo cương thi không?”

“ Đây là không có khả năng!”Nghiêm Phi quả quyết cự tuyệt: “Lục Đế, cậu phải biết rằng, viện nghiên cứu cần đại lượng tài chính, chỉ dựa vào thuốc bào chế sinh vật căn bản không có khả năng có nhiều tiền như vậy.”

Nghiêm Phi kiên quyết cự tuyệt như thế đã ở bên trong dự kiến của Lục Đế, quen biết nhiều năm, anh biết nam nhân này không có khả năng nghe theo người khác khuyển bảo.

“ Như vậy, Nghiêm chủ tịch, thực có lỗi, thỉnh ông tìm cao minh khác!”Lục Đế khuyên không được Nghiêm Phi, cũng không nguyện ý cùng hẳn lãng phí nhiều vô mồm, anh đem báo cáo kết luận của mình đặt lên bàn trà rồi bước ra văn phòng.

“ Lục Đế, cậu đứng lại đó cho tôi!”Nghiêm Phi giận không kiềm được mà quát, nhưng Lục Đế lại không quay đầu lại, hẳn tức giận đến nghiến răng nghiến lợi: “Cậu sẽ vì quyết định hôm nay mà hối hận!”

Hối hận sao..... Chỉ hy vọng vị đại lão bản đang hỗn hển la mắng này không cản trở ngại anh cùng Trữ Tuyên gặp mặt là tốt lắm rồi, bất quá bọn họ đã chuẩn bị xa chạy cao bay, không bao giờ nữa sẽ có chuyện gì có thể trở ngại bọn họ.

Lục Đế trong lòng âm thầm nghĩ, tiêu sái rồi đi đại lâu.

Anh không lo lắng Nghiêm Phi sẽ lập tức xuống tay với mình, bởi vì ác danh của anh đã truyền xa, không ai dám tùy ý tới gần một khoa học quái nhân mà trên người có khả năng mang theo các loại virus.

Như Lục Đế sở liệu, anh bình an trở lại viện nghiên cứu, mà Trữ Tuyên sớm ở cửa lớn viện nghiên cứu chờ anh.

Khi thấy Lục Đế hoàn hảo không tổn hao gì xuất hiện ở trước mặt cậu, nội tâm vẫn có chút nôn nóng Trữ Tuyên mới nhẹ nhàng thở ra, tiến đón: “thế nào?”

Lục Đế lắc lắc đầu, bất đắc dĩ cười khổ: “Ba ba cậu là thực ngoan cố.”

“ Hẳn mới không phải ba tớ !”Trữ Tuyên hung tợn nói: “Lão tử họ.....”

Lục Đế vội vàng che miệng của cậu, đem cậu kéo vào viện nghiên cứu, một bên như là nín cười nói: “Thiếu gia, cho dù cậu không thích ba cậu cũng không thể nói lung tung như vậy.”

Trữ Tuyên cũng thực thông minh, thấy Lục Đế phản ứng liền biết có người đang theo dõi, vì thế cũng phối hợp diễn trò: “Hẳn cũng không quản sống chết của tôi, tôi cần chi gọi hẳn ba ba?”

“ Tốt lắm, không cần giận.....”

Hai người vừa làm bộ vừa cãi cọ vừa đi.

Tiến viện nghiên cứu, hai người ánh mắt giao nhau, giơ chân bỏ chạy, đồng thời cũng nghe phía sau truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

Quả nhiên có theo dõi! Trữ Tuyên thầm nghĩ, sau đó đi theo Lục Đế chạy tiến thang máy, nhanh chóng đóng cửa lại, thế này mới thoát khỏi nhóm nhân tuyến.

Chờ thang máy đi tới tầng cuối cùng, sau khi đi vào phòng thí nghiệm của Lục Đế, hai người mới thả lỏng một chút.

Chỉ có ở trong phòng thí nghiệm cùng văn phòng của Lục Đế mới là an toàn nhất, vì bảo hộ tư liệu nghiên cứu cơ mật, Nghiêm Phi cũng chưa tới mức ngay cả nơi này cũng an bài nhân tuyến hoặc nghe trộm, cho nên không có bất luận kẻ nào nghe lén được bọn họ nói chuyện, cũng sẽ không có người thấy bọn họ làm những chuyện gì.

“Kế hoạch A như vậy thất bại rồi, nên thực hành kế hoạch B.” Trữ Tuyên trầm ngâm một hồi mới nói, cầm đồng hồ trên cổ tay mình.

“Cậu là nói, muốn tiêu hủy kho virus sao?” Lục Đế đã đoán được ý tưởng của cậu: “Nhưng trước đó, có thể hay không để mình mang một thứ đi?”

“Không được!” nghe thấy Lục Đế nói như vậy, Trữ Tuyên lập tức trừng lớn hai mắt, hung tợn nhìn anh: “Phải đem cái kho virut kia phá hủy hoàn toàn, không thể buông tha bất luận thứ gì!”

“Nhưng là.....”

Lục Đế nhướng mày, bộ dáng đầy tâm sự của anh làm cho Trữ Tuyên phát hiện thứ đó rất trọng yếu

“Cậu rốt cuộc muốn trộm cái gì ra?” Trữ Tuyên có chút tò mò hỏi: “Chẳng lẽ cậu còn muốn tiếp tục nghiên cứu virus chết tiệt này?”

“Không, không phải virus, mà là.....” Lục Đế biết không thể gạt được người yêu, chỉ phải thừa nhận: “là thân thể của cậu.....”

“Cái gì?”

Anh lại thở dài: “Thi thể của cậu mình vẫn bảo tồn bằng cách đông lạnh, để lại ở trong kho virut.....”

“Thân..... Thân thể!” Trữ Tuyên có điểm trở mắt. Đúng rồi, Lục Đế nói muốn nghiên cứu virus chữa trị thân thể, muốn cho cậu sống lại thì ít nhất cần bảo tồn thân thể của cậu, nhưng bởi vì cậu hiện tại đang ở trên người Nghiêm Tuyên, cho nên chưa bao giờ suy xét qua vấn đề này, không nghĩ tới Lục Đế sẽ vì cậu giữ lại thân thể.....

“Aa.....” đột nhiên, trong đầu Trữ Tuyên một mảnh màu đỏ, hai mắt lại một lần nữa biến thành màu đen, làm cho cậu một trận đầu vầng mắt hoa.

Sao lại thế này? Loại cảm giác cổ quái này lại xuất hiện Mỗi lần xuất hiện bệnh trạng loại này, thân thể sẽ giống như là đình chỉ hoạt động.....

“Tuyên!” Nhận thấy Trữ Tuyên khác thường, Lục Đế lập tức kéo thân thể muốn quy của cậu vào trong lòng.

“Tuyên! Cậu làm sao vậy?” Anh vuốt hai má Trữ Tuyên, nhưng hai mắt Trữ Tuyên thông thả chậm rãi khép lại, lâm vào trạng thái mê man.

“Tuyên?” dò xét hơi thở Trữ Tuyên, xác định hô hấp cậu đều đều, Lục Đế thế này mới thả lỏng thần kinh buộc chặt.

Nhưng anh ần ần cảm giác được, Trữ Tuyên ngất cũng không phải dấu hiệu tốt gì.....

Rất nhanh, Trữ Tuyên bị đưa vào bệnh viện, sau khi trải qua kiểm tra cẩn thận, bác sĩ lại tìm không ra bất luận bệnh lý bệnh trạng, chỉ đành đem Trữ Tuyên ngất quy tội cho thói quen sinh hoạt bình thường của cậu không tốt.

Mà sau khi Lục Đế đem Trữ Tuyên giao cho Đồng quản gia, nhanh chóng ly khai bệnh viện.

Cũng không phải là không lo lắng Trữ Tuyên bệnh tình, nhưng anh muốn biết rõ ràng, Trữ Tuyên vì cái gì lại bỗng nhiên ngất, cùng tình trạng thích ngủ của cậu gần đây có quan hệ gì không?

Lục Đế mất ăn mất ngủ ở máy tính tìm tòi tư liệu liên quan, chẳng đến rạng sáng ngày thứ ba, anh rốt cục ở trong hàng trăm hàng ngàn tư liệu, tìm được loại tư liệu giống tình huống Trữ Tuyên.

Anh đọc xong tư liệu, sau đó vội vàng dùng máy tính tính toán, kết quả thế nhưng ra ngoài dự kiến của anh.....

“ Bước sóng.....”Lục Đế mở to hai mắt, thân thể xụi lơ ở trên ghế.

Giữa linh hồn người và thân thể là từ bước sóng cộng minh liên kết, mỗi người đều có bước sóng đặc thù, mà bước sóng linh hồn Trữ Tuyên hiển nhiên cùng bước sóng thân thể Nghiêm Tuyên tương xích, cho nên linh hồn Trữ Tuyên cùng thân thể Nghiêm Tuyên cũng nhất định không thể thuận lợi dung hợp.

Thân thể Nghiêm Tuyên sẽ bài xích linh hồn Trữ Tuyên, khi linh hồn Trữ Tuyên bị bài xích ra bên ngoài cơ thể Nghiêm Tuyên, cậu sẽ có khả năng bị phá hủy, hoặc là rời tới một không gian khác.

Hiện tại Trữ Tuyên xuất hiện tình trạng ham ngủ, ngất, là hiện tượng bài xích của thân thể Nghiêm Tuyên với linh hồn Trữ Tuyên.

Tại sao có thể như vậy?! Lục Đế thống khổ che mặt.

Anh nghĩ rằng mình có thể vĩnh viễn cùng Trữ Tuyên cùng một chỗ, nhưng không nghĩ tới lại ra tình trạng như vậy.

“ Tuyên, mình sẽ cứu cậu.....”Lục Đế vỗ vỗ mặt mình,sau đó ngẩng đầu, một lần nữa ở máy tính tính toán, máy tính biểu hiện ra một hàng tư liệu, kết luận toàn bộ chỉ hướng về phía tuyến hạng đồng dạng.

Sự tình chính như anh sở liệu, phù hợp nhất với bước sóng linh hồn Trữ Tuyên, đương nhiên là thân thể Trữ Tuyên!

Mọi thứ như là đi một vòng lớn, lại về đến nguyên điểm.....

Lục Đế nhu nhu hai mắt, tựa vào trên ghế trầm mặc, hít xong một điếu thuốc, cuối cùng vẫn hạ quyết định.

Anh cầm lấy điện thoại, bấm dãy số Nghiêm Phi.

“ Alô, Nghiêm chủ tịch, chuyện tình ngày đó thực có lỗi..... Tôi chỉ là gần nhất không quá thuận lợi, cho nên..... Đúng, tôi biết, sẽ không lại có lần sau, thỉnh ngài yên tâm..... Cảm ơn.....”

8. Chương 8

Trữ Tuyên hôn mê một ngày sau mới tỉnh lại.

Sau khi tỉnh lại, cậu phát hiện mình vào bệnh viện, bên người chỉ có quản lý cùng Đồng quản gia, mà Lục Đế, cũng không thấy bóng dáng.

Ngay từ đầu, cậu nghĩ rằng Lục Đế có việc nên tạm thời rời đi, nhưng vài ngày kế tiếp anh đều không xuất hiện, điều này làm cho cậu phi thường bất mãn.

Cái gì thôi, mình đã nằm viện, tên kia thế nhưng chẳng quan tâm!

“ Đồng quản gia, ông gần đây có gặp qua Lục Đế tiến sĩ không?”không yên lòng Trữ Tuyên hướng bên người tới quen thuộc nhân hỏi thăm.

“ Lục Đế tiến sĩ gần nhất bề bộn nhiều việc, nghe nói lão gia lại đầu tư thêm một số lượng lớn tiền cho viện nghiên cứu. Hẳn hiện tại nhất định là bận việc.. nghiên cứu không rảnh tới thăm thiếu gia. Thiếu gia không cần cấp, dưỡng thân thể tốt rồi đi viện nghiên cứu học tập cũng không muộn a!”Đồng quản gia trả lời.

Nghe nói Lục Đế lại lần nữa tiến hành nghiên cứu virus, sắc mặt Trữ Tuyên cũng trở nên phi thường khó coi, Đồng quản gia sợ tới mức vội vàng an ủi “thiếu gia, không cần sinh khí, Lục Đế tiến sĩ sẽ đến thăm ngài, không cần sinh khí a!”

Đồng quản gia nhìn ra thiếu gia nhà mình thực thích Lục Đế tiến sĩ, nghĩ rằng cậu bởi vì Lục Đế chưa tới thăm nên mới sinh khí.

Rõ ràng cùng cậu thề không tiếp tục nghiên cứu nữa, lại lật lọng! Chẳng lẽ Lục Đế không để ý giấc mộng từng có của hai người, không đem cậu để ở trong lòng?!

Trữ Tuyên từ trên giường đứng lên, tự cố tự chuẩn bị thay quần áo “Đồng quản gia, tôi không có việc gì đâu, tôi muốn đi viện nghiên cứu, ngay bây giờ!”

Đồng quản gia không dám ngỗ nghịch cậu, chỉ đành hảo ngôn khuyên bảo, nhưng Trữ Tuyên căn bản nghe không vào.

Làm thủ tục xuất viện, cậu không nói hai lời thẳng đến viện nghiên cứu.

Nổi giận đùng đùng bước hướng văn phòng Lục Đế, hơn nữa không chút khách khí yêu cầu nhân viên viện nghiên cứu đi “truyền triệu” cái tên hỗn đản vi phạm mệnh lệnh của đại thiếu gia là cậu đây.

Không đến 10 phút, phạm nhân tên là Lục Đế liền sốt ruột chạy vào, chật vật vọt vào văn phòng.

“Tuyên!” Lục Đế vừa thấy là cậu liền kích động không thôi, hận không thể lập tức tiến lên đem đối phương nhu nhập vào lòng.

Trữ Tuyên ngẩng đầu lên, lạnh lùng trừng nam nhân trước mặt, có chút kinh ngạc phát hiện, Lục Đế lại biến trở về thành khoa học quái nhân lời thôi lếch thếch kia.

“Các người ra ngoài trước!” Trữ Tuyên đối đám người Đồng quản gia nói.

Đồng quản gia nhìn Lục Đế một cái, cái gì cũng chưa nói liền ly khai văn phòng.

Sau khi bọn người đi hết, Lục Đế tiến lên giữ chặt Trữ Tuyên, thân thiết hỏi “Tuyên, cậu không có việc gì sao?”

“Buông!” Cậu gạt tay Lục Đế ra, thở phì phì mà chất vấn “Cậu lại nghiên cứu lại làm gì?”

“Này.....” Lục Đế muốn nói lại thôi, ánh mắt lóe ra, như là ở giấu diếm cái gì, điều này làm cho Trữ Tuyên phi thường phần nộ.

“Cậu đáp ứng tớ rằng sẽ không tiếp tục nghiên cứu cái loại này này nọ nọ nữa, cậu nói không giữ lời!” Cậu kéo lấy cổ áo khoác trắng của Lục Đế “Vì cái gì?”

Cậu không rõ, người đã muốn đáp ứng rời khỏi, vì cái gì lại một lần nữa làm lại loại thực nghiệm tà ác này, chẳng lẽ Lục Đế lúc ấy chỉ là thuận miệng lừa cậu, căn bản là không buông tha?

Nhìn mặt Trữ Tuyên, trong lòng Lục Đế lay động thật lâu, vẫn không thể nói ra lời nói thật.

Anh không muốn làm cho người yêu biết chân tướng, nếu Trữ Tuyên biết bản thân là lọt vào bài xích của thân thể Nghiêm Tuyên mới có thể nằm viện, nhất định sẽ lo lắng sợ hãi, loại cảm xúc tiêu cực này ngược lại càng dễ dàng ảnh hưởng đến độ dung hợp với thân thể của cậu.

Ở trước khi không thể tìm được phương pháp giải quyết, anh chỉ có thể đối Trữ Tuyên giấu diếm hết thảy, cho nên thuận miệng bịa ra lời nói dối “Tuyên, mình cần thận suy xét qua, Nghiêm chủ tịch cũng khẩn cầu mình, mình hiện tại không thể rời đi phòng thí nghiệm.”

Anh dừng một chút, nhìn khuôn mặt Trữ Tuyên phần nộ, chậm rãi lại nói “Nghiêm chủ tịch đối mình có ân, mình phải giúp hắn, để phu nhân đã mất của hắn có thể trở lại bên người hắn..... Tuyên, mình hiểu trong nội tâm hắn có bao nhiêu thống khổ, cho nên muốn vì hắn làm chút chuyện.”

“Nhưng cái loại người này không xứng! Hắn lợi dụng đồng tình của cậu với hắn, đem thành quả nghiên cứu của cậu dùng để chế tạo cương thi, Lục Đế, cậu sao có thể để người khác lạm dụng tâm huyết của cậu như vậy?!”

Đối mặt Trữ Tuyên chất vấn, Lục Đế có lời khó nói ra, chỉ có thể né tránh ánh mắt của cậu “Tuyên, cậu sẽ không hiểu đâu, cậu vẫn đừng nên lo cho tớ.....”

Để tớ nắm chặt mỗi một phân mỗi một giây, đi tìm phương pháp cứu vớt cậu đi.

Trữ Tuyên không biết suy nghĩ nơi đáy lòng của Lục Đế, cậu bỗng nhiên cảm thấy bản thân không hề hiểu biết đối phương, người ngày xưa ăn ý khăng khít trở nên thập phần xa lạ, làm cho cậu cảm thấy sợ hãi.

Mười năm thời gian, có lẽ đã tạo thành hố sâu ngăn cách giữa bọn họ, cho nên cậu mới càng ngày càng không hiểu Lục Đế.

“Vậy tùy cậu!” Trữ Tuyên cắn chặt răng, xoay người bước đi “Cậu cũng đừng tới tìm tôi, đừng đến gần tôi! Chuyện của tôi cùng cậu không quan hệ nữa!”

Nói xong, cậu cũng không quay đầu lại, đi ra văn phòng.

Lục Đế không chạy theo, không giống bình thường đi hồng người yêu trở về, anh biết, ở trước khi tìm được phương pháp cứu Trữ Tuyên, bản thân nhất định sẽ bị hiểu lầm..... Đó là vì bảo hộ Trữ Tuyên, không thể không hy sinh.

Cùng lúc đó, trong công ty sinh vật y dược Bethogier, Nghiêm Phi nhận được điện thoại đến từ Đồng quản gia.

“Ha?” Nghiêm Phi có điểm kinh ngạc đập đầu thuốc trong tay, mày hơi hơi nhăn lại “Nghiêm Tuyên cùng Lục Đế tiến sĩ?”

“Đúng, lão gia, thiếu gia cứ tiếp tục như thế..... Tôi sợ xảy ra tai vạ gì đó.”

Đầu kia điện thoại, truyền đến thanh âm lộ vẻ lo lắng của quản gia.

“Không sao, đem Nghiêm Tuyên mang đến chỗ tôi đi, tôi sẽ đích thân cùng nó nói chuyện.....” Nghiêm Phi nói xong, treo điện thoại, đi đến bên cửa sổ nhìn cảnh sắc bên ngoài.

Con trai thế nhưng lại có quan hệ ái muội với Lục Đế tiến sĩ..... Thân là một người cha, Nghiêm Phi cũng không bình tĩnh giống như bề ngoài biểu hiện ra, nội tâm hẳn kỳ thật phi thường khiếp sợ.

Bất quá hẳn biết rõ cách làm người của Đồng quản gia, ở trước khi chưa xác nhận được, lão tuyệt đối sẽ không nói lung tung.

Nếu thật sự có chuyện này, hẳn phải tự mình chặt đứt liên hệ giữa hai người này, không chỉ là vì hai người đều là nam, càng bởi vì hẳn hiện tại đối Lục Đế càng ngày càng lo lắng.

Thế nhưng sinh ra ý niệm muốn rời đi công ty trong đầu, Lục Đế kia..... Nói không chừng về sau sẽ lại phản bội mình! Nghiêm Phi trong lòng có chủ ý rồi.

Ở sau khi Trữ Tuyên tới văn phòng, hẳn lập tức mang theo con trai đi vào thang máy chuyên dụng để tới căn cứ bí mật.

Vị trí căn cứ này, so với cái lần trước Lục Đế mang Trữ Tuyên đi thăm càng thêm bí mật, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, cậu căn bản cũng sẽ không nghĩ đến, Nghiêm Phi thế nhưng đem căn cứ giấu ở phía dưới công ty của hắn.

Thỏ khôn có ba hang, xem ra Nghiêm Phi nhất định không hề thiếu căn cứ giả để nhiễu loạn chú ý của người khác, cũng không lạ nếu đám người Fei Jack vẫn tìm không thấy kho virus chân chính.

Như vậy, hiện tại cái mình muốn đi đến kia, là kho virus gốc thật sao?

Ôm một tia nghi hoặc, Trữ Tuyên đi theo Nghiêm Phi đến căn cứ dưới lòng đất.

Không khí trong căn cứ âm lạnh, ngọn đèn trắng chói mắt, bốn phía còn thường thường truyền đến tiếng vang đáng sợ, như là dã thú đang nghiền răng.

Trữ Tuyên mang tâm tình khẩn trương đi theo phía sau Nghiêm Phi, không dám tùy tiện nhìn xem hai bên, thẳng đến khi bọn họ tới một kho lạnh.

Độ ẩm kho lạnh thấp đến đủ để người ta run cầm cập, không gian to như vậy mà chỉ có một chút ánh sáng màu xanh nhạt bằng lãnh ở cuối cùng.

Nghiêm Phi đi hướng mặt sáng màu xanh nhạt kia, ở trước mặt hai ống thủy tinh hữu cơ siêu lớn dừng lại, ánh sáng xanh cũng từ nơi này phát ra.

“Ba ba?” Trữ Tuyên đi theo lên, nhưng khi cậu thấy rõ thứ trong hai ống thủy tinh hữu cơ lớn, tránh không được có chút giật mình.

Trong ống thủy tinh đựng chất lỏng màu lam, mà trong chất lỏng màu lam, là hai thân thể con người, nhưng đều hơi có chút biến hình, như là từng bị qua thương nặng nào đó, đem khung xương bị đựng tới sai lệch.

Trữ Tuyên có thể nhận ra, thân thể người nam trong đó là cậu!

Cậu có chút sợ hãi nhìn Nghiêm Phi, âm thầm đoán, chẳng lẽ Nghiêm Phi đã biết mình là ai?

Ngay tại khi cậu phát run, Nghiêm Phi khẽ thở dài một tiếng “Ta biết con thực khiếp sợ, nhưng ta vẫn không muốn buông tha cho mẹ mẹ con, Nghiêm Tuyên.”

Nghe Nghiêm Phi nói như vậy, Trữ Tuyên mới nhẹ nhàng thở ra, xem ra thân phận còn của mình còn chưa lộ. Như vậy thân thể nữ nhân này là Nghiêm phu nhân?

“Ta vẫn giữ lại thân thể mẹ mẹ con, vì hi vọng có một ngày có thể để bà ấy sống lại, Nghiêm Tuyên, con có biết vì sao ta muốn làm thế không?”

Trữ Tuyên một lần nữa sửa sang lại suy nghĩ của mình rồi mới trả lời “Bởi vì ngài yêu mẹ mẹ.”

Nghiêm Phi gật gù đầu, lại đi tới trước ống thủy tinh chứa thân thể Trữ Tuyên “Ta yêu mẹ mẹ con, cho nên không tiếc cùng thế giới đối địch, tiến hành thực nghiệm nghiên cứu vi phạm đạo đức.”

Hắn chỉ chỉ vào thân thể trong ống thủy tinh, hỏi “Như vậy, con có biết đây là ai không?”

Trữ Tuyên lắc lắc đầu, giả như không biết.

“Tên của hắn là Trữ Tuyên, là bạn tốt nhất của Lục Đế tiến sĩ. Bất quá, bọn họ cũng không phải bạn bè hoàn toàn, hắn đối Lục Đế, liên tương đương với mẹ mẹ con đối với ta, Nghiêm Tuyên, con hiểu được ý ta không?”

Đối mặt Nghiêm Phi lạnh như băng chất vấn, Trữ Tuyên lại không biết nên trả lời như thế nào.

Cậu không rõ Nghiêm Phi vì cái gì cùng mình nói chuyện này, hẳn rốt cuộc muốn ám chỉ cái gì?

“Ta nghe nói con gần nhất cùng Lục Đế tiến sĩ có quan hệ phi thường tốt.....” Thấy Trữ Tuyên biểu tình cứng ngắc, Nghiêm Phi nhắc nhở cậu “Nhưng thân là một người cha, ta phải nhắc nhở con, ở trong lòng Lục Đế tiến sĩ, người này mới là tối trọng yếu.”

Nghe những lời này, Trữ Tuyên không có phản ứng, như trước nhìn Nghiêm Phi.

“Nếu con sinh ra tình cảm gì với Lục Đế, ta khuyên con tốt nhất không nên tưởng thiết, người kia sẽ không để cho người khác bước vào trong lòng hắn.” Thấy con trai tựa hồ không có phản ứng gì đặc biệt, Nghiêm Phi cũng hiểu được có chút kinh ngạc, chẳng lẽ Đồng quản gia lúc này đây là nhìn lầm rồi sao? Nghiêm Tuyên cùng Lục Đế không phải là loại quan hệ như lão nói?

“Ba ba.....”

Từ trong miệng Lục Đế, Trữ Tuyên cảm giác thiếu niên này có bao nhiêu thích Lục Đế, nhưng cha cậu ta lại không hề biết ý nghĩ của con mình, cho tới bây giờ mới lấy thân phận trưởng bối ra ngăn cản..... Điều này làm cho cậu càng thêm cảm thấy Nghiêm Phi là một người lạnh lùng, đã ở trong lòng âm thầm thay Nghiêm Tuyên không đáng.

“Ngài đang nói cái gì thế?” Cậu cười cười, giả bộ một bộ mặc danh kỳ diệu “Ngài đang cho rằng con cùng Lục Đế tiến sĩ có quan hệ không minh bạch gì sao?”

“..... Tốt nhất không phải!” Nghiêm Phi thoáng sửng sốt, sau đó lại khôi phục ngữ khí lạnh như băng “Nếu ta hiểu sai ý, coi như hôm nay ta chưa từng nói gì. Nhưng con phải nhớ kỹ, đừng cùng người kia tiếp xúc, về sau ta sẽ an bài chuyện cho con làm, con không cần tiếp tục đi viện nghiên cứu.”

“Dạ, ba ba, ngài không cần lo lắng.....” Trữ Tuyên mang theo một chút châm biếm nói “Cái loại địa phương đó con cũng không muốn đi, dù sao cũng học không được cái gì, còn không bằng ở trong này giúp ngài làm chút chuyện.....”

Cậu bỗng nhiên thoáng quay đầu, nhìn về phía vài cái tủ lạnh cách đó không xa “Ba ba, đó đều là gì thế?” “Thứ đó.....” Nghiêm Phi đi đến trước ống thủy tinh có chứa thi thể của Nghiêm phu nhân, hai tay nhẹ vỗ về ống thủy tinh “Là hy vọng có thể giúp mẹ mẹ con sống lại lần nữa.”

“Như thế..... Cũng là virus?” Trữ Tuyên hỏi.

Nghiêm Phi chỉ thản nhiên nhìn cậu một cái, không có phủ nhận.

Trữ Tuyên lại nghĩ: Có thể cùng thân thể Nghiêm phu nhân đặt chung trong một kho lạnh, cũng không phải cái gì bình thường.

“Lần trước Lục Đế tiến sĩ cũng có mang con đi thăm một kho lạnh, bên trong có rất nhiều virus, ba ba, virus nơi này cùng virus trong tay Lục Đế tiến sĩ giống nhau sao?” Trữ Tuyên giả như không biết gì cả, tò mò hỏi.

“Trong tay hần là phục chế phẩm, chân chính mẫu bản virus ngay tại trước mắt con... Một ngày kia, nhất định sẽ tìm được phương pháp cứu mẹ mẹ con, nhất định!” Nghiêm Phi vừa nói vừa gắt gao đặt tay lên ống thủy tinh, thần sắc nghiêm nghị, như là đang thề với thê tử ngủ say.

Trữ Tuyên nghe câu này lại nói “Ba ba, con biết ngài nhất định rất tưởng niệm mẹ mẹ.....”

Bên kia, lại lặng lẽ tới gần tủ lạnh, dùng thân thể của chính mình chống đỡ, gỡ xuống đồng hồ đeo tay, ấn xuống cái nút khởi động hệ thống mà Lệ Băng trang bị ở trên mặt.

Anti radar định vị phát ra quang mang ảm đạm, một giây, hai giây, ba giây sau, hệ thống thành công xác định vị trí, đồng thời hệ thống đạn đạo truyền tống cũng bắt đầu khởi động.....

Trữ Tuyên một bên chú ý Nghiêm Phi động tĩnh, một bên đem đồng hồ đeo tay đặt ở khe hở giữa vách tường và tủ lạnh, chờ hết thấy đều hoàn thành xong mới rời khỏi bên cạnh tủ lạnh..

“Ba ba, về sau để con đến giúp ngài, con cũng muốn sớm gặp lại mẹ mẹ.....” Trữ Tuyên đi đến phía sau Nghiêm Phi, nhẹ giọng nói.

Nghiêm Phi hít một hơi thật sâu, thể này mới xoay người lại, nhìn về phía đứa con trai mà mình vẫn xem không vừa mắt.

Hần bỗng nhiên cảm thấy con trai mình tựa hồ trưởng thành rất nhiều, không giống quá khứ phản nghịch như vậy, trở nên nghe lời như hồi còn nhỏ..... Nếu nó vẫn là đứa trẻ nhu thuận như thế này, bản thân hần cũng không đem nó vướng về không quan tâm.

Nghiêm Phi như có chút áy náy vỗ vỗ bả vai Trữ Tuyên “Tốt lắm, chúng ta đi thôi, đừng quấy rầy đến mẹ mẹ con.....”

“Dạ!” Trữ Tuyên đáp ứng, đi theo phía sau Nghiêm Phi bước đi ra ngoài.

Sau khi từ công ty trở lại Nghiêm gia, Trữ Tuyên đem bản thân khóa ở trong phòng, trốn vào ổ chăn, không yên bất an chờ đợi tin tức.

Không qua bao lâu, điện thoại di động của cậu vang lên, là một dãy số lạ. Cậu ấn nhận điện thoại, đè thấp thanh âm “Alô?”

“Đây là công ty quảng cáo Xinh Tươi, dự định của ngài từ sáng sớm tới 10h38p ở bản công ty gồm những việc sau đây: Tấn gái bám gót theo hai cô nương.....” đầu kia điện thoại truyền đến nữ âm ngọt ngào, làm cho Trữ Tuyên khóe miệng run rẩy.

“Tôi biết là ông, đừng giả trang!”

“Thăm tra hoàn thành.” Đầu kia điện thoại lại một lần nữa vang lên nữ âm, sau đó là một đoạn ngắn bật âm, qua một phút đồng hồ mới thay đổi người nghe.

“Thật có lỗi, chúng tôi phải dùng thanh văn thăm tra xem có phải bản nhân của cậu hay không.” Đầu kia điện thoại truyền đến tiếng nói hùng hậu của Lệ Băng.

“Thật đúng là cẩn thận! Thứ kia tôi đã đặt vào rồi, kế tiếp làm như thế nào?”

“ Kề tiếp cậu đừng làm gì cả, chúng tôi đã đem trang bị đạn đạo khởi động, thời gian phát nổ sẽ ở tầm 40 phút sau, tôi sẽ tới đón cậu.....” Lệ Băng thấp giọng nói “Nhớ kĩ, sau khi phát nổ cậu phải lợi dụng lúc hỗn loạn chạy đi, tôi sẽ ở đường hầm số 37 ở giữa Nghiêm gia cùng công ty Bethogier chờ cậu”

Vừa dứt lời, điện thoại liền cắt đứt, chỉ còn lại thanh âm tí tít.

Trữ Tuyên nhẹ nhàng thở ra, âm thầm may mắn chính mình cuối cùng cũng giải quyết được một đại sự. Còn lại, chỉ cần chờ Lệ Băng bọn họ phá hủy kho virus là được.

Nhưng mà, virus là tâm huyết nghiên cứu mười năm của Lục Đế, mình cứ như vậy hủy nó đi, cậu ta có khổ sở không?

Vì tâm tư không yên, cậu gọi cho Lục Đế, lại chưa nghĩ ra nên cùng đối phương nói cái gì. Phải nói cho anh biết kho virus sắp bị phá hủy sao? Hay là gạt anh thẳng đến khi hết thấy chấm dứt?

“ Xin chào, số máy quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được.....” Sau một tí tít, trong điện thoại vang lên tiếng tổng đài máy móc.

Không thể liên lạc? Anh chạy đi nơi đâu?

Trữ Tuyên nghi hoặc cúp điện thoại, lại lần nữa gọi tới văn phòng của anh.

Điện thoại vang thật lâu, không người nghe, rồi cậu lại chuyển tới phòng thí nghiệm.

“ Alô, đây là viện nghiên cứu virus Bethogier, xin hỏi anh tìm ai?” Đầu kia điện thoại cũng không phải Lục Đế, Trữ Tuyên không cùng người kia nói thẳng mà thoáng nhẹ nhàng thở ra, nhưng rất nhanh lại nghe hoặc “Xin chào, tôi là Nghiêm Tuyên, xin hỏi Lục Đế tiến sĩ có ở đó không?”

“ À, là Nghiêm Tuyên thiếu gia nha!” Đối phương vừa nghe là Nghiêm đại thiếu gia, thái độ lập tức trở nên cung kính “Thực có lỗi, Nghiêm Tuyên thiếu gia, viện trưởng hôm nay tới khi Virus để lấy khuẩn chủng, thật không khéo nha.....”

“ Cái gì?” Trữ Tuyên quá sợ hãi, vội vàng hỏi “Hắn đi kho virus nào?”

“ Đương nhiên là kho virus gốc rồi, nhưng ngại quá, trừ bỏ viện trưởng, chúng ta không ai biết cái kho virus kia ở đâu, Nghiêm Tuyên thiếu gia ngài nếu muốn tìm viện trưởng, vậy.....”

“ Cạch!” Trữ Tuyên treo điện thoại, lao ra phòng “Đồng quản gia, tôi có việc gấp muốn đi tới chỗ ba ba!”

Lúc này, cách lúc đạn đạo phóng ra còn lại ba mươi lăm phút.....

Lại qua mười lăm phút, Trữ Tuyên tới công ty sinh vật y dược Bethogier, cậu cũng không tìm Nghiêm Phi, mà là dựa vào kí ức tìm ra căn cứ ngầm của công ty.

“ Người nào?!” Trước kho lạnh có trọng binh canh gác, thấy Nghiêm Tuyên xông tới như vậy, bọn lính đều đề cao cảnh giác, gắt gao nhìn chăm chăm người xâm nhập này.

“ Nghiêm Tuyên thiếu gia?” đội trưởng đi đầu binh lính nhận ra Nghiêm Tuyên, vội vàng ngăn cản thủ hạ mạo phạm con trai độc nhất của chủ tịch “Ngài sao lại tới nơi này?”

“ Lục Đế tiến sĩ có phải vừa vào trong này hay không?” Trữ Tuyên thở hồng hộc hỏi, dọc đường cậu chạy không ngừng, cơ hồ không có dừng lại nghỉ ngơi.

“ Tiến sĩ ở trong kho lạnh..... Nghiêm Tuyên thiếu gia, nơi này không phải địa phương ngài nên đến, thỉnh ngài rời đi.” Đội trưởng tuy rằng không dám đắc tội Nghiêm Tuyên, nhưng là y theo mệnh lệnh, hắn không thể để người ngoài trừ bỏ Lục Đế cùng Nghiêm Phi ra vào nơi này, lúc trước cậu là do chủ tịch mang đến.

“ Ít nói nhảm! Tôi có chuyện muốn hỏi Lục Đế, mở cửa cho tôi!” Trữ Tuyên bày ra bộ dáng đại thiếu gia, hướng đội trưởng rống giận.

“ Nghiêm Tuyên thiếu gia, như vậy không tốt lắm.....”

Cậu lạnh lùng trừng mắt đội trưởng đầu lĩnh “Chẳng lẽ anh cho rằng tôi sẽ làm chuyện gì tổn hại đến ích lợi công ty? Anh cũng đừng quên, về sau hết thấy công ty là thuộc về tôi, bao gồm cả các anh!”

“Này.....” Đội trưởng càng thêm khó xử, hắn không muốn đắc tội Trữ Tuyên, nhưng lại không dám dễ dàng thả người đi vào. Rơi vào đường cùng, hắn xuất ra di động muốn hướng Nghiêm Phi xin chỉ thị.

Trữ Tuyên nhìn ra ý đồ của hắn, trên trán ứa ra mồ hôi lạnh, đầu nhanh chóng xoay chuyển, muốn tìm ra phương pháp ứng phó Nghiêm Phi.

May mắn cậu còn chưa nghĩ xong, bên kia điện thoại đã truyền đến tin tức làm cậu an tâm “Chủ tịch hiện tại đang chủ trì hội nghị trọng yếu hạng nhất, thỉnh liên lạc lại sau.”

Cái này khiến đội trưởng không có biện pháp, Trữ Tuyên nhân cơ hội hùng hổ uy hiếp “Nếu chậm trễ chuyện của tôi, về sau tôi nhất định không tha cho anh đâu!”

Đội trưởng do dự một hồi, cuối cùng chỉ đành tránh đường, mệnh lệnh thủ hạ phía sau “Mở cửa cho thiếu gia.”

“Vâng!” Bọn lính được mệnh lệnh lập tức mở ra.

Trữ Tuyên cao khí ngang ngang vào kho lạnh, thuận tiện liếc nhìn di động của mình.

Cách thời gian đạn đạo phóng ra còn có mười lăm phút..... Đáng chết!

Trữ Tuyên không dám tiếp tục lãng phí thời gian, chạy vào trong kho lạnh hàn khí bức người, lớn tiếng gọi tên Lục Đế.

“Lục.....” Đột nhiên, cậu dừng lại cước bộ, bởi vì người cậu muốn tìm kiếm ở ngay phía trước cách đó không xa.

Lục Đế đang si ngốc nhìn thân thể Trữ Tuyên, tay áp lên thủy tinh, chỗ vị trí hai má Trữ Tuyên, thần sắc kia mang theo nhân nhật ưu thương, cùng Nghiêm Phi lúc sang ở trong này rất giống.

Trong lúc nhất thời, Trữ Tuyên có chút hiểu được Nghiêm Phi vì cái gì sẽ tìm tới Lục Đế, bởi vì bọn họ trải qua đau thương giống nhau, cho nên có thể lý giải tâm tình đối phương.

“Lục Đế!” Trữ Tuyên lại một lần gọi ra danh tự đối phương, đem Lục Đế từ trong trầm tư kéo lại.

Lục Đế quay người lại, liền thấy Trữ Tuyên đang đứng ở phía sau mình, cậu nhìn anh.

“Tuyên.....” Anh vội vàng đi đến bên người Trữ Tuyên, ôm cổ cậu “Thật tốt quá, cậu ở trong này.....”

“Một chút cũng không tốt!” Trữ Tuyên không có thời gian ở trong này cùng Lục Đế bày tỏ nỗi lòng, cậu dùng sức tránh khỏi cái ôm của anh “Theo mình đi, nhanh lên!”

“Chờ một chút, mình còn mấy mẫu.....” Lục Đế túm lại cái tay đang kéo mình của Trữ Tuyên, nhìn về phía tủ lạnh.

“Đừng lo cho đám virus này, Lục Đế, theo mình đi đi!” Trữ Tuyên ngăn ở trước mặt anh, đẩy anh về phía ngoài “Về sau đừng làm mấy thực nghiệm này nữa!”

“Không, Tuyên, mình không thể dừng lại!” Thần sắc Lục Đế kích động găm nhẹ “Thêm một chút nữa thôi, chỉ kém một chút là có thể tìm được virus gien, nếu không thể cho cậu phục hồi thân thể như cũ, cậu tùy thời có khả năng bị thân thể Nghiêm Tuyên bài xích.”

“Bài xích?” Trữ Tuyên sửng sốt, cậu cũng chưa nghe qua sẽ phát sinh loại sự tình này “Bài xích cái gì?”

“Là.....” Lục Đế ý thức được bản thân nhất thời lỡ mồm nói ra loại chuyện nên giấu này, nhưng thấy Trữ Tuyên đã muốn khả nghi, anh cũng không dám tiếp tục giấu diếm.

“Bước sóng linh hồn của cậu cùng thân thể Nghiêm Tuyên không hợp, thân thể hắn bài xích linh hồn của cậu, cho nên cậu mới ham ngủ..... Cứ như vậy tiếp tục thì một ngày nào đó cậu sẽ biến mất, cho nên phải cho cậu trở lại thân thể nguyên bản.”

“Mình sẽ biến mất? Cậu bởi vậy mới không muốn buông tha cho thực nghiệm sao?” Trữ Tuyên thế này mới hiểu được Lục Đế vì cái gì sẽ có thái độ khác thường, còn không giữ lời.

Nguyên lai lại là bởi vì mình..... Lục Đế thủy chung đều là vì mình, Lê Băng nói thật đúng.....

Nghĩ đến Lệ Băng, cậu bỗng nhiên vỗ đầu, thời khắc mấu chốt như thế nào có thể bởi vì cảm động mà lãng phí thời gian.

“Hiện tại không phải thời điểm nói chuyện này, mau đi cùng mình đi, bằng không nơi này sẽ phát nổ.”

“Phát nổ?” Lúc này đây người kinh ngạc biến thành Lục Đế.

Trữ Tuyên cũng không giấu diếm nữa, chỉ vào một loạt tử lạnh nói “Đạn đạo rất nhanh sẽ tới nơi này, còn dư 10 phút nữa.”

“Đạn đạo?” Lục Đế sửng sốt, không dám tin nhìn cậu.

Trữ Tuyên có chút áy náy cúi đầu, nhưng hai tay vẫn cầm lấy đối phương không buông như cũ “Thực xin lỗi, kỳ thật..... Mình dựa theo chỉ thị của người ở Fei Jack, đem hệ thống đạn đạo định vị đặt kho virus ở đây, còn có 10 nữa nơi này sẽ bị tiêu hủy.”

“Không! Sao cậu có thể làm ra loại chuyện này?!” Lục Đế tuyệt vọng rống lên, chỉ hướng ống thủy tinh phía sau “Nơi này đặt thân thể của cậu cùng Nghiêm phu nhân, còn có mười năm tâm huyết của mình! Những thứ ở đây đều là phương pháp duy nhất để cứu cậu, cậu sao có thể..... Sao có thể nhẫn tâm đem chúng nó phá hủy!”

“Thực xin lỗi, nhưng mình không thể không làm như vậy..... Hiện tại không phải thời điểm nói chuyện này, chúng ta nhanh chạy đi!” Trữ Tuyên lại một lần nữa giữ chặt Lục Đế kéo ra ngoài cửa, nhưng anh lại dùng sức gạt tay cậu.

“Không..... Mình không thể buông tha!” Lục Đế trong miệng nỉ non, vội chạy về hướng ống thủy tinh “Ít nhất cũng phải mang đi thân thể của cậu.....”

“Lục Đế!” Trữ Tuyên lo lắng rống to. Nhưng cậu biết, lúc này bản thân không thể lay chuyển người yêu, không ai có thể trở mặt nhìn thứ trọng yếu nhất của mình bị phá hủy.

Là mình phá hủy hết thầy hy vọng mà Lục Đế có, nhưng là.....

“Lục Đế! Cậu nghe rõ đây!” Trữ Tuyên bỗng nhiên quát lớn “Nếu cậu không đi mình cũng không đi, mình ở ngay nơi này chết cùng cậu! Cậu nghe thấy không hả?”

“Chết...” Lục Đế quơ quơ thân mình, lúc nghe được chữ “chết” này, thần trí anh giống như bị người hung hăng gõ tỉnh.

Tràng mộng yểm mười năm trước lại tái hiện lần nữa trong đầu anh. Thân thể Trữ Tuyên bị xe đánh bay ra ngoài, máu chảy đầy đất, cuối cùng dần dần ở trong lòng mình đình chỉ hô hấp.....

Không thể chết được..... Anh không muốn lại lần nữa chịu đựng loại thống khổ này

“Lục Đế!” Thấy Lục Đế có điều dao động, Trữ Tuyên vội vàng từ sau lưng ôm lấy anh “Đi theo mình đi! Chúng ta sẽ không bao giờ liên quan tới việc này nữa, mặc kệ mình còn có thể sống bao nhiêu năm, mình sẽ vẫn ở bên cạnh cậu, theo mình cùng nhau đi thôi.....”

“Cùng nhau.....” Lục Đế thì thào, nhẹ nhàng đặt tay vào tay Trữ Tuyên, hơi hơi gật gật đầu.

Lúc này cách lúc đạn đạo phóng ra, còn dư 8 phút.

9. Chương 9

“10, 9, 8.....”

Trong viện nghiên cứu vật lý Fei Jack, nhân viên công tác khẩn trương đếm ngược thời gian, khi đếm đến 0, toàn bộ căn cứ mãnh liệt chấn động lên.

Đồng thời, cửa khoang thuyền phía dưới căn cứ mở ra, một quả đạn đạo đầu nhọn chậm rãi thẳng tiến về phía trước, mà mũi khoan đỉnh chóp cũng bắt đầu vận tác, không ngừng phát ra tiếng vang ‘két két’.

“ Oanh!” Đạn đạo phi thẳng về phía trước, mũi khoan cường lực mở ra nham tho, khiến đạn đạo lấy tốc độ kinh người hướng phương hướng đã định trước phi mạnh tới.

Người trong công ty sinh vật y dược Bethogier không hề dự đoán được đối thủ của bọn họ lại có thể tìm ra căn cứ ngầm mà phóng đạn đạo, có thể từ dưới đất mà phóng tới mục tiêu không hề sai sót một ly.

Sau khi Trữ Tuyên cùng Lục Đế từ căn cứ ngầm của Bethogier chạy tới mặt đất, chợt nghe phía sau truyền tới tiếng quỹ dị trầm đục.

“ Cẩn thận!”Lục Đế ôm cổ Trữ Tuyên, lao qua một bên.

Phía sau hai người bốc lên nhiệt lưu cực nóng, thổi bay cánh cửa sắt của căn cứ đi!

“ Báo cáo! Kho virus lọt vào tập kích không rõ, kho virus lọt vào tập kích không rõ!” Trong căn cứ truyền đến tiếng cảnh báo đầy lo lắng, sau khi Trữ Tuyên nghe được thì vội nhìn qua Lục Đế, thấy anh vẻ mặt thống khổ, Trữ Tuyên một phen ôm chầm bờ vai của anh.

“ Được rồi, mình xin lỗi cậu.....” Cậu dùng hai tay nhéo má Lục Đế “Cậu muốn tớ bồi thường thế nào cũng được! Đừng khóc tang thương thế, tớ không tin Trữ Tuyên tớ sẽ thua thân thể bất lương của tên đại thiếu gia này.”

“.....” Lục Đế nhìn về phía Trữ Tuyên, cuối cùng chỉ có thể cười khổ một tiếng.

Trữ Tuyên vĩnh viễn là sáng khoái lạc quan như thế này, chính mình cũng không phải ngày đầu tiên biết tới..... Nhưng từ nay về sau nên làm cái gì bây giờ?

Đang lúc Lục Đế khổ tư, trong cao ốc công ty Bethogier vọt ra một đám người, một đám đều kêu lên tiếng sợ hãi, như là thấy quái vật.

“ Làm sao vậy?”Trữ Tuyên cùng Lục Đế nghi hoặc.

Đạn đạo kia của Fei Jack tuy rằng phá hủy kho virus dưới lòng đất, nhưng đối kiến trúc trên mặt tổn thương cũng không lớn, người trong cao ốc dù cảm thấy chấn động, nhưng cũng không đến mức hoảng loạn như vậy đi?

“Bộ đội cương thi!” có người cao giọng hét chói tai, đồng thời, đại môn bị một lực lớn từ bên trong đẩy ra, thủy tinh nát bấy.

“ Không tốt, chạy mau!” Lục Đế thấy thế, vội vàng kéo Trữ Tuyên chạy hướng ngược lại.

“ Nhóm cương thi!” Chỉ nghe sau lưng truyền đến tiếng binh lính rít gào “Bắt lấy phản đồ Lục Đế, không thể phóng hãn chạy trốn!”

Phản đồ? Lục Đế? Trữ Tuyên một bên chạy một bên quay người lại nhìn về phía sau, liền phát hiện một đội cương thi đang đuổi theo bọn họ.

“ Lục Đế tiến sĩ, người bán đứng công ty, đem vị trí kho virus cung cấp cho địch nhân, chủ tịch mệnh ta tiến đến bắt người, người vẫn là mau buông Nghiêm Tuyên thiếu gia ra, ngoan ngoãn đầu hàng!” Đội trưởng binh lính đi đầu cười một loại phi thuyền có mũi nhọn, vừa truy đuổi vừa quát lớn.

Bán đứng công ty? Chẳng lẽ bọn họ tưởng Lục Đế đem vị trí kho virus tiết lộ ra ngoài, đem anh trở thành phạm nhân? Trữ Tuyên trong lòng cứng lại, chính mình hại Lục Đế trở thành mục tiêu bị người công kích!

Ngay tại thời điểm hấn kinh ngạc, Lục Đế bỗng nhiên vươn tay nắm lấy cổ cậu, đem cậu kéo vào ngực mình, sau đó xoay người đối mặt với đám quái vật.

Trên tay anh không biết khi nào nhiều ra một khẩu súng, lúc này hòng súng đối diện thái dương Trữ Tuyên

“ Lục Đế, cậu...cậu làm gì?” Trữ Tuyên kinh hô.

Mà Lục Đế vẻ mặt hung ác, trừng mắt binh lính ngồi ở trên phi thuyền “Các người có gan thì cứ thử bay qua đây xem! Ta sẽ để Nghiêm Phi hưởng thêm một lần thống khổ vì mất nhân thân.”

“ Đình chỉ công kích!” Thấy thiếu gia lọt vào giữa hai bên, đội trưởng vội vàng quát, bảo thủ hạ cương thi ngưng lại “Người có biết người đang làm cái gì không?”

“ Không phải Lục Đế làm! Là tôi làm bại lộ” Trữ Tuyên đang muốn nhân cơ hội nói ra sự thực, lại bị Lục Đế dùng tay che miệng lại.

“ ĐỪNG.....” Cậu giãy dụa, nhưng không thể giãy khỏi tay Lục Đế, chỉ có thể kinh hoàng trừng mắt nhìn cậu.

“ Nói với ông chủ các người, muốn mạng sống của con trai hần, liền cho ta một con đường sống!” Lục Đế đem súng để ở sườn nào Trữ Tuyên, thần sắc lạnh như băng làm cho Trữ Tuyên đều cảm thấy vài phần sợ hãi.

Đội trưởng trầm mặc không nói, cùng Lục Đế đối diện, không quá vài phút hần mới bắt đầu dĩ thử dài, mệnh lệnh nhóm cương thi lui về phía sau.

“ Hừ!”Lục Đế cười lạnh, sau đó túm chặt Trữ Tuyên, cẩn thận nhìn chằm chằm nhóm cương thi trước mặt rút lui về phía sau.

Trữ Tuyên hiểu được Lục Đế là đang lợi dụng thân phận Nghiêm Tuyên uy hiếp quân sĩ, cho nên không hề giãy dụa, phối hợp cùng anh rút lui.

“ A ưm!” Ngay tại khi cậu quay đầu nhìn về phía Lục Đế, khóe mắt thoáng thấy bóng người nên cậu vội vàng kêu lên.

Ở phía sau bọn họ, có hai tên cương thi lặng yên không một tiếng động xuất hiện, đang hướng bọn họ mà đến.

Khi Lục Đế ý thức được cảnh báo mà nhìn về phía sau, hai tên cương thi kia cũng đồng thời nhảy lên, đánh về phía hai người.

Lục Đế không thể vừa mang theo người vừa đối phó với hai tên cương thi, anh đem Trữ Tuyên đẩy ngã trên mặt đất, giơ súng nhắm vào một tên trong đó.

“ Phan!” Viên đạn Lục Đế bắn tới ngực của một tên, cùng lúc đó, một tên cương thi khác nhảy lên cản bả vai Lục Đế.

Ngay tại thời điểm chỉ mảnh treo chuông, ‘vụt’ một tiếng, một đạo hàn quang lãnh liệt từ bên kia đường bắn ra, xuyên thấu cái đầu tên cương thi kia.

“ Ngao!” Đầu cương thi nhất thời nổ tung, thân hình vô lực ngã xuống đất.

Mà cương thi bị Lục Đế đánh trúng cũng rút về một bước, cuối cùng té trên mặt đất.

“ Trữ Tuyên!”

Bên kia truyền tới tiếng Lệ Băng cao giọng la lên, Trữ Tuyên lập tức từ trên đất đứng dậy, lôi kéo Lục Đế bỏ chạy.

“ Đáng giận! Lên cho ta !” Đội trưởng thấy thế tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, rốt cuộc cũng gạt Trữ Tuyên qua, lệnh thủ hạ tiến lên đuổi theo bọn họ, mà tên cương thi mới vừa bị bắn vỡ đầu nay lại đứng lên hồi phục như cũ, tiếp tục truy bọn họ.

Một đạo hồ quang màu đỏ hiện lên, Lệ Băng cười xe máy cao tốc xuất hiện ở trước mặt hai người đang cùng đường, hướng Trữ Tuyên vươn tay “Mau lên đây!”

Trữ Tuyên cùng Lục Đế lập tức nhảy lên xe máy, Lệ Băng đồng thời đạp ga lên số lớn nhất.

“ Đi!”Lệ Băng hét lớn một tiếng, phía sau xe máy phun ra hào quang hoa mỹ, giống như một tia sáng xông ra bên ngoài.

“ Gọi tổng bộ, gọi tổng bộ!” Binh sĩ vội vàng mở ra điện thoại liên lạc “Phản đồ Lục Đế cưỡng ép Nghiêm Tuyên thiếu gia chạy trốn, thỉnh phái radar truy tung dấu vết!”

Gương mặt chật vật không chịu nổi của binh sĩ được hiển thị ở trên lầu cao nhất của công ty Bethogier, trên màn ảnh lớn của văn phòng chủ tịch.

Nghiêm Phi nắm chặt tay, một màn vừa rồi kia hần đã xem được qua camera giám thị.

Cái gì mà cưỡng ép Nghiêm Tuyên, đó rõ ràng là hai người kia thông đồng!

“ Đáng giận, ta sẽ không bỏ qua các ngươi, tuyệt đối sẽ không!” Nghiêm Phi sắc mặt tái nhợt, cắn môi tới bật máu, hắn không nghĩ tới, người mà hắn tín nhiệm nhận lại cùng con trai hắn phản bội lại hắn !

Bọn họ thậm chí còn hủy đi thân thể của người con gái hắn yêu nhất, làm cô ấy mất hoàn toàn hi vọng sống lại!

“ Ta muốn thế giới này đều chôn cùng cô ấy, các ngươi chờ cho ta!” Nghiêm Phi hai mắt đỏ bừng, một quyền đập mạnh trên bàn, từ dưới bàn bắn ra một cái hộp thủy tinh có cái nút đỏ.

Nghiêm Phi không chút do dự mở ra hộp thủy tinh, ấn xuống cái nút.

Vẻ mặt điên cuồng của hắn y như đang mở ra hộp Pandora. Bất đồng là, hắn dùng cừ hận của mình cởi bỏ xiềng xích ác ma, đem toàn bộ hắc ám bên trong phóng xuất.

Trữ Tuyên cùng Lục Đế được Lệ Băng đưa tới trung tâm nghiên cứu Fei Jack, vừa đi vào trung tâm nghiên cứu, trên mặt đất liền truyền đến tin tức không tốt, khiến toàn bộ trung tâm nghiên cứu nhanh chóng tiến vào cảnh giới màu đỏ.

“ Không xong!” Sau khi Lệ Băng biết được tin tức liền nhăn lại mi, mắt thấy Trữ Tuyên cùng Lục Đế mờ mịt nhìn mình, ông đành nói cho bọn họ.

“Hành động của chúng ta chọc giận Nghiêm Phi, vừa rồi hắn đem tất cả cương thi phóng ra, hiện tại trên mặt đất nơi nơi đều có cương thi, muốn tìm ra căn cứ dưới lòng đất này chỉ sợ chỉ là vấn đề thời gian.”

“ Vậy làm sao bây giờ?” Trữ Tuyên gấp đến độ đầu đầy mồ hôi.

Nhưng Lệ Băng lại dời đi tầm mắt, đem ánh mắt đặt ở trên người Lục Đế.

“ Cậu ấy chỉ là bị lợi dụng!”

Thấy Lệ Băng nhìn về phía Lục Đế, Trữ Tuyên lập tức nhảy ra bảo hộ ở trước mặt tình nhân.

“ Cái này tôi biết..... Tôi chỉ muốn hỏi Lục Đế tiến sĩ một điều, khẩu súng vừa rồi cậu dùng có thể cho tôi mượn xem một chút không?” Lệ Băng hỏi.

Lục Đế gật gật đầu, đem súng của mình giao cho ông.

“ Viên đạn này làm bằng cái gì thế?” Lệ Băng cẩn thận quan sát súng của Lục Đế, nghi hoặc hỏi.

Mới vừa rồi, một màn Lục Đế bắn cương thi ông xem ở trong mắt..... Cương thi có thể vô hạn tái sinh, chỉ cần một mảnh bộ phận nhỏ cũng có thể tái sinh thành toàn bộ thân thể, cho nên vô luận sử dụng bất luận vũ khí nào đều không thể đem bọn chúng hoàn toàn tiêu diệt.

Mà vừa rồi, Lục Đế chỉ bắn ra một viên đạn, khiến cho cương thi kia ngã xuống không còn nhúc nhích hay tái sinh nữa.

Cái này hắn có huyền cơ?

“ Virus chứa chất ức chế.” Lục Đế trả lời. Kỳ thật ở rất nhiều năm trước anh đã âm thầm nghiên cứu ra virus chứa chất ức chế này, đó là vì bảo hộ nhân viên nghiên cứu không bị cương thi ngộ thương rồi lây nhiễm mầm bệnh.

“ Loại chất ức chế này hiện tại có thể chế tạo nữa không?” Hai mắt Lệ Băng dấy lên hy vọng.

“ Thời gian gấp quá..... Hơn nữa còn cần được phẩm.....” Lục Đế có chút khó xử nhìn ông.

“ Hai người đi theo tôi!” Lệ Băng vẫy tay một cái, liền nhanh chóng đi vào bên trong căn cứ.

Trữ Tuyên cùng Lục Đế chỉ đành chạy theo phía sau ông, một đường đi vào sườn đông của trung tâm nghiên cứu.

“ Kỳ thật chúng tôi vẫn luôn mời rất nhiều nhân sĩ chuyên nghiệp nghiên cứu biện pháp ức chế cương thi bệnh độc, nhưng hiệu quả không cao, nếu là người chế tạo ra đám virus kia tự mình chỉ đạo, tôi nghĩ nhất

định sẽ thành công, không phải sao?”Lệ Băng vừa đi, vừa nói với Lục Đế “Cậu không thể cự tuyệt, đây là lỗi của cậu mà.”

“ Rất vui được cống hiến sức lực.” Lục Đế chỉ thản nhiên trả lời. Anh đối đãi với người xa lạ đều dùng thái độ lạnh như băng, cũng không vì bị chỉ trích mà có điều thay đổi.

“ Cậu quả nhiên là cái tên không khiến người ta thích!” Lệ Băng ấn xuống mặt mã, mở ra một cửa phòng thí nghiệm, mang theo hai người Trữ Tuyên cùng Lục Đế đi vào.

Tiến phòng thí nghiệm, Trữ Tuyên liền thấy rất nhiều dụng cụ sinh vật thực nghiệm, cùng với không ít nhân viên công tác đang bận bịu nghiên cứu.

“ Phải nhanh lên, chúng ta đại khái chỉ có thể chống đỡ ba giờ.”Lệ Băng nói cho tất cả nhân viên công tác tình huống hiện tại, cuối cùng trầm giọng cảnh cáo Lục Đế, sau đó liền bỏ lại bọn họ đi ra khỏi phòng thí nghiệm.

“Tôi cũng đến hỗ trợ!” Trữ Tuyên mang tới áo khoác thực nghiệm cùng Lục Đế mặc vào, hai người đầu chụm vào nhau, sau đó nhanh chóng dẫn thân vào chiến trường thuộc về bọn họ.

Đây là thời gian đấu sức, mỗi một giây qua đi, bọn họ không thể phân tâm quản chuyện khác, cho dù cả tòa căn cứ phát ra chấn động sinh kịch liệt, bọn họ cũng không thể rời đi phòng thí nghiệm nửa bước.

“ Không tốt, không tốt!” Ước chừng hơn hai giờ sau, một gã nhân viên công tác thở hồng hộc chạy vào phòng thí nghiệm “Cương thi tấn công căn cứ!”

Sau khi nghe thấy tin tức này, những người nguyên bản thủ vững cương vị cũng trở nên hoảng hốt không thôi, bắt đầu sinh ra khiếp ý.

“ Tiếp tục!”Lục Đế lạnh lùng mệnh lệnh, nhân viên nghiên cứu liên can chỉ có thể nuốt xuống nước miếng, một lần nữa tập trung làm việc.

Lại qua nửa giờ, một nhân viên công tác khác vọt vào “Mau chạy đi! cương thi đã xông vào căn cứ, rất nhanh sẽ tới nơi này!”

Cái này xong rồi, tất cả nhân viên nghiên cứu đều ngồi vững không được, đứng dậy muốn mau chóng rút lui.

“ Các người đừng buông tha, còn một bước cuối cùng nữa thôi.”Trữ Tuyên thấy thế vội vàng ngăn cản mọi người, nhưng sống chết ở trước mắt ai có thể nghe vào tai.

“ Chẳng lẽ cậu có thể cam đoan người này nhất định sẽ giúp chúng ta chế ra chất ức chế? Cậu đừng quên, tên khốn nạn này là kẻ chế tạo ra đám cương thi bệnh độc kia!” Một gã nhân viên nghiên cứu thẹn quá thành giận rống to, sau đó đem áo khoác trắng vò thành một đồng ném xuống mặt đất “Muốn ở lại thì các người cứ ở, tôi mặc kệ!”

Nói xong, gã vội vàng trốn khỏi phòng thí nghiệm.

Có một người đi đầu rồi, đám nhân viên nghiên cứu còn lại cũng lần lượt rời khỏi phòng thí nghiệm, bọn họ nguyên bản cũng không muốn hợp tác cùng vị tiến sĩ đã chế tạo ra cương thi bệnh độc này, lại càng không muốn nghe anh chỉ huy.

Sau khi mọi người đi hết, Trữ Tuyên thở phì phì đập cái áo khoác trắng trên đập đập đập “Đồ nhát gan! Cái gì khoa học gia, đều là lũ phế vật!”

“ Tuyên, chúng ta không thể lãng phí thời gian.”Lục Đế lúc này lại thần kỳ bình tĩnh, vẫn như cũ ngồi ở trên vị trí của mình, quan sát trạng thái dịch được vật dung hợp.

“ Cương thi bệnh độc kỳ thật chính là virus số xv02, nó là kết quả của gen mà mình tìm được, mình lợi dụng gen trọng tổ, đem virus số xv02 tái sinh đoạn gen ngắn dung hợp với các ti thể khuẩn que đại tràng , sau đó để các khuẩn que đại tràng này cuốn hút sinh vật thể..... Cho nên chỉ cần chúng ta có thể chặn sự dung hợp của virus gen số xv02 cùng ti thể khuẩn que đại tràng DNA, là có thể giải trừ công năng cương thi tái sinh.”

Lục Đế nhẹ nhàng lắc lắc thuốc thử, ngữ khí có vẻ thực bình tĩnh, nhưng từ sắc mặt trắng bệnh của anh xem ra kỳ thật cũng thực khản trương.

“Lục Đế, mình tin tưởng cậu!”

Trữ Tuyên cố lấy hết dũng khí cười ra, đi trở về vị trí của mình, tiếp tục xử lý dược phẩm còn thừa.

Thời gian như cũ từng giọt từng giọt trôi qua, hai người rất ăn ý công tác, rốt cục đem dược vật sở hữu tinh luyện ra, bắt đầu tiến hành phối chế chất ức chế.

Chất lỏng trong suốt theo ống thủy tinh chậm rãi chảy xuống, dung hòa vào một chất lỏng đang sôi sục khác ở trong cốc, lập tức nổi lên hoá học phản ứng, toát ra khói trắng nhè nhẹ.

“Quấy đi!”

Lục Đế ra lệnh, Trữ Tuyên lập tức bắt đầu quấy nhẹ, làm cho nhiệt khí khuếch tán ra ngoài.

“Cái lọ này rất dày, có thể để chúng ta đựng dung dịch, mình đi chuẩn bị vài cái lọ lớn hơn nữa, sau đó đem dung dịch pha loãng.....” Lục Đế nói xong, đi đến bên cạnh bàn thực nghiệm lục tung.

Anh cau mày, trong lòng không ngừng cầu nguyện, hy vọng số lượng cương thi xâm nhập căn cứ không vượt qua phạm vi mà anh đã tính toán.

Ngay tại khi hai người đang chăm chú làm chuyện của mình, ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân gấp gáp, cùng với tiếng kêu thảm thiết chói tai.

Trữ Tuyên hết sức chuyên chú, không dám phân tâm, Lục Đế thoáng ngẩng đầu lên, cảnh giác nhìn về phía cửa.

“Chạy mau!” Đột nhiên, một bàn tay to lớn lách vào trên cửa, làm cho Lục Đế hòa Trữ Tuyên giật nảy mình.

“Nhanh lên, không còn kịp rồi!” Chủ nhân của bàn tay đẩy cửa ra, trên mặt tràn đầy huyết ô, thiếu chút nữa cũng nhận không ra người.

“Lệ Băng tiên sinh!” Trữ Tuyên sợ hãi kêu lên, tay lại bắt đầu run run.

Chẳng lẽ cương thi đã chạy tới tận đây rồi? Bọn họ không còn kịp rồi sao?

“Đi!” Lục Đế lập tức bỏ lại dụng cụ thủy tinh đang cầm trên tay, kéo chặt Trữ Tuyên.

“Nhưng là.....” Trữ Tuyên do dự nhìn mấy cái lọ trên bàn.

“Chút mẫu dịch này không đủ đâu!”

“Không còn kịp rồi, trước mang theo nó rút lui!” Lục Đế một tay cầm lấy mẫu dịch, tay kia thì giữ chặt Trữ Tuyên kéo cậu ra ngoài, giao cho Lệ Băng “Tôi sẽ cản ở phía sau!”

“Lục Đế.....” Trữ Tuyên vừa quay đầu lại, liền thấy ba bốn cương thi màu da xám xịt, động tác có vẻ nặng nề mà vung về xuất hiện ở trên thông đạo.

“Đi mau!” Lục Đế một bên mệnh lệnh, một bên rút ra súng lục của mình, nhắm cương thi cầm đầu. “Bằng” một tiếng, viên đạn bắn ra.

Lệ Băng lập tức lôi kéo Trữ Tuyên chạy về phía trước.

“Lục Đế!” Trữ Tuyên một bên cao giọng gọi tên Lục Đế, một bên bị động lui lại.

“Trữ Tuyên, thế giới này đã sắp hoàn toàn kết thúc rồi!” Thanh âm Lệ Băng mang theo giọng mũi nồng đậm, cùng hình tượng bình tĩnh của ông hoàn toàn không hợp “Trên mặt đất đã bị cương thi chiếm lĩnh, mọi người cũng đã bị lấy nhiễm thành cương thi điên cuồng, chúng ta đã không còn tương lai.”

“Sao có thể.....” Trữ Tuyên không thể tin được, vài giờ trước còn an bình như vậy.....

Chỉ là vài giây ngắn ngủi, đã khiến thế giới này xảy ra thay đổi nghiêng trời lệch đất..... Người đàn ông tên Nghiêm Phi kia, thật sự muốn đem toàn bộ thế giới hủy diệt sao?

“ Cho dù có chất ức chế cũng vô dụng, bởi vì số lượng cương thi nhiều đến không thể đếm được.”Lệ Băng một đường chạy gấp, đi vào trước một cửa cuối cùng, lấy ra thẻ, mở cửa.

Ông tiếp tục nói “Nhưng mà, chúng ta còn có một vũ khí bí mật cuối cùng!”

“ Là cái gì?”Trữ Tuyên vừa nghe, trong lòng lại dấy lên hy vọng.

“ Chính là cậu!” Lệ Băng nói xong, đẩy mạnh cửa sắt, cửa vào là dùng thang máy, nhưng lúc này thang máy đang đứng ở tầng cao nhất, nhìn xuống thăm dò thì mặt dưới thang máy là một mảnh tối đen sâu không thấy đáy –

“ A a –”Trữ Tuyên sợ hãi kêu lên, thanh âm rơi xuống càng ngày càng xa, giống như là người hét lên, đã rơi vào vực sâu không đáy.....

10. Chương 10

Trữ Tuyên thề, về sau thà rằng đi thang bộ cũng không nguyện đi thang máy.

Đây là lần đầu tiên cậu đi thang máy mà còn nhanh và nguy hiểm hơn cả tàu lửa cao tốc.

Lệ Băng ôm thắt lưng cậu, trực tiếp từ chỗ cao nhảy xuống!

Sau khi đem Trữ Tuyên dọa tới nước mắt dàn dụa, Lệ Băng nâng tay chém đứt dây thừng siêu bền bên trên, gắt gao bám lấy vách tường, ngăn cản hai người tiếp tục rơi xuống.

Hạ tốc độ rồi, Lệ Băng nhảy lên nhảy xuống hết trái lại phải, khi tới cửa lối ra thang máy, ở ngay cửa đặt một quả boom mini, sau đó đá mạnh cửa lớn, làm cho hai người lại bị đẩy ra xa hơn.

Ngay tại khi hai người vừa cách cửa ở khoảng cách xa nhất thì cửa nổ tung, ‘ oanh ‘ một tiếng, và sau đó xuất hiện một lỗ hổng lớn như cái động.

Dây thừng lại một lần nữa bung đưa ở trước cửa vào, Lệ Băng đem Trữ Tuyên ôm vào trong ngực, tiến vào trong cái động, lăn vài lần trên mặt đất mới dừng lại.

Cùng lúc đó, Lục Đế vừa mới đuổi tới phía trên cửa vào thang máy, anh mới vừa hết đạn đám cương thi đã nhào vô.

“ Ném thử này!” Anh hừ lạnh, cầm lọ dung dịch trên tay hất vào đám cương thi.

Đám cương thi phía trước phát ra tiếng kêu thảm thiết chói tai, một đám thống khổ vụn vụn thân thể té trên mặt đất. Thi thể dần dần chồng chất lên, chặn lại đám cương thi phía sau.

Lục Đế dùng hết dung dịch rồi, cũng từ phía trên cửa vào nhảy xuống, giữ chặt sợi dây thừng mà Lệ Băng lưu lại để tuột xuống.

“ Lục Đế!” Trữ Tuyên kinh hãi nhìn anh hoàn hảo không tổn hao gì hết từ cửa thang máy thượng phá động chui ra, trở lại bên người mình, nhưng không đợi bọn họ dừng lại thở lấy hơi, Lệ Băng liền kéo lấy Trữ Tuyên chạy tới trung tâm căn cứ.

Trữ Tuyên nhận ra nơi này, cậu đã từng tới, thông đạo này đi thông qua phòng thí nghiệm xuyên không.

“ Cậu nghe rõ cho tôi nhé, Trữ Tuyên, tương lai cuối cùng sẽ biến thành bộ dạng thế nào đều hoàn toàn nhờ sức mạnh của cậu đấy.” Lệ Băng cửa chạy, vừa nói “Tôi sẽ dùng máy xuyên thời gian không gian đưa cậu trở về quá khứ 10 năm trước, nhưng cũng không dự đoán được có thành công không. Nghiêm Phi sắp đuổi tới đây rồi, năng lượng của máy xuyên không không đủ dùng, chỉ có thể miễn cưỡng đem cậu đưa về trước 1 giây khi tai nạn xe cộ xảy ra, sau khi cậu trở về sẽ khôi phục ý thức ngay lập tức, cậu phải nhảy ra phía trái ngược lại nhé,cậu nghe hiểu không?!”

“ Hiểu được!” Trữ Tuyên lập tức đáp lời, sau đó quay đầu lại nhìn Lục Đế đang gắt gao đi theo phía sau bọn họ.

Nếu có thể trở về, nếu có thể tránh khỏi tai nạn xe kia, mình cùng Lục Đế sẽ không sinh ly tử biệt, cậu cũng sẽ không biến thành khoa học quái nhân, chế tạo ra virus gây họa nhân gian.

Mà bọn họ, sẽ không bị chôn vùi ở tương lai 10 năm sau này!

Lục Đế như là cảm nhận được tình cảm mãnh liệt gửi gắm qua ánh mắt Trữ Tuyên, anh ngẩng đầu, trên mặt tái nhợt hiện lên một nụ cười, cười đến thực ung dung nhưng lại có vẻ miễn cưỡng, như là cứng rắn chống đỡ nặn ra khuôn mặt tươi cười này.

“Tuyên, cậu nhất định sẽ thành công! Tuy rằng mình không muốn cùng cậu phân ly, nhưng mà..... Đây là cơ hội duy nhất để cậu sống sót.....”

“Không kịp cho các cậu thâm tình cáo biệt đâu, mau, Trữ Tuyên, cơ hội chỉ có một lần!” Lệ Băng mở ra cái ***g thủy tinh của máy xuyên không, sau khi đẩy cậu vào trong đấy thì ông cũng chạy tới bàn điều khiển khởi động máy.

Máy xuyên qua dần dần rung động, thân thể của người ở trong ấy cũng dần dần mơ hồ.

“Tuyên!” Lục Đế nhảy qua vuốt ve ***g thủy tinh, thần sắc thống khổ hướng tới người yêu đang biến mất, anh rống to “Nhớ kỹ, mình.....”

“Oanh!” Máy xuyên không phát nổ, i-on va chạm lẫn nhau, phát ra ánh sáng trắng chói mắt.

Trữ Tuyên đã không thể nghe rõ người ở ngoài ***g thủy tinh nói gì, nhưng từ khẩu hình của Lục Đế, cậu vẫn hiểu được, đối phương một mực thì thầm ba chữ –

Mình yêu cậu.....

Nước mắt không tự chủ được mà chảy dài, cậu vươn tay ra, cách thủy tinh, chạm vào đôi tay đang đặt trên ***g thủy tinh của Lục Đế.

Cậu sắp cùng người tâm đầu ý hợp, đến chết không rời này cáo biệt, nhưng mà cậu tin tưởng, cậu rất nhanh sẽ gặp lại anh, nhìn thấy anh của mười năm trước kia –

Lúc này đây, cậu sẽ không để anh phải một mình chịu đựng thống khổ đau đớn.

Nếu có thể lại gặp anh lần nữa, cậu nhất định phải nói cho anh, ba chữ đồng dạng.....

Máy xuyên thời không mãnh liệt chấn động, đồng thời, trước mắt cậu hiện lên ánh sáng chói mắt, khiến cho cậu không thể mở hai mắt r.

Sau đó, cậu cảm thấy ý thức của mình chìm vào trong một mảnh bóng tối, bên cạnh xuất hiện vô số ảo ảnh.

Cậu thấy Lục Đế vui đùa làm thực nghiệm.....

Thấy thiếu gia kêu Nghiêm Tuyên bướng bỉnh kia từ sau lưng ôm lấy Lục Đế, lại bị anh hung hăng lôi tay hất ra.....

Thấy Đinh giáo sư tức giận đem báo cáo thực nghiệm của Lục Đế ném ở trên mặt bàn, xanh cả mặt.....

Cuối cùng, liền thấy xe thể thao màu đỏ đem thân thể cậu đánh bay ra ngoài, đồng thời Lục Đế xuất hiện ở phổ đối diện, phát ra tiếng kêu bi thương.....

Nháy mắt — Trữ Tuyên bỗng nhiên cảm thấy thân thể của mình có tri giác lại rồi! Cậu mạnh mẽ mở to hai mắt, phát giác mình đang đứng ở giữa đường.

Sau khi cậu trở về sẽ khôi phục ý thức ngay lập tức, cậu phải nhảy ra phía trái ngược lại nhé, cậu nghe hiểu không?!”

Lời nói của Lệ Băng hiện lên ở trong đầu, Trữ Tuyên lập tức phản ứng, hai chân dùng sức đạp mạnh, thân thể liền lao về phía sau.

Trước mặt ngọn đèn chợt lóe, một đạo hồng ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở phía trước, tốc độ nhanh tới mức khiến người ta nhìn không rõ.

Chỉ nghe thấy một tiếng phanh xe bén nhọn, mông Trữ Tuyên liền hung hăng chạm đất.

“.....” Trữ Tuyên nằm ngửa, tim đập mau đến mức như muốn nhảy ra khỏi ngực, cậu đại ra nhìn bầu trời đêm trên đỉnh đầu, cố gắng hít sâu, mượn điều này để bình ổn bối rối của mình.

Sau đó, cậu chợt nghe người lái chiếc xe thể thao chạy vội xuống hỏi “Cậu không sao chứ?”

“ Không..... Sao.....” Trữ Tuyên thở phà phò, ngã phịch trên đất, sau đó nhìn về phía thân thể không sức không mẽ của mình.

Không có việc gì, thật sự không có việc gì rồi Cậu đã tránh thoát khỏi tai nạn xe này rồi!

Như vậy sự tình mười năm sau cũng không sẽ phát sinh, phải không?

“ Để tôi đỡ cậu đứng lên!” Lái xe đỡ cậu đứng lên, đồng thời, Trữ Tuyên nghe thấy đường cái đối diện truyền đến tiếng gầm lên giận dữ.

“ Tuyên!”

Ánh mắt nhìn lại về phía thanh âm, rốt cục thấy được thân ảnh quen thuộc kia.

Anh đang chạy tới nơi này, mang theo vẻ mặt giận dữ, rất giống biểu tình giận dữ của Lục Đế mười năm sau..... Mà biểu tình như vậy, cậu chưa từng thấy qua trên mặt của người hiện tại.

Nhưng giờ cậu đã biết, Lục Đế hiện tại rất tức giận!

“ Lục Đế!” Trữ Tuyên tránh khỏi người đang đỡ mình, kích động nghênh hướng Lục Đế, cậu giang hai tay ra, hận không thể lập tức lao vào ôm ấp của đối phương.

Nhưng là –

“ Bốp!” một cái tát vang lên thanh thúy làm cho Trữ Tuyên kinh ngạc trừng lớn mắt, ôm hai má bị đánh đỏ hồng.

Lục Đế cư nhiên..... Cư nhiên đánh cậu? Vì cái gì?

“ Cậu rốt cuộc đang làm cái gì?!” Nắm chặt hai vai cậu, Lục Đế vẻ mặt kích động rống giận “Cậu là trẻ con hả? Chẳng lẽ cậu không biết rằng qua đường phải nhìn đèn xanh đèn đỏ hay sao! Cậu có biết vừa nãy có bao nhiêu nguy hiểm hay không? Nếu cậu thật sự bị xe đụng phải..... Nếu thật sự.....”

Lục Đế nói xong, hốc mắt liền đỏ lên, thanh âm cũng run run.

“ Nếu cậu có cái gì ngoài ý muốn..... Mình nên làm cái gì bây giờ? Tuyên.....” Anh thống khổ làm cho Trữ Tuyên bình tĩnh đại ngộ, Lục Đế lúc này cùng anh của mười năm sau không hề khác biệt.

Bản thân cậu lại bình thường thật sự không chú ý tới..... Người bên cạnh dùng loại ánh mắt như thế nào để nhìn cậu.....

Lục Đế là vì cậu sơ sẩy thiếu chút nữa toi mạng mà tức giận, bởi vì anh coi trọng cậu, không muốn thấy cậu phát sinh bất luận chuyện ngoài ý muốn nào, bởi vì anh...yêu cậu nhiều lắm.

Cho tới nay, bởi vì cậu quá mức trì độn, cho nên luôn đem ôn nhu chiều cố của Lục Đế, cùng với sự ỷ lại của cậu với anh thành hữu tình của thanh mai trúc mã.

Nhưng sau khi trải qua chuyện của mười năm sau, tình cảm mãnh liệt nơi đáy lòng đã trào dâng không cách nào ngăn cản.

“ Thực xin lỗi..... Mình không nên đánh cậu, cũng không nên rống cậu, Tuyên.....” Sau khi Lục Đế tỉnh táo lại, thể này mới cảm thấy bản thân vừa rồi quá xúc động, nhất thời không biết nên làm như thế nào cho phải, chỉ có thể kích động nói lời xin lỗi.

“ Mình biết.....” Trữ Tuyên mỉm cười, đem tay anh nắm thật chặt “Cậu đang lo lắng cho mình, đúng không?”

Không chỉ bởi vì tay bị nắm chặt mà khi nhìn Trữ Tuyên, Lục Đế có điểm tim đập gia tốc, sắc mặt ửng đỏ, còn vì cảm thấy ánh mắt đối phương cùng ngày thường có chút bất đồng, giống như đã thay đổi rất nhiều.

“ Tuyên?” Lục Đế đầy bụng nghi hoặc nhìn chằm chằm vào khuôn mặt bạn thân.

Trữ Tuyên kiễ mũi chân, tiến đến bên tai anh nhẹ giọng nói một câu, đồ ửng lập tức nhiễm lên cả hai tai.

“ Cái gì? Tuyên, cậu, cậu không phải đang nói đùa mình chứ?” Sau khi Lục Đế nghe xong, mặt cũng đỏ lên. Anh không thể tin được, câu nói vẫn bị anh chôn dấu tận đáy lòng kia, thế mà lại được Trữ Tuyên nói ra trước!

Anh vẫn nghĩ rằng Tuyên đối với anh chỉ là tình bạn bình thường, huống hồ buổi chiều hai người còn xảy ra cãi vã.

Chỉ là một buổi tối, vì cái gì lại bỗng nhiên phát sinh biến hóa lớn như vậy?

“ Tuyên, phát sinh chuyện gì sao? Cậu ở vũ hội gặp được người nào à? Hay là bọn Giang Dung đã nói gì với cậu?!” Lục Đế khẩn trương không thôi, mọi vấn đề tối liên tục như đạn pháo mà oanh tạc vào màng tai Trữ Tuyên.

Trữ Tuyên đỏ bừng mặt, khóe miệng hơi hơi run rẩy, chính mình thật vất vả dứt bỏ mặt mũi chủ động tỏ tình, người này chẳng những không cảm động, còn dường như không tin cậu nói thật mà hỏi một đồng chuyện!

“ Tin hay không tùy cậu!” Trữ Tuyên nhìn thoáng qua đám người đang xem náo nhiệt bốn phía, bỗng nhiên cảm thấy thực mất mặt. Cậu đẩy mạnh Lục Đế ra, hừ lạnh một tiếng sau đó chạy về phía Kí túc xá, có vẻ giận dữ rồi.

Lục Đế thấy thế cũng chạy theo, một đường theo đuôi Trữ Tuyên, không dám lăm miệng hỏi vợ vẫn chọc cậu mất hứng, lại ở trong lòng không ngừng đoán lung tung.

Chẳng lẽ là Giang Dung nhìn ra tâm ý của mình đối với cậu ấy, còn lăm miệng nói cho cậu ấy nghe, Tuyên nghe xong liền thông suốt sao?

Tuyên có phải đang đùa giỡn mình không? Hay là cậu ấy đã hiểu được tình cảm của mình? Cậu ấy thật sự cũng có tình cảm với mình sao? Hay là đang đùa giỡn cho vui?

Lục Đế đắm chìm ở trong đám suy nghĩ rối rắm của mình, bất tri bất giác đi theo Trữ Tuyên tới một ngõ nhỏ heo hút không người.

Thấy bốn bề vắng lặng, Trữ Tuyên bỗng nhiên dừng lại cước bộ, cái tên to cao phía sau vì không chú ý mà va vào sau lưng cậu.

Trữ Tuyên xoay người lại, kéo lấy áo Lục Đế, làm cho anh không thể không cúi đầu.

“ Lục Đế, những lời nói giống nhau mình sẽ không nói lại lần hai đâu!”

Ở khi Lục Đế khiếp sợ, cậu rất nhanh xích gần lại hơn, cắn môi đối phương, đem thân thể đối phương để ở trên vách tường.

“.....” Lục Đế trợn to hai mắt, không thể tin tưởng nhìn Trữ Tuyên. Mà người trước mắt dù chỉ bán híp mắt cũng không hề có đùa giỡn trong con ngươi, đó là giống anh, tình cảm quyến luyến.....

Nguyên lai, đối phương cũng có tình cảm giống như mình đối cậu Khuôn mặt căng thẳng của Lục Đế thoáng cái buông lỏng, thái độ trở nên chủ động, đem Trữ Tuyên ôm sát vào ngực mình.

Trong ngõ nhỏ, dưới đèn đường ảm áp, hai người thâm tình mà ngã vào triển miên.

Mười năm sau, hội trường của quốc gia khoa học kỹ thuật.

Ngọn đèn rực rỡ ánh sáng sau khi chiếu đảo qua người ngồi ở dưới, lại tụ lại ở trên lễ đài.

“ Giải thưởng kế tiếp là giải thưởng về sự cống hiến cho quốc gia khoa học kỹ thuật, xin mời người trao giải — chủ tịch công ty Bethogier sinh vật y dược, ngài Nghiêm Phi!”

Ở trong tiếng vỗ tay, Nghiêm Phi mặc áo khoác bành tô đen đi tới bục trao giải, mở ra phong thư màu đỏ mà người dẫn chương trình đưa qua, nhìn xuống khán giả dưới đàn mà cười nói “Người đoạt giải thưởng về sự cống hiến cho quốc gia khoa học kỹ thuật là.....”

Ánh đèn của màn hình lớn vụt sáng, trên đó xuất hiện hình ảnh của hai người con trai trẻ tuổi anh tuấn.

“Trữ Tuyên tiến sĩ cùng với Lục Đế tiến sĩ của viện nghiên cứu virus quốc gia!” Dưới đài lập tức vang lên một trận vỗ tay ủng hộ.

Nghiêm Phi lớn tiếng nói “Trữ Tuyên tiến sĩ cùng Lục Đế tiến sĩ ở trong quá trình nghiên cứu virus miễn dịch, phát hiện có thể phá hủy tổ chức kết cấu virus của siêu vi khuẩn gần nhất lưu hành ở Phi Châu, vì giới y học làm ra cống hiến trọng đại! Bọn họ là của kiều ngạo chúng ta, là hy vọng của chúng ta, các bạn ở đây xin hãy nhiệt liệt vỗ tay hoan nghênh bọn họ!”

Tiếng vỗ tay bốn phía lại một lần nữa vang lên, đồng thời, ở hàng ghế đầu tiên có hai người đàn ông mặc tây trang đứng lên, bọn họ mang theo tươi cười ôn hòa, đi dọc theo thảm đỏ hướng về lễ đài.

Đây là quang vinh lớn nhất mà Lục Đế cùng Trữ Tuyên đạt được cho tới nay, phát hiện của bọn họ khiến họ trở thành người đoạt giải thưởng về sự cống hiến cho quốc gia khoa học kĩ thuật trẻ nhất.

Trữ Tuyên thường suy nghĩ, chỉ là một giây thời gian, thế nhưng có thể đem Lục Đế, mình, Nghiêm Phi, còn có toàn bộ thế giới thay đổi, thật giống như những chuyện phát sinh sau tai nạn xe cộ kia cũng chỉ là một giấc mộng hảo huyền.

Nghĩ đến đây, cậu trộm liếc nhìn ngấm ngấm người bên cạnh, lại phát hiện Lục Đế cũng đang nhìn về phía cậu, chỉ đành cười ngượng, tiếp tục đi về phía trước.

Kỳ thật, cậu rất muốn nói cho Lục Đế, cảm giác đi ở trên thảm đỏ, thật giống như cùng Lục Đế sánh bước đi vào trong lễ đường.

Vừa nghĩ thế, trên tay liền truyền đến độ ấm quen thuộc, Trữ Tuyên không nhìn về phía người bên cạnh, mà chỉ gắt gao nắm chặt lấy đôi tay Lục Đế vươn ra.

Ấn ý giữa bọn họ không cần ngôn ngữ. Lục Đế hiện tại nhất định cũng cậu suy nghĩ giống nhau! Đây là điển lễ thuộc về riêng họ.

Khi bọn họ bước lên bậc thang cuối cùng, đi lên bục trao giải, bốn phía lập tức lặng ngắt như tờ.

“Tôi thay mặt đồng sự của tôi, gửi lời cảm ơn tới các vị khách quý ở đây.....” Tiếp nhận cúp thưởng rồi đứng ở trên đài đọc diễn văn, Trữ Tuyên có vẻ khấn trương, mà Lục Đế vẫn luôn trộm nắm lấy tay cậu, như là đang tiếp thêm sức mạnh cho cậu.

Tin tưởng cùng sức mạnh truyền qua đôi tay hai người đang nắm chặt, từ tim Lục Đế truyền đến tim Trữ Tuyên, làm cho cậu có thêm dũng khí, thông thuận nói ra lòng biết ơn và sự cảm tạ với mọi người vì sự ủng hộ với bọn họ.

Chờ Trữ Tuyên nói xong, Nghiêm Phi lại mỉm cười hướng mọi người bổ sung “Kỳ thật, tôi đã sớm quen biết hai vị tiến sĩ đây, là họ đã cứu người vợ yêu quý của tôi, nhân đây, tôi cũng xin gửi lời cảm tạ tới bọn họ! Cảm tạ hai vị đã cứu người quan trọng nhất cuộc đời tôi, cũng cảm ơn sự cố gắng của hai vị, cứu giữ mạng sống của vô số người quan trọng nhất trong tim của vô số người trên thế giới này!”

Nói xong, Nghiêm Phi cúi người, hướng Lục Đế cùng Trữ Tuyên cảm ơn, dọa hai người sợ tới mức vội vàng nâng dậy ông chủ lớn của hàng trăm xí nghiệp trên thế giới này.

Kế hoạch cứu vợ Nghiêm Phi là do Trữ Tuyên đưa ra, khi đó cậu đã đem câu chuyện của mười năm sau nói cho Lục Đế, Lục Đế tuy rằng đối cậu chuyện này cảm thấy khó tin, lại vẫn tin tưởng Trữ Tuyên.

Hai người tìm được Nghiêm Phi cùng vợ của hắn, nói cho bọn họ hết thấy chuyện này, ngay từ đầu Nghiêm Phi cũng không tin tưởng, không cho là đúng, thẳng đến ba năm trước đây Nghiêm phu nhân ra ngoài bị xe tông, là Lục Đế cùng Trữ Tuyên đứng lúc đuổi tới mà ngăn trở hết thấy.....

Từ đó về sau, Nghiêm Phi cảm kích đầy cõi lòng với hai người này, vẫn muốn cảm ơn bọn họ, lại đều bị hai người xin miễn.

Cho nên hôm nay Nghiêm Phi mới có thể nương theo trường hợp đặc biệt này, trước mặt mọi người nói ra lời cảm tạ hai người, khiến Trữ Tuyên cùng Lục Đế trở tay không kịp.

Điển lễ trao giải chấm dứt, sau đó là tiệc rượu mừng công, Lục Đế cùng Trữ Tuyên về thẳng nhà của hai người, thẳng đến lúc này, bọn họ vẫn còn có điểm kích động.

“Lục Đế, chúng ta làm được rồi!” Trữ Tuyên đem cúp thưởng ôm ở trong ngực, như là không muốn buông ra “Mình vẫn luôn mơ rằng có một ngày bọn mình sẽ lĩnh được giải thưởng này, đây là khẳng định lớn nhất cho cố gắng của chúng ta!”

“Tuyên, nếu không phải nhờ cậu, có lẽ mình sẽ không thể làm được chuyện gì, mình muốn cảm ơn cậu.....” Lục Đế đi tới ngồi ở bên người cậu, còn nghiêm túc nói như thế.

“Đó đương nhiên! Không có mình á, cậu sẽ biến thành một quái nhân khoa học.” Trữ Tuyên vui cười vươn tay muốn búng ót Lục Đế, lại bị cầm chặt lấy.

Trữ Tuyên thu lại tươi cười, lẳng lặng nhìn Lục Đế, nhìn anh đem tay cậu đặt lên trên bờ môi, nhẹ nhàng hôn xuống.

“Tuyên, mình yêu cậu.....” thanh âm Lục Đế phi thường trầm thấp, một câu này mặc dù anh đã nói mười năm, vẫn như cũ làm cho Trữ Tuyên cảm thấy êm tai.

Lục Đế vươn tay kia ra, cầm lấy cúp thưởng trong ngực Trữ Tuyên, đem cúp thưởng phóng tới một bên, sau đó kéo cậu ngã vào trên giường.

“Ừm..... Lục Đế.....” Ở sau cái hôn thật dài thật sâu, hai gò má Trữ Tuyên hồng rực, có vẻ phá lệ gợi cảm.

Lục Đế cởi bỏ nút áo sơ mi của Trữ Tuyên, nhẹ nhàng hôn xương quai xanh lỏa lồ của cậu.

Trữ Tuyên thoáng nhích qua tránh đi, có chút ngượng ngùng lẩm bẩm “Thực giáo hoạt! Mỗi lần nói cái câu dọa người kia đều muốn làm, ba mươi rồi còn giống tên sắc lang.....”

“Nhưng người làm mình biến sắc lang là cậu nha!” Lục Đế cười nhẹ, nhẹ nhàng nhu lộng nhũ thủ của Trữ Tuyên, vừa lòng nhìn cậu bởi vì chịu không nổi khoái cảm mà run nhè nhẹ “Đều đã ba mươi rồi, thân thể của cậu lại vẫn mãi cảm như vậy, hơi chút kích thích liền biến thành như vậy.....”

“Khốn...khốn nạn! Cậu đừng nói hư nói vượn.” Trữ Tuyên khởi động thân mình trừng mắt Lục Đế, sĩ diện phủ nhận “Mình mới không hạ lưu như vậy!”

“Tuyên.....” Lục Đế nở nụ cười, bộ dáng Trữ Tuyên thế này làm cho anh tự đáy lòng cảm thấy quá khả ái, cho dù đối phương cùng mình giống nhau, đều là đàn ông gần trung niên 30 tuổi rồi.

“Là bởi vì cậu quá đáng yêu thế này, mới có thể vẫn hấp dẫn mình đấy.” Anh cởi bỏ dây lưng Trữ Tuyên, bàn tay lạnh lẽo thâm nhập vào trong quần đối phương, cầm thứ ở giữa hai chân.

Nắm chặt lấy cái tay đang làm càn kia, Trữ Tuyên đỏ mặt thấp giọng phủ nhận “Ai..... Ai khả ái.....”

Lục Đế cười khê hôn hai má nóng bỏng của cậu, bàn tay càng thêm ra sức vuốt ve.

“A..... Chờ đã..... Ngu ngốc..... A.....” Âm điệu Trữ Tuyên trở nên mềm mại đáng yêu, hai chân kẹp chặt tay Lục Đế.

“Tuyên, mình yêu cậu.....” Đầu lưỡi đụng chạm vào lỗ tai đã phấp phồng của Trữ Tuyên.

Đôi tai mãi cảm bị nhẹ nhàng khiêu khích, khoái cảm lập tức truyền khắp toàn thân của cậu, hai chân kẹp chặt lại bắt đầu từ từ tách ra

“Tuyên, mình yêu cậu.....” Lục Đế không ngừng lặp lại lời nói đồng dạng, mỗi một câu đều chạm vào tâm linh Trữ Tuyên, làm cho linh hồn cậu cũng run rẩy lên.

“Đừng..... Đừng nói lời mất mặt như vậy.....” Trữ Tuyên không thể nhìn thẳng vào người yêu đang nói ra lời tình cảm ngọt lịm như thế, bởi vậy nghiêng người né đi bờ môi anh.

“Cậu chỉ được cái mạnh miệng, đến bây giờ còn không chịu thừa nhận cậu có bao nhiêu thích mình.” Lục Đế cười, dán lên tấm lưng của người yêu, ở trên cổ cậu khê cắn mút.

“Mình...Không phải đã nói rồi sao.....” Trữ Tuyên co rụt cổ lại, nhưng lửa nóng dưới thân lại dần dần ở trong tay đối phương găng gượng đứng lên.

“Còn chưa đủ, mình muốn nghe được càng nhiều lời như thế từ trong miệng cậu.” Lục Đế bỗng nhiên dừng lại động tác, ở bên tai đối phương thấp giọng hỏi “Tuyên, cậu thích mình không? Yêu mình không?”

“ Cậu.....” Trữ Tuyên cơ hồ sắp đạt tới cao trào, nhưng Lục Đế lại cố ý thờ ơ nơi đó để cậu lâm vào quần bánh, muốn vươn tay an ủi nơi đó của mình, lại bị đối phương bắt được đôi tay, kéo về phía sau lưng.

“ Buông!” Cậu xấu hổ quần bách rống giận, nhưng không cách nào giãy khỏi Lục Đế.

“ Tuyên, cậu thích mình không?” Lục Đế ở bên tai cậu cười khê, như là cố ý trêu đùa cậu.

“Đáng chết! Lục Đế..... Cậu hư hỏng!” Trữ Tuyên tức giận mắng mỗ, một bên ảo não chính mình quá sơ suất. Mười năm làm cho cậu thấy rõ người kia có bao nhiêu âm hiểm.

Bình thường anh vẫn thật sự nghiêm cẩn, bắt cầu ngôn tiếu, ở trước mặt cậu mới có thể biểu hiện ôn nhu sẵn sốc, thậm chí có đôi khi còn làm cậu có ảo giác mình cưới được một cô vợ siêu tốt.

Nhưng cái ‘cô vợ siêu tốt’ này mỗi lần tới thời điểm thân thiết, liền trở thành sói đói, có thể nghĩ ra đủ loại biện pháp bức bách cậu thốt ra lời yêu anh.

Trữ Tuyên đặt tên cho cái phương pháp ‘bức cung’ này của lục đế là – Sàng hình nghiêm khắc của Lục tiến sĩ.

“ Tuyên, nếu cậu thật sự không thích mình, không thương mình..... Mình sẽ không thể cùng cậu làm loại chuyện này.” Lục Đế cố ý thở dài. Nhiệt khí phun ở trên cổ Trữ Tuyên, mang đến một cỗ sợ run khó thể hình dung.

“A.....” Trữ Tuyên lại rụt cổ thêm lần nữa, có điểm thở gấp.

Đáng giận! Lục Đế muốn nhìn cậu khó chịu sao?

Chính cậu đã không để ý ánh mắt ngoại nhân cùng gia trưởng trách cứ vì cùng là đàn ông mà sống chung với anh mười năm, nay anh lại còn truy vấn loại chuyện rõ như ban ngày này! Nếu không thương anh, sao có thể để anh bắt nạt suốt mười năm nay!

“ Vô lại.....” Thanh âm Trữ Tuyên trở nên khàn khàn, nước mắt ủy khuất đã trào ra hốc mắt, nhưng cậu quyết không cho nó chảy xuống.

“ Cậu rất cuộc.....” Lục Đế đang định tiếp tục truy vấn, lại phát giác người dưới thân đã nghẹn đỏ ửng hai mắt, lập tức đình chỉ ép hỏi, cũng buông lỏng tay Trữ Tuyên ra.

Kỳ thật anh vẫn biết, người yêu của anh trọng mặt mũi nên chết cũng không nói ra..... Chỉ là anh nhịn không được muốn dùng phương thức này bức đối phương nói ra miệng, muốn cho đối phương chính miệng nói lại lời kia một lần nữa với mình mà thôi.

“ Tuyên, mình yêu cậu nhất.” Anh đau lòng cúi người liếm đi lệ nơi khóe mắt cho Trữ Tuyên.

Trữ Tuyên được ôn nhu hôn môi, tức giận cùng ủy khuất nhất thời bộc phát ra “Cậu cách mình xa ra, mình một xú cũng không yêu cậu đâu!”

“ Bộ đáng cậu tức giận thật đáng yêu mà.....” Né tránh quả đấm bay qua, Lục Đế cúi đầu lén hôn lên môi người kia.

“ Mình không thương cậu đâu!”

“ Không sao, mình yêu cậu là được.....” Có tên lại đánh lén khóe môi thành công.

“ Trên thế giới này, mình ghét nhất là cậu, tên vô lại!”

“ Có thể khiến cậu ghi hận cả đời cũng tốt.....” Lục Đế cười nói, hai tay lại một lần nữa mò lên thân thể đối phương, làm cho thanh âm tức giận mắng mỗ biến thành một loại động lòng người khác.....

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/binh-hanh-tinh-nhan>